

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · primer període · sèrie C · número 60

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Sessió 4, divendres 30 de juliol de 2021

Presidència de l'I. Sr. David Pérez Ibáñez

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació 356-00081/13	5
Sol·licitud de compareixença d'una representació de Dones Visuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació 356-00082/13	5
Sol·licituds de compareixença 356-00058/13 a 356-00073/13	6
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'aplicació de criteris d'equitat en l'elaboració de la graella 323-00029/13	8
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'estratègia del canal Esport3 323-00030/13	10
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris de programació i de contractació de programes i reportatges 323-00033/13	11
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb relació a la publicitat oculta en la programació de televisió 323-00035/13	12
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les darreres produccions documentals emeses 323-00042/13	14
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació de ficció a la televisió pública 323-00043/13	16
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura informativa d'esdeveniments esportius 323-00045/13	18
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals sobre la reformulació de la graella de Catalunya Ràdio 323-00031/13	20

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre la plantilla 323-00034/13	21
Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre els criteris de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb relació a la publicitat oculta a la seva programació de ràdio 323-00036/13	23
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la llei espanyola de l'audiovisual 322-00024/13	24
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la cobertura a TV3 i Catalunya Ràdio de les conseqüències socials de la crisi derivada de la covid-19 322-00026/13	26
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures que cal adoptar arran de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre publicitat indeguda al programa <i>Bricoheroes</i> 322-00025/13	30
Pregunta al director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals sobre les audiències digitals de TV3 i de Catalunya Ràdio del juny 323-00032/13	33
Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre l'anàlisi i els resultats de l'estudi general de mitjans 323-00040/13	34
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris informatius per a citar fonts d'altres mitjans de comunicació 323-00037/13	36
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre pluralisme a la ràdio i a la televisió 322-00027/13	38
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el programa <i>Bricoheroes</i> 323-00038/13	40
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el reportatge dedicat al president de la Generalitat 323-00039/13	43
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retirada del programa <i>Bricoheroes</i> 323-00041/13	45
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el programa <i>Bricoheroes</i> 323-00044/13	46
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el programa <i>Bricoheroes</i> 322-00028/13	48
Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació econòmica, el tancament del primer semestre del 2021 i la previsió de tancament anual 322-00029/13	50
Compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació 357-00030/13	52
Compareixença d'una representació de Dones Visuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació 357-00031/13	61

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 4 de la CCMA

La sessió de la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) s'obre a dos quarts de deu del matí i set minuts. Presideix David Pérez Ibáñez, acompanyat del vicepresident, Francesc Ten i Costa, i de la secretària, Jenn Díaz Ruiz. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents Rocio Garcia Pérez, Gemma Lienas Massot i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Engelbert Montalà i Pla, Raquel Sans Guerra i Ruben Wagensberg Ramon, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Francesc de Dalmasas i Thió, Glòria Freixa i Vilardell i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. d'En Comú Podem; Anna Grau Arias i Ignacio Martín Blanco, pel G. P. de Ciutadans, i Lorena Roldán Suárez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Núria Llorach i Boladeras; el director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis i Llàcer; el director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Saül Gordillo Bernárdez; el degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Joan Maria Morros Cuadras, i la vicepresidenta de Dones Visuals, Carme Puche Moré, acompanyada de la directora, Yolanda Olmos Ruiz.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació (tram. 356-00081/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem i Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Dones Visuals davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació (tram. 356-00082/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem i Grup Mixt. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Josep Manuel Silva Alcalde, professor de comunicació de la Universitat Autònoma de Bellaterra i de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00058/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de Victor Amela, periodista del diari *La Vanguardia*, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00059/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença de Jordi Basté, periodista de RAC1, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00060/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'Andreu Buenafuente Moreno, codirector de la productora El Terrat, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació

Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00061/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença de Ferran Monegal, periodista del diari *El Periódico* davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00062/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença de Nicola Pedrazzoli, fundador de *teve.cat*, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00063/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença de Pilar Rahola Martínez, periodista, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00064/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença de Laura Rosel, directora del programa *El matí de Catalunya Ràdio*, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00065/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença de Jaume Roures, director general del grup Mediapro, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00066/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença de Miquel Rutllan, president del Clúster Audiovisual de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00067/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de Vicenç Sanclemente, director de Ràdio 4, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00068/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'Albert Solé, de la productora Minimal Films, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00069/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença de Toni Soler, codirector de la productora Minoria Absoluta, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00070/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença de Mònica Terribas, exdirectora de Televisió de Catalunya, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (tram. 356-00071/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença de Ricard Ustrell, director de la productora La Manchester Radiofònica, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de

Mitjans Audiovisuais perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (tram. 356-00072/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

19. Sol·licitud de compareixença d'Oriol Soler Castanys, editor, davant la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais perquè informi sobre l'elecció del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (tram. 356-00073/13). Anna Grau Arias, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Comencem la comissió.

I començarem amb aquesta alteració de l'ordre del dia i sotmetrem a votació aquestes sol·licituds de compareixença, eh? Farem, si us sembla, la 2, la 3 i després el paquet de les de Ciutadans, eh?

Els serveis de la cambra ens han recomanat que durant tota la comissió fem ús de la mascareta, inclús quan estem parlant, eh?, des del nostre escó, des del nostre lloc.

Més o menys estem tots, portaveus? *(Veus de fons.)* Sí? Hi ha alguna... *(Veus de fons.)* La CUP hi és, no? *(Pausa.)* Sí. Hi ha algun canvi en la comissió?

Beatriz Silva Gallardo

Sí. Buenos días, presidente.

El president

Sí, sí, té la paraula, senyora...

Beatriz Silva Gallardo

La diputada Gemma Lienas reemplaça a la diputada Alícia Romero. Gracias.

El president

Molt bé. Alguna substitució més? *(Pausa.)*

Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació

356-00081/13

Doncs mira, passaríem, si us sembla, al segon punt de l'ordre del dia, que seria aquesta sol·licitud de compareixença de la representació del col·legi de periodistes. La presenten Esquerra Republicana, Units per Avançar, Junts, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Un Nou Cicle per Guanyar –de la Candidatura d'Unitat Popular–, el Grup Parlamentari d'En Comú Podem i Grup Mixt.

Si us sembla, la donem per defensada i la passaríem a votació. Els termes de la votació seran a favor, en contra o abstenció. D'acord? *(Pausa.)*

Vots a favor, si us plau?

Doncs per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de Dones Visuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació

356-00082/13

Anem al tercer punt, eh?, que seria el segon punt d'aquest ordre del dia, que seria la de Dones Visuals davant la comissió de control. També està presentada pels mateixos grups que abans.

Vots a favor de la proposta?
Doncs també per unanimitat.

Sol·licituds de compareixença

356-00058/13 a 356-00073/13

Del 4 fins al 19, d'acord? Fariem també una única votació, si us sembla, eh?, tot el paquet. (*Anna Grau Arias demana per parlar.*) Digues, Anna.

Anna Grau Arias

A mi m'agradaria defensar el paquet, m'agradaria dir unes paraules. Vull dir, si els altres grups han renunciat a defensar-ho em sembla perfecte, però jo tinc dret a dir-hi alguna cosa, crec.

El president

D'acord, sí. Tens un temps, si et sembla bé, d'un minut.

Anna Grau Arias

Sí, suficient.

El president

D'acord.

Anna Grau Arias

Bé, només voldria precisar... Bé, hi ha un error en la proposta del senyor Josep Manuel Silva Alcalde. És professor de comunicació a la Universitat Autònoma de Bellaterra i de la Universitat Abat Oliba, no de la Universitat Oberta de Catalunya.

També voldria posar en valor... Nosaltres hem votat a favor de les..., nosaltres votem a favor de qualsevol sol·licitud de compareixença que es faci davant d'aquesta comissió, vingui d'on vingui i sigui qui sigui, al marge de com avaluem el seu interès, perquè creiem que com amb més gent parlem, millor. Hem presentat una llista de compareixences que intenta trencar l'endogàmia d'aquest debat. Nosaltres estem francament decebuts i descontents de com s'està portant aquest procés, tenim la impressió, doncs, que s'intenten excloure grups parlamentaris, que s'intenta, diguem-ne, precipitar el debat i portar-lo d'una manera poc transparent i poc democràtica, i nosaltres intentem obrir aquest debat i, en tot cas, si no aconseguim obrir-lo, visualitzar que no s'obre.

Les compareixences estan presentades totes i cadascuna per separat, bé, amb la intenció de facilitar que, si algun grup considera que algun dels noms aquí presents és del seu gust, doncs, tingui l'opció de demanar votació separada i votar-los. No ens fem il·lusions, vista l'actitud, però, vaja, volíem fer com a mínim aquesta declaració d'intencions.

Gràcies.

El president

Molt bé. Per part dels grups parlamentaris... (*Veus de fons.*) Sí, sí, fem de major a menor o com vulgueu, eh? (*Veus de fons.*) Bé, sí, si fem de major a menor, per exemple, per ordenar-ho d'alguna manera. Com vulgueu, eh? És un torn en contra, eh? Sí, Beatriz Silva, del Grup Socialistes.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Sí, nuestro grupo parlamentario votará en contra de este paquete de comparencias porque con los otros grupos parlamentarios hemos considerado, o habíamos llegado al acuerdo, de que en las comparencias de cara a la renovación del órgano de gobierno de la corporación convocáramos solo a entidades o asociaciones representativas del sector para que el proceso no se alargue demasiado y no dure meses, porque realmente entendemos que la renovación del órgano de gobierno de la corporación es urgente.

En este sentido, nosotros no pediremos votación por separado, porque, a pesar de que hay algunas personas que valoramos ahí que podrían venir, hemos hablado con estas personas y ellas están de acuerdo con que no quieren venir a comparecer a título individual. Uno de ellos, Albert Soler, que él expresó que solo venía si venía dentro de una entidad o en un contexto, pero que en este escenario no quería. Y alguna otra persona también que, bueno, previamente hemos hablado y realmente no quieren venir a comparecer. O sea, están de acuerdo con el criterio que este grupo parlamentario quiere seguir para la renovación del órgano de gobierno de la corporación. Muchísimas gracias.

El president

Gràcies a vostè, diputada. La diputada Raquel Sans, d'Esquerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Nosaltres també, des del Grup d'Esquerra Republicana, votarem en contra d'aquest paquet de compareixences per la raó que amb la majoria de grups de la cambra ens estem entenenent per consensuar uns noms, per fer-ho, doncs, com deia la diputada Silva, amb noms que siguin representatius de col·lectius, i, per tant, hi havia un acord en aquest sentit que el Grup de Ciutadans no ha respectat.

I, pel que fa a l'exclusió de grups, evidentment, doncs s'ha exclòs d'aquesta qüestió el grup de la ultradreta VOX per una qüestió de que no té cap interès en els mitjans públics del país, i, per tant, no té cap sentit que s'inclogui en aquest debat o en aquestes propostes que es fan.

Per tant, no és perquè no ens semblin interessants les compareixences que es proposen, sinó per una qüestió també de respecte a la resta de grups parlamentaris.

El president

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. En la línia de les dues diputades que m'han precedit, també per preservar aquest acord i per seguir fent aquesta faena de consens que estem fent els diversos grups, nosaltres també votarem que no a aquest paquet de propostes que es fan. I, la veritat, que, com que es posa en qüestió la nostra actitud, que quede constància que ho fem amb tota la nostra bona actitud. Però votem que no.

El president

Moltes gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el diputat Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Sí, gràcies. No, sumar-me al que han dit les companyes, i ja està.

El president

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. En el mateix sentit, nosaltres no neguem que podria ser molt interessant escoltar moltes d'aquestes persones en comissió, però que, realment, pel procés que estem fent de consultes a col·lectius i entitats representatives per a la renovació de la «corpo», creiem que ens hem de cenyir a aquells que estem acordant amb la majoria de grups i que són entitats i grups representatius. Per això hi votarem en contra, també.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, per últim, pel Grup Mixt, la diputada excel·lentíssima Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. Nosaltres sí que donarem suport a aquest paquet de compareixences. Sí que és cert que hem fet alguna reunió en la que hem arribat a un altre criteri, però no s'ha expressat en aquesta reunió la voluntat de tots els grups que formen part d'aquesta comissió. I, per tant, doncs, creiem que, bé, tot i aquest acord, no està de més poder escoltar altres veus com les que proposa la senyora Grau.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. A partir d'aquí, entenc que es pot fer la votació en un sol bloc, eh?, tot el paquet. I, per tant, els termes seran com abans: vots a favor, en contra i abstencions.

Vots a favor, si us plau?

Dos.

Vots en contra?

Gràcies.

Abstencions?

Doncs el resultat de la votació és de 2 vots a favor i 14 vots en contra.

Molt bé. Jo crec que ara sí que ja estem.

Passaríem a la sessió de control pròpiament ordinària. També us ho dic ja: mascareta, per als que no hi éreu. I serem molt estrictes amb els temps, eh?, donat que avui és una comissió una miqueta llargueta. Vaig a buscar la...

La sessió se suspèn a tres quarts de deu del matí i dos minuts i es reprèn a tres quarts de deu i quatre minuts.

El president

Doncs molt bé. Moltes gràcies. Tirem endavant.

Ja ho hem comentat abans, senyor Sanchis: en aquesta comissió serem molt estrictes amb el temps. És un comentari general, eh?, és un comentari general. (*El president riu.*) És un comentari general. I tallarem, per tant, en el moment que s'acompleixi aquest temps.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'aplicació de criteris d'equitat en l'elaboració de la graella

323-00029/13

Anem a la primera pregunta, sobre organització i funcionament de la CCMA. La fa la diputada Jenn Díaz, d'Esquerra Republicana, sobre l'aplicació de criteris d'equitat en la confecció de la nova graella. És així? (*Pausa.*) Doncs la diputada Jenn Díaz té la paraula.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bé, el 16 de juliol del 2020 –per tant, ara tot just fa un any– es va acordar i signar el pla d'igualtat de la corporació, el qual estableix un compromís per a la implementació de polítiques efectives d'igualtat entre dones i homes a l'organització. En la passada comissió també vam fer una pregunta específica sobre els criteris en favor de la igualtat en la selecció de les persones responsables de les corresponsalies. I fa pocs dies coneixíem que Coia Ballesté serà la corresponsal de TV3 i Catalunya Ràdio a Londres, que Teresa Macià ho serà a Lleida i que tot apunta que la corresponsalia del Pròxim Orient serà ocupada també per una dona.

Avui, però, volem preguntar pels criteris d'igualtat en la confecció de la nova graella, que sembla que no aportarà grans canvis en els programes del *daytime*, però que sabem, per exemple, que hi ha d'haver alguna cara nova que encapçali les nits de l'Esport3 o que hi haurà canvis també en alguns dels presentadors del *Tot es mou*, per posar dos exemples.

Ens agradaria, per tant, saber quins criteris s'han establert per intentar complir el pla d'igualtat de la corporació en la confecció de la graella de la nova temporada i com s'estan preparant les incorporacions de col·laboradores i tertulianes, en aquest cas dones, als diferents programes per complir els objectius marcats del pla, perquè no quedi només en un document que ens faci sentir que avancem però que després acabem veient una televisió amb molts biaixos. Un és de gènere, però no només; de fet, quan acabem la comissió vindran les companyes de Dones Visuals, que sempre ens ho alerten. La televisió també té una marca de gènere, també és una televisió molt blanca, i creiem que modificar-ho és també entendre la televisió com un servei de país.

El president

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula el director de Televisió de Catalunya.

El director de Televisió de Catalunya (Vicent Sanchis i Llàcer)

Moltes gràcies, president. Bon dia a tots, totes –estava triant a veure quin micròfon m'agrada més; gràcies. Vaja, nosaltres –i vostè ho ha dit–, una vegada el consell de govern, el 7 de juliol del 2021, va aprovar el pla d'igualtat de la corporació, el seguim escrupolosament. I això què vol dir? Vol dir que ja que tenim..., no només tenim la intenció, sinó que, a més a més, hi ha unes directrius molt concretes, ens basem en aquest pla a l'hora de definir responsabilitats, càrrecs de lliure designació, corresponsalies, etcètera. I crec que això està donant uns resultats que si ara mateix es fera una comparació, un estudi comparatiu entre el que hi ha ara i aquesta equitat cada vegada més efectiva i el que va passar o el que passava fa alguns anys es veuria que, efectivament, s'avança, i s'avança ràpid.

Hi ha algunes limitacions que no són limitacions, però sí que són circumstàncies, que són les següents: primera, quan els programes són de coproducció o producció externa –compra aliena, dret d'emissió, etcètera–, evidentment, no s'hi pot incidir igual. I, quan fem coproduccions i treballem amb productores per a programes d'entreteniment o sèries o tot això, elles, aquestes empreses, ja saben quines són les nostres directrius en aquest sentit.

I, vaja, i després hi ha una cosa que crec que és bastant elemental, que les decisions –les decisions concretes respecte a programes, respecte a persones, presentadors, presentadores, etcètera– no les pren ni el consell de govern ni tampoc la direcció de Televisió de Catalunya. I això no és llançar pilotes fora ni treure's puces de damunt; això és que, com vostès saben –hi ha alguna gent que no ho sap i de vegades s'empipa o s'enfada–, els programes són responsabilitat de l'equip que els porta, i se'ls poden fer indicacions, però els últims criteris per establir col·laboradors, contertulians, etcètera, són d'ells.

És a dir, en el cas del *Tot es mou*, doncs, és Montse Tió, que és la segona directora del programa, qui decideix exactament aquests criteris de proporcionalitat i les persones, i en el cas d'altres programes, doncs, altres persones. Com dic, si són interns, tenen ben clar aquests criteris d'equitat, i, si no, doncs, els ho indiquem. Tots els programes que vinguen a partir d'ara –i la graella es mou molt poquet, perquè, com vostès saben, hi ha problemes de finançament, i, per tant, ens limitem a repetir els programes que tenim consolidats en graella i que són d'èxit, i tots els altres es fan a través de crides... Tots els programes interns tenen clar això...

El president

Se li ha acabat el temps...

El director de Televisió de Catalunya

...i la resta també.

Gràcies, president.

El president

...senyor director. Senyora diputada Jenn, li queda aproximadament un minut. (*Veus de fons.*) Molt bé.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'estratègia del canal Esport3

323-00030/13

Doncs passem a la següent pregunta, també adreçada al director de la televisió, que en aquest cas la fa el Grup d'Esquerra Republicana, i, si no m'equivoco, la farà el senyor Engelbert Montalà, que té la paraula.

Engelbert Montalà i Pla

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per la seva compareixença, senyor Sanchis. Des de que les grans competicions de futbol i d'altres esports van abandonar la graella de televisió en obert, i més concretament els canals de la televisió pública de Catalunya, les audiències del canal Esport3 van iniciar un descens suau i dolorós que ja s'ha comentat en aquesta comissió de control algunes vegades. La quota de pantalla del 0,7 per cent de 2017 va caure fins al 0,3 per cent de l'any passat, una dada que segur que els fa reflexionar, tenint en compte les estretors pressupostàries que també comenten sovint aquí mateix.

Ara la situació general continua sent més o menys la mateixa, però és veritat que en la primera meitat de 2021 els resultats d'Esport3 han canviat de signe i la quota de pantalla ha remuntat fins al 0,5 per cent, que és el nivell que tenia l'any 2019. Per tant, encara que sigui de manera tímida, aquesta revifada sembla un bon començament de la gestió de Dani Barcon, nou cap d'esports de TV3 des de l'octubre passat.

De totes maneres, no volem quedar en les dades d'audiència, sinó que voldríem que ens expliqués si s'han qüestionat la continuïtat del canal Esport3, què han decidit i, si han optat per la continuïtat, com sembla, quina és l'estratègia que hi ha darrere d'aquesta decisió.

Gràcies, senyor Sanchis.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, no està en cap moment en qüestió la continuïtat del canal en TDT, en cap moment. Vull dir, això ho he dit moltes vegades, i alguna gent de vegades em confon quan parlo –deu ser que no m'explique prou bé. I no hi ha en qüestió la continuïtat, la continuïtat d'aquest canal per una sèrie de circumstàncies que he explicat alguna vegada en aquesta mateixa sala. El que sí que hi ha és, evidentment, la percepció que això ha canviat i que ja no era com era abans, que vostè mateix ho ha dit. Estem parlant de continguts i d'algunes transmissions que mai ja podem recuperar, que són les que realment poden atraure més una audiència potencial perquè són les més vistoses, i, per tant, les que paguen més, per exemple, televisions de pagament o altres empreses –nosaltres no hi podem arribar.

Però sí que tenim en compte que aquest canal també té una funció social, una funció pública i una funció d'interès que podem aconseguir d'altres maneres, buscant alternatives, i ho fem. I després que, tal com anem, el que està clar és que cada dia els continguts temàtics funcionen i han de córrer millor per altres suports –per la xarxa, per internet, etcètera. Per tant, el que està fent ara mateix l'àrea d'esports –jo crec que Dani Barcon està consolidant-se com un gran cap d'àrea, que és el que és– és, d'un costat, aprofitar el que hi ha; buscar, buscar per al canal i buscar també per al nostre portal i per als canals digitals altres continguts, i després mirar com canvia la realitat. Hi ha una revolució tecnològica basada en la tecnologia IP que permet la producció de programes amb menys gent i més agilitat –esports està al davant de tot això. Hi ha la transformació digital d'Esport3 en HD, i la web d'Esport3 bat els rècords històrics –no només mirem l'audiència que es fa per televisió convencional–, l'acaba de batre amb gairebé 600.000 usuaris únics, etcètera.

Per tant, jo no diria que màxima confiança, sinó continuïtat del canal per TDT, recerca i treball amb altres alternatives i altres instàncies i confiança en un bon equip, que és el que el porta ara, que crec que val la pena perquè ho està començant a fer molt bé.

Al marge d'això, altres coses que la gent puga imaginar, parlar –que hi ha gent que es passa tot el dia parlant–, doncs, no entren dins de les nostres intencions immediates.

El president

Moltes gràcies, senyor Sanchis. Diputat, li queda encara més d'un minut, si vol fer ús de la paraula. (*Veus de fons.*) Crec que no. No. Molt bé. Doncs continuem.

Li demano al Grup de Ciutadans si em pot fer arribar la llista de les persones que faran les preguntes; per WhatsApp mateix, si vol, no...

Continuem.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris de programació i de contractació de programes i reportatges

323-00033/13

I la següent pregunta la farà el representant de la CUP, el senyor Xavier Pellicer –va adreçada també al director de Televisió de Catalunya–, sobre els criteris de programació i contractació de programes i reportatges.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Bon dia, senyor Sanchis. De fet, ens preocupen algunes de les decisions sobre programació que s'han pres darrerament en el si de TV3. És per això que ens agradaria saber sota quins criteris s'ha, per exemple, emès un documental que és més, a parer nostre, un publireportatge del president que no pas un documental, o s'ha deixat d'emetre un programa com *Bricoheroes*.

Així doncs, voldria preguntar-li quins criteris generals s'estan configurant amb la programació de la televisió i, concretament, respecte a la desprogramació de *Bricoheroes* o la inclusió d'aquest documental.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, diputat. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. *Bricoheroes* no s'ha deixat d'emetre; *Bricoheroes* és un programa que es fa a través d'internet (*veus de fons*), de YouTube, concretament –gràcies, senyor Gordillo–, i és un programa que s'ha deixat d'emetre per TDT perquè no complia una sèrie de preceptes publicitaris i el CAC ens ho ha demanat. Però s'està preparant la tercera temporada, en la qual no farem, no cometrem aquest presumpte error que el CAC ha detectat, i, per tant, el programa continuarà amb tranquil·litat.

Respecte al documental del president de la Generalitat, no estic d'acord amb la valoració; si vol, ho podem discutir tranquil·lament i parlar-ho llargament. Però si algú considera que aquell documental és un acte de propaganda, una pel·lícula de propaganda, jo només li demane que se'l mire, que mire la productora que l'ha fet. I que mire i que considere que aquests programes, aquest programa no és una innovació, ja es va fer en el cas del president Maragall quan es va retirar, en el cas del president Artur Mas quan va arribar i en el cas del president José Montilla també quan va arribar. I, per cert, l'empresa, la productora que l'ha fet en aquest cas va ser la mateixa que va fer la del president Mas. Vull dir que em sembla que està bastant lluny de manipulacions ideològiques o partidistes, per dir-ho així. I torne a dir-ho, si vol ho podem parlar tranquil·lament en el temps que ens queda, o crec que hi ha una altra intervenció que passarà sobre això. Però, segurament, tenim visions absolutament oposades. No crec que es tracte de cap manera d'un documental ni propagandístic ni panegíric ni res de tot això.

El president

Moltes gràcies, senyor director. Senyor Pellicer, li queden dos minuts.

Xavier Pellicer Pareja

D'acord, gràcies. Però senyor Sanchis, miri, per dir-ho finament i amb paraules del Sindicat de Periodistes i professionals de la comunicació a la CCMA, de TV3 i Catalunya Ràdio, s'aprecia un decantament progovernamental en la seva programació. I parlant més en termes generals, nosaltres pensem que s'ha de posar remei a aquesta situació, que òbviament no és competència seva que hi hagi una renovació en els òrgans de govern i en el consell perquè així sigui, però que, en tot cas, les persones que actualment estan fent aquesta tasca han de posar esment, han de posar èmfasi en aquesta qüestió, i s'ha d'evitar aquest decantament que es denuncia des de diferents àmbits, com comitès d'empresa, consells professionals, etcètera.

Gràcies.

El director de Televisió de Catalunya

Quant me queda, president?

El president

Oh, li queda ben bé un minut!

El director de Televisió de Catalunya

Increïble!

El president

Sí, sí. (*El presidentriu. Rialles.*) Quan vulgui, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Senyor diputat, diu que hi ha un decantament progovernamental, i diu que qui diu això és el Sindicat de Periodistes. I jo li demane que miri la força que té aquest sindicat de periodistes en el comitè d'empresa, concretament de TV3, per saber exactament de quanta gent i de quina gent estem parlant i quina mena de comunicats fan. Li demane que es mire també alguns dels anteriors, perquè veja que hi ha una actitud sovint en aquest sindicat –i no vull entrar en llocs que no me corresponen– que jo diria bastant antigovernamental.

I no crec que hi haja una decantació governamental en TV3, perquè, si no, segurament, el comitè d'empresa, el sindicat majoritari i qui ho ha de dir, perquè analitza continguts informatius, és a dir, els consells professionals, serien els primers que ho advertirien. I, en aquest sentit, sàpiga vostè que són, els consells professionals, unes instàncies que trien els treballadors d'informatius o de programes, però periodistes, parli amb ells, a veure si li diuen que hi ha alguna decantació. Jo no la trobe encara. Llegiré la nota del Sindicat de Periodistes perquè m'encanta la literatura de ciència-ficció.

El president

Moltes gràcies, senyor Sanchis.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb relació a la publicitat oculta en la programació de televisió

323-00035/13

Passem a la següent pregunta. Li correspon... La número 4, és la de Ciutadans, sobre els criteris de la CCMA respecte a la publicitat oculta i la seva programació en televisió. La farà el senyor Nacho Martín. Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Buenos días, señor Sanchis. Señor Sanchis, yo le iba a preguntar por la retirada, la supuesta retirada del programa «Bricoherois» o *Bricoheroes*,

como se quiera llamar el programa de Jair Domínguez y compañía. Pero, en todo caso, ya ha respondido usted a la pregunta: ha dicho que, en cuanto hayan subsanado ese supuesto defecto por cuestiones publicitarias, el año que viene volverán a la carga con el programa.

Sin embargo, usted omite –se ha hecho en un par de ocasiones, digamos, se ha escaqueado de responder a la pregunta– el hecho de que, en este programa, sistemáticamente, su presentador, el señor Jair Domínguez..., que ya habrá tenido tiempo usted durante estas semanas para ver que este señor ha dicho, efectivamente, en varias ocasiones la expresión «puta España», literalmente, en TV3. Parece que es evidente que usted no piensa tomar medidas al respecto y que le parece normal, por tanto, que en un programa de televisión pública se diga constantemente, se viertan este tipo de disparates. El señor Domínguez..., lo ha hecho él, lo ha hecho el señor Joel Díaz, lo han hecho compañeros suyos en un momento televisivo realmente lamentable en el que cuatro colaboradores de TV3 y Catalunya Ràdio se reían los cuatro diciendo «puta España».

¿A usted le parece normal, señor Sanchis, que esto se haga en una televisión pública? Yo le pregunto: si en lugar de ser la televisión de Cataluña fuera la televisión de Andalucía, Canal Sur, fuera Telemadrid o fuera Televisión Española quien..., y en lugar de decir «puta España» y hacer pedagogía del odio a España se hiciera pedagogía del odio a Cataluña y se dijera «puta Cataluña», ¿a usted le parecería normal, señor Sanchis? Es que lo que tenemos que tolerar los ciudadanos de Cataluña, que con nuestros impuestos pagamos esta televisión, es absolutamente inadmisible, es más propio de Radio Televisión Mil Colinas. Se lo digo sinceramente, señor Sanchis: creo que tiene usted que asumir que muchos catalanes estamos hartos, estamos literalmente hasta las narices de hispanofobia en las instituciones, y, sobre todo, de hispanofobia en TV3.

Por tanto, la pregunta es clara, señor Sanchis: ¿piensa usted tomar alguna medida con este ejercicio de pedagogía del odio a España que se hace sistemáticamente en la televisión que usted dirige, y concretamente a cargo de colaboradores como el señor Jair Domínguez? Y le pediría que no se escaquee otra vez de la respuesta y asuma usted que el señor Jair Domínguez ha dicho en diversas ocasiones «puta España» en TV3 y que me diga usted si eso le parece normal. ¿Qué haríamos, qué no se diría en Cataluña –en los medios públicos catalanes y en los medios subvencionados en Cataluña, usted mismo–, qué no se diría si en Telemadrid o en Canal Sur...

El president

Moltes gràcies, senyor Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

...se dijera, por ejemplo, «puta Cataluña»?

El president

Moltíssimes gràcies.

Ignacio Martín Blanco

Disculpe.

El president

Se li ha acabat el temps. Té la paraula el senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Sí, sí, de fet ja s'està produint la tercera temporada, per un muntó de causes, entre altres coses, els bons resultats que té per internet. Moltes vegades en aquest Parlament em demanen que siga la gent jove..., que farem productes dedicats al públic juvenil que s'ha desenganxat de TV3, quan en realitat el públic juvenil s'ha desenganxat de la televisió convencional. I, per tant, senyor diputat, cal fer una sèrie de programes que connecten amb aquesta gent a base de paròdies, moltes vegades, d'ironia, un tipus d'humor que moltes vegades no s'entén. És veritat, en algun moment es pot caure en un excés –intensem controlar-los i dir-los-ho.

A mi no m'agraden, evidentment, expressions com aquestes. Tampoc lo que no m'agrada, i crec que és una exageració, són les exageracions, exactament. Vostè ha dit que sistemàticament, i després ha dit «varias ocasiones». Bé, doncs hauríem de mirar si realment estem parlant..., és una expressió que apareix sistemàticament o en alguna ocasió. Això és important –això és important–, per allò de les hipèrboles i totes aquestes coses que ens agraden tant a vostè i a mi. No exagerem.

I també li diré una cosa: a mi aquesta expressió no m'agrada. No sé si... Tampoc m'agradaria que digueren «puta Catalunya» o «puta València», però també entenc que, per exemple, hi ha àmbits on expressions com aquestes existeixen. I quan tu estàs fent un tipus d'humor i burlant-te d'aquestes expressions o d'aquest públic, doncs, potser això apareix. Aleshores cal fixar-se en cada circumstància, i cal dir si aquest senyor ho diu així en un informatiu, senyor diputat, en el telenotícies, doncs, evidentment, aquest senyor ja no continuaria en el telenotícies. Quan ho fas en un programa de paròdia i en un programa en què es recull una expressió com «me cague en l'ou» –supose que la gent ho diu contínuament–, doncs, escolte, pot tindre més o menys mal gust, podem entendre el tipus d'humor que estan fent, ens pot agradar més o menys, podem parlar amb ells, però no ho traguem de context ni ho exagerem i diguem que es passen el dia dient-ho, ni diguem que això és seriós, perquè això és, ni més ni menys, que una burla, en ocasions fins i tot de la gent que ho diu. I, per tant, ostres, ajustem les coses i situem-les en els seus contextos de veritat; no les deformem i no les manipulem.

El president

Moltes gràcies, senyor Sanchis.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre les darreres produccions documentals emeses

323-00042/13

Passem a la següent pregunta. A veure, és la pregunta número 5, de Junts per Catalunya, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, sobre les darreres produccions i documentals emesos a la televisió pública, i la farà el senyor Francesc de Dalmasas, que té la paraula.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, president. Director Vicent Sanchis, en primer lloc, nosaltres el voldríem felicitar, nosaltres sí, pel reportatge «El president més jove», que va emetre Televisió de Catalunya. Ens sembla que aportava informació del passat i del present d'un polític poc conegut. L'audiència potser no va ser l'esperada, no és la que teníem prevista. Per posar un exemple, es va quedar a set punts de l'entrevista que li va fer vostè en el seu moment a la presidenta del Parlament, i va tenir pràcticament la meitat de l'audiència. És un format que, ho dèieu ara, ho explicàveu bé, no és nou. Es va fer amb el president Mas; no es va considerar de fer-ho amb el president Puigdemont ni amb el president Torra. En tot cas, us volíem preguntar si aquesta fórmula es farà servir per a altres polítics catalans que segurament podrien generar fins i tot més audiència i més reconeixement.

Hi ha una qüestió que sí que els voldríem comentar, per una qüestió de rigorositat periodística històrica, i és que o ets el 132è president o ets el més jove, les dos coses no poden ser. De fet, hi han grups d'aquesta cambra que defensen habitualment que la Generalitat és un invent a partir del retorn del president Tarradellas, i, per tant, des d'aquí no hi hauria cap dubte en dir que és el president més jove. I, en canvi, hi han altres grups que defensen la continuïtat històrica de les institucions d'aquest país i que això també implica unes presidències, i, per tant, que sí que efectivament és el 132è.

I, des d'aquesta perspectiva històrica, doncs, o una cosa o l'altra. Una mica de rigor periodístic, com deia vostè. Perquè, al capdavant, com deia el meu pare –també hi ha el criteri de si això és un ganxo periodístic o no, eh?–, la vellesa és una malal-

tia terminal però la joventut és una malaltia que es cura amb els anys i l'experiència i el coneixement.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Segur, senyor diputat, que la vellesa es cura amb l'edat, segur, d'una manera una mica dramàtica. A veure, pel que vostè diu, veig que no és del Sindicat de Periodistes. Està bé –està bé. Vull dir, a vostè li va agradar el programa; a mi, relativament, també. Totes les coses són susceptibles de millorar, però, en tot cas, no crec que és el que es diga que era aquest programa.

Es va fer en el cas del president Montilla, primer, després amb el president Mas, perquè era una línia de continuïtat que, efectivament, caldria seguir. En el cas del president Puigdemont no hi era jo en aquell moment dirigint la tele, però sí que hi era en el cas del president Quim Torra. I sí que sé que el moment era tan confús i era tan complicat i tan dur que es va veure que calia una altra mena de documentals en aquelles circumstàncies anòmales políticament, històricament, en aquest país. I, per tant, en aquell moment, això, d'institucionalitat, per dir-ho així, complexa, tempestuosa en aquells moments, doncs, es va valorar que caldrien unes altres coses, i jo crec que sí. Ara, clar, senyor diputat, això no dependrà de mi, dependrà de les pròximes direccions que vinguin. Perquè supose..., a veure, no m'agradaria allargar-me tres o quatre presidents més, o presidentes, de la Generalitat, seria horrible.

I pel que fa al president més jove, és un ganxo periodístic, evidentment. Sempre és..., a veure, senyor Dalmases, sempre es miren els referents immediats, i si en alguna cosa vostè i jo coincidirem és que en el segle XVI i en el segle XV i en el segle XVII l'esperança de vida era molt més curta, i, per tant, si la gent es moria als quaranta anys i els presidents de la Generalitat arribaven als trenta, per exemple, ja eren vells, perquè ara és com si arribaren als setanta. Per tant, també ens podem permetre això per fer una certa ironia, i pensar que sí, que, comparant amb lo que es vivia llavors i lo que es viu ara, potser és el més jove. Que no sé si és un mèrit, eh? Per mi la joventut és un mèrit absolutament, per dir-ho així, sobrevalorat. No en tinc cap dubte.

El president

Senyor Dalmases, li queda una miqueta menys d'un minut.

Francesc de Dalmases i Thió

Quant m'ha dit?

El president

Una miqueta menys d'un minut: quaranta-cinc segons.

Francesc de Dalmases i Thió

D'acord. Intentarem no tenir una disquisició de *boomers* aquí perquè seria terrible, entre vostè i jo. Un cop fets els cinquanta, això no ens ajuda en res, ni a vostè ni a mi.

No, sí que no voldria deixar passar al que us heu referit –i estic segur que ens entenem, eh?– del context d'anormalitat de la presidència del president Torra i la situació de suposada normalitat de la presidència del senyor Pere Aragonès. Per nosaltres, per aquest grup parlamentari, és molt important, precisament, no donar cap mena d'espai als discursos polítics que diuen que la normalitat democràtica ha arribat a aquest país. Amb tres mil encausats, amb una fiscalia, amb un Suprem, amb un Tribunal de Cuentas absolutament desbocats i en mans de la dreta, de la ultradreta, ens semblaria una absoluta temeritat, i amb el vistiplau del govern de socialistes i comuns, pensar que estem...

El president

Moltes gràcies, senyor Dalmases, se li ha esgotat el temps.

Francesc de Dalmales i Thió

...ni tan sols ens acostem a la normalitat.
Gràcies.

El president

Ja no té la paraula. I passem... Senyor...

El director de Televisió de Catalunya

A mi em quedava algun segon?

El president

Sí, senyor Sanchis, li queden trenta segons.

El director de Televisió de Catalunya

Perfecte. Doncs diré «amén». Clar, senyor diputat, no vivim una normalitat ni política ni social, no la vivim encara, no estem en eixe sentit. Però és veritat que, concretament, la normalitat governamental o presidencial o fins i tot parlamentària ara és diferent i permet un cert assossec. Ara, no hi ha aquesta normalitat que vostè, com a bon periodista, detecta. Efectivament, no he volgut dir això, i crec que no ho he dit. Estem absolutament d'acord.

Per tant, amén, sí.

Lorena Roldán Suárez

President...

El president

Moltes gràcies, senyor Sanchis. Un segon, eh? Sí, diputada.

Lorena Roldán Suárez

Sí, una petició. No sé si seria possible fer ús del rellotge que podem veure des dels seients...

El president

Ah!

Lorena Roldán Suárez

...perquè com que el temps és tan limitat i, a més a més, avui anem justos, ens aniria molt bé per poder-nos, bé, ajustar als temps.

El president

Té raó, diputada. No, no he caigut que és veritat que vostès no ho veien des d'aquí. Jo feina tinc per controlar (*el president riu*) aquests dos. Ara ens ajudarà el lletrat a portar aquest d'aquí. I, com a mínim, el que li ha passat al senyor De Dalmales..., com a mínim anirà veient el temps que li va quedant. També l'hi dic: soc escrupolós amb el temps, eh? (*Veus de fons.*) Sí, té raó, té raó, diputada. Bé, tirem.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la programació de ficció a la televisió pública

323-00043/13

Anem a la pregunta número 6, de Junts per Catalunya, sobre la situació de la ficció a la... (*Veus de fons.*) Potser en aquesta pregunta encara no tenim rematat el tema d'això (*rialles*), però sortirà –sortirà–, ja ho veureu. La pregunta número 6, de Junts per Catalunya, la diputada Glòria Freixa, sobre la situació de la ficció a la televisió pública. Té la paraula, diputada.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, president. Bé, el canvi de panorama audiovisual català, com vostè mateix ha dit, senyor Sanchis, no només català, sinó espanyol i internacional, fa que

el món dels serveis *online* segueixi a l'alça i que les televisions en obert continuïn buscant noves estratègies i col·laboracions per no quedar enrere. Per tant, com comentava vostè, no és una cosa de valorar només què passa a Televisió de Catalunya amb més o menys audiència, sinó que és un tema a nivell general.

Valorem positivament l'esforç que fa la televisió catalana per la producció original de la ficció seriada. És veritat que no estem als nivells dels anys dos mil, però la televisió catalana segueix apostant per sèries pròpies, de producció pròpia, com ha estat, en el seu cas, *Merlí* o, últimament, darrerament, *Les de l'hoquei* o, com hem vist, amb els últims èxits, com ara *Moebius*. A més a més, en aquesta última amb voluntat d'enganxar el públic jove, que ja està molt desconnectat de la televisió.

L'èxit podríem dir que va ser doble: en audiència, en el cas de *Les de l'hoquei*, i també de *Merlí*, i també perquè es va poder vendre la sèrie a altres operadors i actualment es troba als catàlegs de la plataforma de Netflix, que és una cosa que valorem molt en positiu no només per a la Televisió de Catalunya, sinó també per a la nostra llengua.

Valorem que s'aposti en qualitat davant de quantitat, especialment davant de la manca de recursos que patim actualment, però seguim tenint interès per veure quina és la situació de la ficció a la Televisió de Catalunya, ara i especialment de cara al futur. Si ens ho podria clarificar.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. Senyor Sanchis, té la paraula. Quan vulgui.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, ho intentaré. Ho intentaré, perquè tampoc és excessivament fàcil, però a veure si aconseguisc explicar-me i fer-ho ràpid.

D'un costat, com vostè diu, nosaltres estem contents de l'últim que hem fet, per exemple, de *Moebius*, que és l'última sèrie que hem feta, per audiència, per impacte, per qualitat de la sèrie. Estem molt contents de la telenovella, que és de producció pròpia, *Com si fos ahir*, amb uns resultats, també, que són, per la franja horària en què s'emet, molt importants, cosa que permet, recomana, i així ho farem, allargar-la una temporada, i encara veurem, perquè la sèrie dona. Estem a punt d'estrenar sis episodis d'una altra sèrie que es diu *Buga Buga*. Estem coproduint una altra sèrie que es diu *Cucut*, i coproduïm també tant amb À Punt com amb IB3 alguna altra sèrie. I vol dir que el límit que tenim, que és garantir que hi hagi una línia de ficció per trimestre, el podem aconseguir.

El problema quin és? El de sempre. El problema són els recursos que tenim, els efectius que tenim. I això vol dir que o bé n'obtenim de nous o bé fem menys sèries –menys diners–, o fem més sèries, o les mateixes sèries que volíem fer, però encara amb menys diners. I si fem menys sèries amb menys diners vol dir que ja les estem coproduint, però ja no són nostres. I pot arribar el cas –de fet, passa ara mateix amb els llargmetratges– que, per exemple, es facen en castellà, perquè la nostra intervenció, la nostra aportació, és mínima. I aleshores ve quan ens diuen que, ostra, potser sí que estem fent suport al sector audiovisual però no al sector audiovisual en català. I això vol dir que o bé venen més diners o bé les coses cada vegada van a pitjor.

O bé es fan solucions com la crida de Cultura, que ens permet rodar i produir algunes sèries també de ficció, algunes coses, o bé la crida que hem fet ara, juntament amb l'ICEC, i la crida que hem fet nosaltres per produir-los amb sistemes que al final, no ens enganyem, suposa que estem mantenint una aportació molt fluixa buscant sistemes per treure'n el màxim profit, però que l'aportació continua sent fluixa. Si volguérem arreglar el problema de veritat, calen més aportacions. Si no, hi ha solucions imaginatives, de talent, tot el que vostè vulga, de vegades d'imaginació obsessiva i desbordada, però que no ajuden a arreglar el problema. Malgrat tot, ha crescut tant el món de les sèries a través de les plataformes digitals i de pagament que, avui en dia, amb una producció normal com la que nosaltres aspirem, arribem a percentatges irrisoris...

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Sanchis.

El director de Televisió de Catalunya

...en la producció audiovisual, i aquest és el problema.

El president

Ja se li ha acabat el temps. Senyora diputada, li queden cinquanta segons, si els vol utilitzar. Quan vulgui.

Glòria Freixa i Vilardell

No, només una pregunta molt curta. Antigament, no només hi havia sèries de producció pròpia, sinó que ens fèiem nostres sèries, diguéssim, de bastant reconeixement, de televisions britàniques, bé, estrangeres. Jo no sé si això, amb el món de les plataformes que tenim ara al davant, és una opció o seguirem tirant només per les de producció pròpia.

El director de Televisió de Catalunya

Li conteste després.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí.

El president

Moltes gràcies, senyor Sanchis.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la cobertura informativa d'esdeveniments esportius

323-00045/13

Bé, continuem amb la següent pregunta. La diputada Lorena Roldán, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular, del Grup Mixt. Ara intentarem que funcioni tot, eh? I farà la pregunta sobre la cobertura informativa d'esdeveniments esportius, i la fa també al director de la Televisió de Catalunya. Per tant, té dos minuts i mig i... Quan vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Bien, Eurocopa, partido de octavos de final, España-Croacia, un cincuenta y cuatro por ciento de audiencia, más de la mitad de los hogares catalanes estuvieron viendo el partido. ¿Cuántos minutos dedicó al día siguiente el *Telenotícies migdia*? Cero, señor Sanchis. Yo le pregunto: ¿por qué no se hizo resumen al día siguiente de este partido entre España y Croacia? ¿Acaso un cincuenta y cuatro por ciento de audiencia no le pareció lo suficientemente relevante?

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. Senyor Sanchis, quan vulgui.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, vostè ha vist televisió sense imatges alguna vegada? Alguna vegada ha vist..., pot concebre que hi haja...? Ràdio sense imatge, sí, no?, però televisió sense imatges? Això, quan la televisió no té imatges, doncs, pot ser ràdio o pot ser contes a la vora del foc, però ja no és televisió, perquè la televisió són les imatges. Molt bé.

No es va emetre el resum de la selecció espanyola en el *TN migdia*, com vostè diu, senzillament, d'Espanya-Croàcia, perquè l'acord de la FORTA, que és l'acord que ens permet tindre imatges per poder-les donar amb l'empresa tenedora d'aquests drets per la compra dels partits d'Espanya durant l'Eurocopa, establia un límit de *dues* emissions només per resum, és a dir, que no podem fer més d'això. I, per tant,

nosaltres vam considerar que valia la pena fer-se'n ressò en el següent telenotícies al partit, que va ser el *Telenotícies vespre* d'aquell dia, el dia anterior, i l'endemà ja no en teníem. I..., bé, sí, en teníem un altre, però l'havíem gastat en el *Tot l'esport* del 3/24, perquè és la primera finestra que mostra aquests resums.

Per tant, senyora diputada, sense imatges no hi ha televisió. Podem ser perversos, podem, com diuen alguns diputats, fer aquestes pintades que hi ha en les parets, o podem ser membres d'una associació fantàstica, que resulta que també és espanyola –es diu FORTA– i que resulta que ens dona les imatges que es donen, i nosaltres no en teníem més.

El president

Moltes gràcies, senyor director de la televisió. Senyora diputada, té quasi, quasi, eh?, dos minuts. Endavant.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidente. Le iba a agradecer la respuesta al señor Sanchis, pero, la verdad, poco que agradecer, porque entre el tono y lo que me ha contestado, sinceramente, yo no sé si es que nos toma el pelo a los diputados de esta comisión.

Usted mismo ha dicho que tenían el límite de dos emisiones. En lugar de elegir el España-Croacia, ustedes eligieron Francia..., Francia... –lo diré, a ver si lo tengo por aquí–, bueno, el otro partido que se disputó el mismo día, Francia-Suiza –que no tenía el dato, perdone, señor Sanchis. O, por ejemplo, también estuvieron cubriendo, pues, toda la actividad de Messi en la Copa América. Yo entiendo el pasmo que tienen algunos al ver el entusiasmo que despierta un partido de la selección española entre los catalanes, pero es que eso tiene una explicación muy fácil, señor Sanchis: esa Cataluña suya que odia todo lo español simplemente no existe, y los fans de la Roja no son ciudadanos agrestes de esa España cañí que ustedes se esfuerzan en dibujar en sus supuestos programas de ficción.

Resulta que los seguidores de la Roja aquí en Cataluña que vibramos muchísimo con la Roja lo hacemos, aunque a ustedes les moleste. Y somos muchísimos, insisto, cincuenta y cuatro por ciento de *share*. Los datos no engañan, señor Sanchis: 1.106.000 catalanes vieron la prórroga del partido entre España y Croacia. El segundo mejor dato de *share* para junio también es para la selección española, con el España-Suecia, que lo vieron más de 800.000 catalanes. De hecho, durante la emisión de la Eurocopa, pues, TV3 ha dejado de liderar, ha dejado de ser la cadena más vista en Cataluña. Yo insisto en que estos datos no engañan. Lo que sí engaña son sus supuestos criterios de objetividad y pluralidad.

Y, mire, quizá la selección española no logró vencer a Italia, pero lo que sí logró vencer son esos mantras nacionalistas suyos, esos que pintan una Cataluña uniforme y sectaria donde supuestamente todos son separatistas y solo se sienten catalanes. Pues, miren, bienvenidos a la realidad.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora diputada. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. No li agrada el meu to, senyora diputada; potser a mi tampoc. Ara, el que sí que m'agrada, i em fa una certa gràcia, són les cançons apreses. En què no m'entén de lo que li explique? No m'entén en alguna cosa, segurament no m'entén.

Sap lo que valen els drets de l'Eurocopa? 40 milions d'euros. Si nosaltres els haguérem tingut, senyora diputada, haguérem estat líders, clar, perquè és veritat que ha estat un autèntic fenomen. Vostè creu que a mi això em sap greu o no em sap greu? M'és igual que em sàpiga greu o no em sàpiga greu. Vostè no creu que si TV3 haguera tingut els 40 milions haguera comprat tots els partits i vostè els hauria vist en TV3? Ara mateix vostè el que ha de fer és una esmena al Ple demanant en el pròxim

pressupost de la Generalitat 40 milions més per a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en la pròxima Eurocopa, i tindrà Espanya per un tub, i vostè estarà contenta i el director de la tele, sent líder, el doble de content. Mira quant odiem Espanya.

Si no es tracta d'odiar Espanya o no odiar Espanya, es tracta de que tens 40 milions, com Telecinco, per fer-ho, o no els tens, i nosaltres no els tenim. Ni 50 milions tampoc, que és el que li ha costat a Televisió Espanyola la retransmissió dels jocs olímpics amb totes les delegacions i tots els representants de les seleccions espanyoles, perquè resulta que el Govern de l'Estat ha accedit i ha garantit, amb aquests 50 milions, que TVE pugui cobrir-ho en exclusiva. Aconseguiu-vos els 40 milions i serem més espanyols que mai. I nosaltres líders, vostès contents...

El president

Moltíssimes gràcies...

El director de Televisió de Catalunya

...i nosaltres també.

Gràcies, senyor president.

El president

...senyor Sanchis. Moltes gràcies.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals sobre la reformulació de la graella de Catalunya Ràdio

323-00031/13

Passem a la següent pregunta. I, si no m'equivoco, canviem de director. La pregunta número 8, d'Esquerra Republicana, sobre la reformulació de la graella de Catalunya Ràdio, adreçada al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals de la CCMA, que la formularà el senyor Ruben Wagensberg. Quan vulgui, diputat. Té la paraula.

Ruben Wagensberg Ramon

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, senyor Gordillo. Fa unes setmanes coneixíem la renovació dels tres programes que han estat claus a la temporada que just ha acabat: *Adolescents XL*, *El búnquer* i *Crimis*. Els dos primers reforçant de nou, doncs, per al públic juvenil de nit, i, pel que fa al programa de *Crimis*, evidenciant i «afiançant» de nou l'èxit aclaparador d'un programa a nivell radiofònic però també a nivell televisiu.

I, a banda d'aquestes consolidacions, doncs, fa unes setmanes coneixíem també algun canvi important en la graella de Catalunya Ràdio, especialment a la franja de la tarda. Òscar Fernández deixarà el *Catalunya migdia* i conduirà, conjuntament amb Elisenda Carod, que deixarà *L'apocalipsi*, *La tarda de Catalunya Ràdio*, substituint així el programa *Estat de Gràcia*, que ha estat cinc temporades en antena. I també sabem que en Quim Morales, doncs, ha fitxat per l'emissora i s'incorporarà a la part final d'*El matí de Catalunya Ràdio*, un espai que compartirà amb Charlie Pee i Joel Díaz. Abans-d'ahir s'hi afegia també la notícia de que Gemma Bonet liderarà el *Catalunya migdia* acompanyada per Marta Prat i Marta Carreras.

I voldríem saber per part seva, doncs, quina és la valoració que fa de la graella de les últimes temporades de Catalunya Ràdio, o de l'última temporada; què es busca també, no?, doncs, amb aquests canvis de conductors de programes, amb aquesta renovació, i quins altres canvis hi haurà a la graella de Catalunya Ràdio o a altres emissores de l'espai.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Té la paraula, doncs, el senyor Saül Gordillo, director de Catalunya Ràdio i Mitjans de la CCMA. Quan vulgui.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Saül Gordillo Bernárdez)

Molt bé; moltes gràcies, senyor president, i bon dia a tothom. Senyor diputat, vostè ho ha comentat molt bé. Hem anat comunicant aquests canvis amb la idea de reforçar algunes franges on –no en aquest últim, sinó ja en l'anterior EGM– havíem detectat que calia fer alguna actuació, sobretot tenint en compte que en alguns casos, com en el cas de l'*Estat de Gràcia*, eren programes que ja portaven cinc temporades.

Jo destacaria com s'han acomiadat aquests professionals, els d'aquests programes que han estat afectats –*L'apocalipsi*, el *Catalunya migdia*, l'*Estat de Gràcia* i l'*APM*? Han estat comiats en antena elegants, emotius i d'una gran professionalitat, i reconeixent també la confiança que han tingut durant tots aquests anys per part de la direcció de l'emissora. També els canvis que vostè comentava d'aquesta setmana del *Catalunya migdia*, amb tres dones al capdavant d'aquest projecte, amb la intenció de superar el llistó, que és molt alt, que deixa Òscar Fernández, també han tingut molt bona rebuda interna.

I, per tant, l'ambient i les sensacions són bones. La idea de que volem competir a la tarda sabent que tenim un rival molt fort, doncs, és una declaració de principis de com encarem aquesta propera temporada. I ens fa la impressió de que l'equilibri entre el format més informatiu i l'animal de ràdio que és l'Òscar Fernández, amb la part d'entreteniment que pot aportar Elisenda Carod, li donarà a un programa de quatre hores a la tarda a Catalunya Ràdio un gruix i una fortalesa que fins ara amb dos programes partits en aquesta franja –bé, de fet, n'eren tres, perquè hi havia la segona hora del *Catalunya migdia*–, doncs, no teníem. Empar Moliner seguirà participant en la part de tertúlia d'aquest programa, i, per tant, no desapareixerà de l'antena.

I, com vostè deia, doncs, hi ha hagut algú de l'altra banda, de la competència, que ve a la ràdio pública, que és el Quim Morales, que aprofita el talent de personatges com Joel Díaz i Charlie Pee, que ja teníem a Catalunya Ràdio.

Deixi'm acabar dient que reforcem la franja de matí d'iCat, i, per tant, *Els experts*, començarà a les sis del dematí i acabarà a les onze del dematí, i s'homologa amb la durada que tenen els *mornings* de les ràdios musicals.

El president

Moltes gràcies, senyor Gordillo. Se li ha acabat el temps just quan ha acabat. Li queda encara... No? (*Pausa.*) No l'utilitzarà. Molt bé.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre la plantilla

323-00034/13

Doncs passem a la següent pregunta, que la fa també el Xavier Pellicer, de la CUP, sobre l'estat de la plantilla de Catalunya Ràdio, i també adreçada al director de Catalunya Ràdio i Mitjans Digitals. Quan vulgui, diputat. Té la paraula.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Si em permeten una prèvia, que em té xocat ja des de fa uns dies i setmanes, que és que he sentit infinitament més vegades «puta Espanya» els darrers tres mesos en seu parlamentària per part de la bancada de Ciutadans que en trenta i escaig anys que fa que miro TV3. En tot cas, si estan fent una competició amb en Joel o en Jair, van guanyant de llarg (*rialles*), i, per tant, estan a prop del rècord Guinness. I si això és el que volen fer, animar-los a seguir amb aquesta àrdua tasca.

El president

Diputat...

Xavier Pellicer Pareja

Dit això...

El president

...li prego que torni a la pregunta.

Xavier Pellicer Pareja

I disculpi, sí. Bon dia, senyor Gordillo. Malauradament, no és nou ni innovador el fet que a Catalunya Ràdio, com ja va dir una antiga presentadora, l'engranatge grinyola. Les coses no van bé, a la ràdio pública de Catalunya, i no només això, sinó que sembla que van a pitjor. I en aquest cas no em refereixo només als EGMs, i, per tant, a les dades d'audiència, sinó sobretot a un malestar creixent amb la plantilla. Llavors, volia preguntar-li si comparteix aquest diagnòstic, com el valora i quines mesures s'han emprès o es volen emprendre per revertir aquesta situació.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

La seva pregunta, que, per cert, no és del bloc d'audiències..., perquè, si el tema fos l'audiència, és evident que sí que hi ha preocupació compartida pels resultats, i això ja ho respondré en les preguntes que vagin referides a l'EGM. Barreja uns altres elements que no m'ha precisat, i si em pot detallar a què es refereix, respondré amb tot el nivell de detall que pugui i sàpiga.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, doncs segueixo. Bàsicament, també, des de part de la plantilla...

El president

Si m'ho permet, senyor diputat...

Xavier Pellicer Pareja

Sí, disculpi. Des de part de la plantilla de Catalunya Ràdio...

El president

...té la paraula.

Xavier Pellicer Pareja

...se'ns trasllada un malestar, se'ns trasllada que hi ha unes dinàmiques internes, com a mínim, no sanes, i podríem dir tòxiques, i se'ns trasllada que hi ha una sensació de maltractament i de no ser tractades com és degut per part de la direcció, i que, per tant, hi ha un ambient que no és el que hauria de ser en cap espai, però tampoc en un espai públic. I, per tant, se'ns trasllada aquest malestar creixent respecte a la gestió que s'està fent de la plantilla i al tracte que estan rebent diversos empleats i empleades de la ràdio.

El president

Doncs moltes gràcies, senyor diputat. Senyor Gordillo, quan vulgui.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Em sorprèn que em digui això, perquè no tenim notícies de maltractaments. I, en tot cas, això seria un delictes, i suposo que si vostè fos coneixedor d'això acudiria immediatament a denunciar-ho.

La direcció de recursos humans..., perquè, com vostè molt bé sap, perquè segur que coneix l'organigrama de la corporació, les funcions de relacions laborals i tot el tema de la gestió de recursos humans no és competència ni del senyor Sanchis, en el cas de la tele, ni meva, en el cas de la ràdio, perquè no tenim delegades, per part de la vicepresidenta, aquestes funcions. I, per tant, no coneixent el detall de quina pot ser aquesta situació dels recursos humans que vostè em diu, si té informació i

me la vol facilitar, jo estaré encantat de poder-ho elevar allà on faci falta per si algú ha comès aquest suposat delicte que vostè insinua o que s'atreveix aquí a plantejar.

En tot cas, jo el que sí que he fet, tenint en compte que la literalitat de la seva pregunta parlava sobre l'estat de la plantilla, era demanar, precisament, a la direcció de recursos humans, els números, i els números diuen –i permeti'm que digui una cosa que potser es desconeix– que és que aquest consell de govern actual –i gràcies a la consellera Rita Marzoa, especialment, i a aquesta direcció actual– és el que ha permès l'equiparació dels treballadors de Catalunya Ràdio amb el conveni de TV3, que segurament és el conveni i la situació laboral, salarial i les millors condicions que té qualsevol mitjà de comunicació a Catalunya. Això ha fet incrementar el capítol I 1 milió i mig d'euros, segons els números que em passa recursos humans, i dels quals me n'haig de fiar.

I els treballadors de Catalunya Ràdio, a part de demostrar una gran estabilitat laboral, perquè tenim una antiguitat mitjana de gairebé vint-i-dos anys a la casa, amb una retribució mitjana anual de 53.000 euros..., jo crec que els números, precisament, el que indiquen és bastant el contrari de la sensació subjectiva que vostè està plantejant.

El president

Moltes gràcies, senyor Gordillo.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre els criteris de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais amb relació a la publicitat oculta a la seva programació de ràdio

323-00036/13

Passem a la següent pregunta. És la número 10, del Grup Parlamentari de Ciutadans, sobre criteris de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais respecte a la publicitat oculta a la seva programació de ràdio. Té la paraula la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, president. Bon dia, senyor Gordillo. Bé, la pregunta és aquesta, si ens pot informar sobre els seus criteris respecte a la publicitat oculta en la seva programació de ràdio.

El president

Senyor Gordillo, quan vulgui.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies. Bon dia, senyora diputada. Em sap greu, i pot semblar que són excuses, quan a mi m'agradaria ser-ne el responsable i poder donar explicacions, però, com vostè també sap, perquè segur que coneix l'organigrama, tot el tema de la publicitat el porta una altra direcció corporativa, la de comercial i màrqueting, i, per tant, jo no tinc els coneixements, ni les competències, ni el personal per gestionar la publicitat, ni de la ràdio ni dels mitjans digitals.

Però, si vostè em trasllada quin és el seu neguit, segurament ho puc traslladar a la meva homòloga de comercial i de màrqueting. I si hi ha alguna situació com aquesta que abans ha comentat el director de televisió de *Bricoheroes*, doncs, la plantejarem perquè a qui li correspongui actuï. En tot cas, no ens consta que per part del CAC o de cap altre organisme hi hagi hagut cap denúncia o cap situació com la que diu la literalitat de la seva pregunta sobre publicitat oculta.

El president

Moltes gràcies, senyor Gordillo. Senyora diputada, quan vulgui. Pot continuar.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor Gordillo. Bé, ja que esmenta el programa *Bricoheroes*, i que s'han fet alguns comentaris aquí, ja es poden imaginar què penso jo de que dos personatges que saluden l'audiència al crit de «Hola, merdosos» siguin en realitat la punta de llança mediàtica d'un petit imperi comunicatiu i empresarial d'on suquen els Petrolis Independents del senyor Canadell, el Parlem Telecom i altres *superstars* de l'IBEX «indepe». En realitat, avui s'ha parlat aquí d'un decantament de la programació dels mitjans de la «corpo» cap al Govern, i jo no crec que sigui cap al Govern, que és més aviat cap al, això, cap a l'IBEX 35 «indepe». Això del procés avui en dia és una qüestió, bàsicament, de diners.

Però dirigint-me a vostè, senyor Gordillo, jo el que li haig de dir és que, posats a mirar-nos amb lupa les males praxis publicitàries –que no errors, senyor Sanchis, males praxis publicitàries, aquestes coses no es fan sense voler– de la corporació, ens ha cridat molt l'atenció el contrast entre TV3 i Catalunya Ràdio. TV3, com ja s'ha vist a l'informe del CAC, és el regne del «tant se me'n fot de la publicitat oculta», prohibida o directament illegal –allà, evidentment, cola tot. A Catalunya Ràdio, en canvi, hem detectat que al programa de la Laura Rosel fins i tot el Jair Domínguez i companyia procedeixen correctament advertint que donen pas a un espai patrocinat per l'empresa de DiR, concretament l'espai d'un minut encisadorament titulat «A qui desitges un dia de merda?». Res a objectar des del punt de vista dels usos publicitaris.

Una mica més discutible seria el que passa al programa *El búnquer*, on hem detectat publicitat estàtica, però no en el programa mateix de ràdio, sinó en el vídeo que se suposa que és només per a youtubers i «filomerdosos», i que també es penja al canal de la corporació, que no sé si depèn directament de vostè o no.

Vull dir, en fi, el gran misteri és: si això no ho decideixen vostès, si hi ha una direcció única, com és que entre l'anarquia o disbauxa de TV3 i el relatiu capteniment de Catalunya Ràdio..., com s'explica aquest misteri? No sabem si això obeeix..., a què?

Recentment també comentàvem, en el Ple del Parlament, la diferència de la publicitat institucional. Tenim memòria del 2018 i para de comptar, i aquelles xifres eren eloqüents. El 2018 a TV3 van anar a parar 2.340.620 euros en publicitat institucional, mentre que Catalunya Ràdio només va rebre 261.678 euros. Es podria pensar...

(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Se li ha acabat el temps. *(Veus de fons.)* I passem a la següent pregunta. Senyora diputada, se li ha acabat el temps. *(Veus de fons.)* No té la paraula, eh?

La següent... *(Veus de fons.)* Senyora diputada, la crido a l'ordre. No té la paraula. Senyora Anna Grau, no té la paraula –no té la paraula. *(Veus de fons.)* És passar-se de la ratlla, no sé...

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la llei espanyola de l'audiovisual

322-00024/13

Passem a la següent, que és la número 11, d'Esquerra Republicana, sobre el posicionament de la CCMA sobre la llei espanyola de l'audiovisual. La fa la diputada Raquel Sans i està adreçada a la presidenta. Per tant, senyora Raquel Sans, quan vulgui. Té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Bon dia a tots, i a la senyora Llorach especialment, que, doncs, comença la seva intervenció ara. El 14 de novembre de 2018 la Unió Europea va publi-

car la nova directiva de serveis de comunicació audiovisual per adaptar la norma anterior, que era de l'any 2010, a l'evolució i a les realitats del mercat actual, que tots sabem que és un mercat que ha canviat moltíssim. Des de llavors tenim l'encàrrec d'adaptar també aquesta legislació, en l'àmbit català i en l'àmbit espanyol, per adaptar-ho, doncs, a aquesta directiva europea, però encara no s'ha fet. La iniciativa més avançada en aquests moments és l'avantprojecte de la nova llei espanyola de la comunicació audiovisual, que ja s'ha sotmès dues vegades a audiència pública, no?, per rebre propostes de les diferents parts interessades, i, per tant, com que el text de l'avantprojecte ja és públic, també sabem quins són els plans del Govern de l'Estat en aquest sentit. Per això podem dir amb coneixement de causa que estem certament preocupats.

L'avantprojecte mira d'adaptar la legislació de l'audiovisual als canvis que s'han produït, com deia, els darrers deu anys, amb l'eclosió de plataformes de distribució de vídeo, com poden ser Netflix, Amazon Prime, HBO, Disney Plus, per citar-ne alguns exemples, o Filmin, i també la irrupció del que serien els serveis d'intercanvi de vídeo, com poden ser YouTube o TikTok. Però aquesta proposta d'avantprojecte de llei espanyol aprofita l'avençament per passar el rasclat a les competències exclusives de la Generalitat de Catalunya i omplir una mica més, si encara es pot, les de l'Administració central.

A més a més, per si no n'hi hagués prou, tracta amb el més descurat dels menyspreus la llengua catalana, i també totes les llengües que no són el castellà, les llengües cooficials que no són el castellà a l'Estat espanyol, que, en canvi, el castellà en concret, és objecte de totes les mesures de protecció, i també d'impuls, davant de produccions de la resta del món –i això sense entrar massa en detall, eh?

El que voldríem saber aquí i avui és quina lectura fan vostès d'aquest avantprojecte que comentem i si han valorat com podria afectar la radiotelevisió pública de Catalunya en cas que s'aproves el text tal com està proposat actualment.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyora Llorach, té la paraula. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais (Núria Llorach i Boladeras)

Gràcies, senyor president. Gràcies, i bon dia a tothom, ja que és la meva primera intervenció. Senyora diputada, tot el que vostè ha plantejat en la seva intervenció, i el que també he tingut ocasió d'escoltar en el Ple del Parlament en una recent interpellació al Govern sobre les iniciatives per regular el sector audiovisual, és altament preocupant, tant per a la corporació, perquè ens afecta, com per al CAC, com per al sector audiovisual del nostre país. Des de la corporació no ens conformem, compartim els posicionaments que al respecte està mantenint el nostre Govern. I és en aquest sentit que l'informo que tant en la primera informació pública com ara en la segona hem proposat, a través del Govern de la Generalitat i a través de la FORTA, un total de vint-i-vuit alegacions per ser presentades a la secretaria d'Estat. Intentaré ser... Tinc molt poc temps i les resumiré.

El grup més nombrós d'alegacions, un total de set, fa referència al caràcter de la corporació com a servei públic, perquè l'avantprojecte tendeix a diluir-lo, i aquesta és una qüestió bàsica sobre la que no pot haver-hi dubtes legals.

Tres proposen substituir l'expressió «encomana» del servei públic per «prestació», i és una qüestió cabdal per nosaltres pel que fa al règim fiscal dels mitjans públics de comunicació.

Una altra preveu que els operadors de cable incloguin obligatòriament els canals de televisió pública en els serveis que ofereixen als usuaris.

Una altra defensa que el consum de continguts sota demanda *també* es consideri servei públic.

Una altra demana el mateix tracte que Radiotelevisió Espanyola pel que fa a la reserva d'espai radioelèctric. No ens oblidem que l'avantprojecte garanteix aquest

espai a Radiotelevisió Espanyola i a ningú més, i això representaria un gran risc per a les emissions de la «corpo» en les futures reordenacions de freqüències a mesura que avanci el desplegament del 5G.

Un altre grup d'allegacions proposa canvis en tot el que l'avantprojecte envaeix, competències de la Generalitat de Catalunya. Ens preocupen qüestions com el mandat marc o el contracte programa, per exemple, amb un gran risc d'involució sobre tots aquests aspectes.

Un altre és tot el tema de finançament d'obra europea i llengua catalana. L'avantprojecte preveu que hi destinin el cinc per cent dels ingressos, mentre que els operadors públics hi haurien de destinar el sis. La corporació proposa que la contribució dels operadors privats sigui fins a un deu per cent, com passa a països com França, que és d'un vint per cent.

L'avantprojecte també preveu que com a mínim la meitat del catàleg d'obra europea dels operadors privats sigui en castellà.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Se li ha acabat el temps.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Em sap greu. Hi havien més temes.

El president

Passem a la següent pregunta.

Ruben Wagensberg Ramon

No, per una qüestió d'ordre.

El president

Exactament per què demana la paraula?

Ruben Wagensberg Ramon

Per una qüestió d'ordre. Hi ha una diputada que ara ha marxat, que ens ha semblat a diversos diputats que per referir-se a un presentador de la televisió...

El president

Escolta'm. La diputada no sé si ha de tornar o no ha de tornar. En tot cas, esperariem, si et sembla. O sigui, et referies a una qüestió referida a ella?

Ruben Wagensberg Ramon

Sí, però perquè quedés en acta, no tant per dirigir-me a ella, sinó que ens ha semblat que quan es referia a un presentador de televisió, en Jair Domínguez, feia referència a «Heil, Domínguez»! Ens ha semblat això. I per si es podia revisar, doncs, per una qüestió que ataca clarament l'honorabilitat d'aquesta persona, em sembla.

El president

Bé, ja es revisarà l'acta, eh?, i la diputada ja podrà dir el que consideri oportú.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la cobertura a TV3 i Catalunya Ràdio de les conseqüències socials de la crisi derivada de la covid-19

322-00026/13

Passem a la següent pregunta, que és la número 12, eh?, que és la relativa a la cobertura de TV3 i Catalunya Ràdio de les conseqüències socials de la crisi econòmica derivada de la covid-19, eh? La farà la diputada del Grup Socialistes i Units per Avançar Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Buenos días, señora Llorach. Hace unos días el Idescat dio a conocer las cifras de pobreza en Cataluña, que constatan que hemos alcanzado los niveles más altos de los últimos diez años. Una de cada cuatro personas en Cataluña es pobre; la pobreza severa afecta a más del seis por ciento de la población; la pobreza infantil se sitúa en un treinta y tres por ciento; un tercio de las familias no puede hacer frente a gastos extra, y un 12,4 por ciento no puede hacer frente a los gastos de vivienda.

Es responsabilidad de la televisión pública de Cataluña, y también de Catalunya Ràdio, visualizar esta situación. Pero, a pesar de que la crisis económica comenzó hace más de un año, TV3 no ha programado contenidos específicos y los telenoticias solo mencionan la emergencia social de manera esporádica, cuando salen nuevas cifras o cuando hay una denuncia muy concreta de entidades del Tercer Sector o de UNICEF.

¿Por qué los medios de comunicación públicos no están informando en profundidad sobre las altas tasas de pobreza en Cataluña, señora Llorach?

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. Senyora Llorach, té la paraula. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Senyora diputada, vostè deu escoltar una altra TV3 i una altra Catalunya Ràdio, perquè, pel que m'informen els directors dels mitjans, han fet una cerca de què s'ha informat sobre aquest àmbit durant les darreres tres setmanes i l'interval de temes que es reporten sobre aquest àmbit és impressionant.

El president

Moltes gràcies, senyora presidenta. Estem intentant posar el temps. Era un minut i mig que encara li queda, senyora Beatriz Silva. Un minut quaranta-cinc, exactament, cap avall, eh? Ara el posem... Crec que anem al revés, senyor... Si premem aquí, potser... No. *(Pausa.)* És igual. Ho farem des d'aquí. Tens un minut quaranta-cinc encara, senyora Beatriz Silva. Quan vulgui. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Señora Llorach, yo miro cada día TV3, reviso la página web, también las de los programas, y no hay contenidos específicos, ni *Sense ficció*, ni *30 minuts*, ni especiales informativos, ni noches temáticas. Si pones en la web de transparencia la palabra «pobreza» o algún sinónimo, no aparece nada. Porque no solo los servicios informativos no están cubriendo este tema en profundidad, tampoco se encarga a producción externa. Hay documentales y reportajes de problemas sociales y económicos que suceden en otros países, pero lo que pasa aquí en casa es totalmente secundario en la parrilla.

Con estas cifras de pobreza sería esperable que hubieran reportajes sobre la situación en los barrios más vulnerables, sobre cómo sobreviven las familias que están en situación de pobreza severa o sobre esa tercera parte de nuestra infancia que no cubre sus necesidades básicas. No hay ningún reportaje, un documental, sobre esto. Hace un par de años yo le pedí la relación de contenidos sobre la cobertura que se hacía de la emergencia social y usted me envió una lista que incluía reportajes de cambio climático y otras cosas, que son importantes, pero que no tenían nada que ver con la emergencia económica y social que ya se vivía en Cataluña, que era lo que yo le estaba pidiendo.

Eso fue antes de la pandemia. Y ahora, a pesar de que vivimos la peor crisis económica y social de nuestra historia reciente, seguimos con el mismo marco mental, en que cada día se habla en nuestra televisión pública de las mismas cosas, pero estas cosas que yo le estoy mencionando no existen.

¿No cree usted que el hecho de que hayamos alcanzado las cifras de pobreza más altas de la última década no merecería al menos una serie documental de ocho capítulos como la que se ha dedicado al *procés*? ¿Por qué no se dedican recursos también a esta cuestión? ¿Cuándo tendremos una noche temática en que haya dos reportajes en profundidad que nos expliquen toda esta emergencia social?

Gracias.

El president

Diputada, se li ha acabat el temps. D'acord. Senyora Llorach, quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, president. Senyora diputada, l'hi hem explicat a bastament moltes vegades: elaborem, difonem continguts informatius tenint en compte sempre criteris d'actualitat, globalitat, proximitat, incidència social, valor documental i servei públic. I estic segura que tant el director de la ràdio com el director de la tele saben de l'emergència social.

I és per això que m'agradaria llegir-li la llista de, les tres setmanes, quins temes hem tractat, perquè vostè diu que no hem tractat cap tema d'aquest àmbit, i hem parlat d'integració social de nens i adolescents, de desnonament, de lloguer social, de situació de solitud de la gent gran, de projectes d'ocupació per a joves en situació de vulnerabilitat, de projectes de justícia social, de recuperació de l'economia, de drets socials de la gent gran, de taxa de pobresa i desigualtat, de desigualtats en l'accés a la universitat, d'efectes de la covid sobre l'ocupació, de les seqüeles de la covid que són de llarga durada, de la incidència i accentuació de la pobresa en els més vulnerables, de noves oportunitats laborals de persones amb alt risc d'exclusió, de pobresa energètica, de projectes de casals inclusius, d'afectació de la pobresa en la selectivitat.

Per tant, senyora diputada, no és cert que no es parli d'aquests temes. Aquesta sensibilitat i la seva importància es tracta a Televisió de Catalunya i a Catalunya Ràdio. I estic segura que els dos directors han escoltat les seves propostes, i, si el director de la tele considera que ha de fer vuit capítols sobre l'emergència social, de ben segur els programarà. En tot cas, el responsable de la programació és ell, i ells, amb el seu equip de gent, que decideixen els continguts.

El president

Moltes gràcies, senyora presidenta. Passaríem a la següent pregunta. Canviem el bloc, anem al segon bloc, que és l'informe del CAC sobre la publicitat indeguda en els programes de *Bricoheroes*. Hi ha una proposta d'acumulació de preguntes. Crec que en principi estem d'acord, els grups, de fer aquesta acumulació plantejada. Si no m'equivo-co, afecta la 13, la 22, la 18 i la 20. L'acumulació afecta aquestes quatre preguntes, eh?

Susanna Segovia Sánchez

Però entenc que hi havien dues preguntes relacionades que ja s'ha..., bé, una pregunta, com a mínim...

El president

Sí.

Susanna Segovia Sánchez

...que ja s'ha fet sense acumular-la.

El president

Sí, sí, ja està. Per tant, quedarien acumulades la 13, la 22, la 18 i la 20. Senyora Roldán... Ah, quedaria l'altra, sobre programació. Lo que vostè vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí, president. La número 13, jo, de fet, vaig expressar als serveis de la cambra que m'estimava més fer-la sense acumular. (*Veus de fons.*)

El president

És que és d'En Comú.

Lorena Roldán Suárez

La teva? Bé, doncs la meva. Jo tinc aquí apuntada la 13, però, si és dels comuns, la que em correspongui a mi d'aquest tema jo m'estimo més fer-la per separat.

El president

Crec que es refereix a la 21...

Lorena Roldán Suárez

Ah, sí. No, he posat el número del tram, que era el 13...

El president

Sí.

Lorena Roldán Suárez

...però la pregunta és la 21 a l'ordre del dia.

El president

L'altre dia em va passar a mi. Senyora Roldán, per tant, la 21 ja està fora d'aquesta proposta d'acumulació, eh?

Lorena Roldán Suárez

Perfecte.

El president

La fariem després, en el punt de programació.

Lorena Roldán Suárez

Moltes gràcies.

El president

I, si no hi ha inconvenient, quedarien, per tant, acumulades la 13, la 22, la 18 i la 20, que afecten En Comú Podem, el Grup Socialistes i el senyor Ten, de Junts per Catalunya. Hi estem d'acord?

Susanna Segovia Sánchez

Sí. Però, president, voldria saber com seria el funcionament, si igualment tindríem dos torns d'intervenció, els diputats...

El president

Clar.

Susanna Segovia Sánchez

...perquè realment pugui haver-hi una interlocució amb la senyora Llorach, perquè, si no... També algunes crec que són amb el senyor Sanchis, d'altres amb la senyora Llorach. Jo crec que potser es podrien acumular les del senyor Sanchis i les de la senyora Llorach, en aquest cas.

El president

D'acord. Farem això, farem la 13 i la 22, eh?, que són adreçades a la presidenta de la CCMA. Si us sembla, eh? I, lògicament, d'altra banda, fariem la 18 i la 20. Això que planteja, senyora diputada, tindria l'inconvenient que hi ha un grup que l'obliga a no acumular-les. No sé si el Grup Socialistes tindria inconvenient o no de no acumular-la.

Beatriz Silva Gallardo

Yo creo que, si no se acumulan todas, mejor lo hagamos con el orden del día, porque lo veo un poco confuso, ¿no?

El president

Per tant, faríem la 13 i la 22, per una banda, i la 18 i la 20, per altra banda. Hi estem d'acord?

Susanna Segovia Sánchez

Però entenc que no les acumularíem, o sigui, primer faríem la 13...

El president

Exacte.

Susanna Segovia Sánchez

...i després faríem la... No, perquè la senyora Beatriz Silva també ha dit que millor no acumular.

El president

Doncs molt bé, no hi ha problema. Per tant, no hi ha acumulació de preguntes. Farem quatre torns cadascú de nosaltres i seguim l'ordre. Si seguim l'ordre, ara ve, en qualsevol cas... Ara tinc el dubte de si seguir l'ordre o seguir l'ordre proposat sense que estiguin acumulades. A veure, jo crec que té més lògica seguir aquest ordre de temàtica, encara que no estiguin acumulades, eh? Us sembla bé, diputats i diputades? *(Pausa.)*

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre les mesures que cal adoptar arran de l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre publicitat indeguda al programa *Bricoheroes*

322-00025/13

Molt bé. Doncs anem a la número 13, sobre les mesures a prendre arran de l'informe del CAC sobre la publicitat indeguda al programa *Bricoheroes*. Té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Senyora Llorach, com veu, de fet, només cal mirar l'ordre del dia per veure l'interès que ha despertat l'informe del CAC sobre l'ús indegut de publicitat al programa *Bricoheroes*, que genera preocupació en aquesta seu parlamentària. Com a mínim, en el nostre cas ens genera preocupació també la possibilitat de les repercussions econòmiques que pugui tenir aquest fet irregular per a la corporació, ja que, segons l'informe del CAC, les sancions podrien arribar als noranta mil euros, que ens sembla que és una xifra considerable per al pressupost de la corporació.

Del que tenim entès, avui seria l'últim dia per presentar les alegacions, les explicacions que li ha demanat el CAC a la corporació. I, això, voldríem aprofitar que vostè està aquí perquè ens expliqui quines han estat aquestes explicacions, aquestes alegacions; com ha justificat la corporació el fet que un programa que s'ha emès a TV3 incompleixi la llei que regula la publicitat, i que, a més a més, se'n faci bandera, que se'n presumeixi, i que un dels anunciadors, Petrolis Independents, hagi dit públicament sense cap mena de problema que ha pagat cinc mil euros per aquest ús fraudulent en una samarreta d'un dels presentadors del programa –l'empresa del senyor diputat Joan Canadell, com a casualitat.

També li voldríem preguntar, doncs, quines són les mesures que pensen prendre al respecte, mes enllà de la retirada provisional que hi ha hagut de la reposició de les temporades que ja s'han emès. Perquè, com ja s'ha dit, s'està gravant una nova temporada, i voldríem saber quines són les garanties que s'estan posant perquè això no torni a succeir, donada la resposta que hem pogut copsar dels presentadors, que, diguem-ne, no tenen cap mena de penediment del fet d'haver fet una publicitat irregular en el seu programa.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyora presidenta...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president.

El president

...quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Senyora diputada, el 19 de juliol el Consell de l'Audiovisual ens va notificar un període d'informació prèvia de l'expedient sancionador per la realització de l'emplaçament de producte, com vostè deia, en el contingut de *Bricoheroes*, o «Bricoherois», o com s'hagi de dir. (*La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals riu.*) Quaranta-vuit hores més tard, el dia 20, no es va emetre *Bricoheroes* per Televisió de Catalunya. I quaranta-vuit hores més tard, després de parlar-ne la directora de màrqueting i vendes i el director de televisió, el director de televisió em va expressar que proposava la retirada del programa per antena de televisió. I, per tant, el mateix dia 21 jo vaig parlar amb el president del CAC i li vaig enviar per escrit que no faríem alegacions al respecte, sinó que, donat l'informe tècnic que ens havien enviat, enteníem que havíem incomplert la legislació pel que fa a l'emissió de *Bricoheroes* per televisió, i que, per tant, es retirava de la graella.

I, sí, preocupació per la tercera temporada, i, evidentment, el departament comercial de la casa i els directors de continguts estan treballant en aquesta producció de la nova temporada, i que, evidentment, tota la publicitat que surti s'adeqüi, com no pot ser d'altra manera, a la norma.

Susanna Segovia Sánchez

Quant temps em...?

El president

Mira, exactament et queda un minut i mig, diputada. Ho farem des d'aquí, eh?, d'acord?

Susanna Segovia Sánchez

D'acord.

El president

Si no hi tens inconvenient. D'acord?

Susanna Segovia Sánchez

Ja. Ho farem a ull. Gràcies, senyora Llorach...

El president

Ens comprometem, els membres de la Mesa, a fer un curs de com funciona (*rialles*), accelerat. Però ja ho donem per perdut. Disculpa, eh?, diputada.

Susanna Segovia Sánchez

Cap problema.

El president

Tens un minut i mig.

Susanna Segovia Sánchez

Cap problema. Ens hi adaptem. Bé, senyora Llorach, o sigui, entenem que llavors no s'han presentat alegacions, sinó que s'ha acceptat que, efectivament, aquesta irregularitat va succeir. Entenem que quan arribi la sanció, la possible sanció que el CAC pugui fer sobre aquest fet succeït, es prendrà en consideració...

Jo li insistia molt en quines són les mesures que s'estarien pensant perquè això no torni a succeir, perquè la resposta que hem vist per part dels presentadors que van fer, diguem-ne, aquesta publicitat indeguda ha sigut més aviat com una sortida cap endavant, a la defensiva completament, dient que el programa s'havia retirat per possibles atacs i censures cap al contingut del programa, cosa que nosaltres entenem que està absolutament desvinculada.

Per tant, sí que ens agradaria que ens aclareixi exactament com es pensa treballar en concret amb la producció d'aquest programa, amb aquests presentadors –n'hi ha un que hi estan parlant. Ens agradaria saber quina ha estat la resposta que han donat des de la producció del programa i des dels mateixos presentadors. Perquè, hi insistim, o sigui, van ser dues persones que es van posar unes samarretes en concret, que va ser, a més, com tota una broma dintre de l'estil del que és el programa, però que al final això és publicitat indeguda.

Per tant, sí que creiem que ha d'haver-hi una major supervisió per part de la corporació del contingut d'aquests programes, una major actitud de prevenció de que això torni a succeir, i entenem que s'han de prendre algunes mesures més efectives perquè això no pugui passar més.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. Senyora Llorach, li queden vint segons.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Com que també tinc temps després i podré... Exactament, el CAC parla de «prominència indeguda i d'incitació directa a la compra». Aquests dos supòsits, que estan prohibits per llei, jo el que li puc assegurar és que no tornaran a sortir a la tercera temporada de *Bricoheroes*, perquè aquesta és la directriu que s'ha donat a la direcció de televisió i a la direcció de comercial i de màrqueting. Per tant, les mesures hi són. Hi haurà una supervisió del tema perquè això no passi.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. Passem a la següent, també sobre el mateix tema, que és la 22, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, sobre el programa *Bricoheroes*. (*Veus de fons.*) Sí, però continuem amb l'ordre del dia, no? Amb la mateixa temàtica, hem dit, o no? (*Veus de fons.*) Hem dit... Abans hem dit que faríem les preguntes de la mateixa temàtica seguides, d'acord? Per tant, ara li tocaria a la 22, del Grup Socialistes, sobre el programa *Bricoheroes*, que la diputada ha demanat que no estigui acumulada, eh? Per tant...

Beatriz Silva Gallardo

Yo entendí que seguíamos con el orden del día.

El president

No. Hem dit que continuàvem amb la temàtica, i, per tant, ara li toca a la 22. Si la diputada la vol fer després, és igual, però ara li toca a ella. Com vulguis.

Beatriz Silva Gallardo

No, no, yo prefiero después. No, es que, a ver...

El president

Sí...

Beatriz Silva Gallardo

...yo entendí que seguíamos tal cual el orden ahora.

El president

D'acord.

Beatriz Silva Gallardo

Lo siento.

El president

A mi m'és igual, eh? (*Rialles.*) Anem, per tant...

Mònica Sales de la Cruz

President, perdone un moment.

El president

A veure, anem ara a fer una pregunta de...

Mònica Sales de la Cruz

President...

El president

Sí, digues, digues.

Mònica Sales de la Cruz

És que té raó, eh? Al principi, en un moment determinat, havíem decidit que fèiem el que vostè estava comentant ara...

El president

Sí.

Mònica Sales de la Cruz

...de fer les preguntes temàtiques sense acumular, però una rere l'altra. Però li han demanat de donar compliment a l'ordre del dia tal com està establert...

El president

Sí, sí.

Mònica Sales de la Cruz

...en l'últim moment, i, per tant, deixem de fer les preguntes per temàtica, diguem-ne, continua l'ordre del dia tal com està previst. Potser això li ha generat una confusió i és per això que ara hem tingut aquest moment. Però és cert que al principi havíem decidit això i després s'ha demanat expressament que ho fem tal com està a l'ordre del dia.

El president

Sí. M'hagués agradat que quan abans he dit de fer-les per temàtica se m'hagués dit que no, que les fem per aquest altre ordre. No hi ha problema.

Pregunta al director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals sobre les audiències digitals de TV3 i de Catalunya Ràdio del juny

323-00032/13

Anem a la 14, eh?, d'Esquerra Republicana, sobre audiències digitals a TV3 i Catalunya Ràdio. La fa la diputada Raquel Sans i va adreçada al director de la ràdio i mitjans audiovisuals. Quan vulgui, diputada. Té la paraula.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Comença a fer-se evident que necessitem vacances tots plegats per deixar d'estar tan espessos. Senyor Gordillo, bon dia. Les dades de comScore corresponents al juny del 2021 són ben clares: TV3 es manté líder per cinquantè –es diu de seguida, eh?– mes consecutiu a internet en l'àmbit de Catalunya amb 2.242.000 usuaris únics, i Catalunya Ràdio fa la millor audiència d'un mes de juny amb 571.000 oients, creixent també respecte al juny de l'any anterior. Així doncs, es mantenen les bones dades dels últims anys, pel que fa a la versió digital de TV3 i Catalunya Ràdio, i que certifica que l'estratègia en aquest sentit està sent una bona estratègia.

Tanmateix, ens agradaria aprofundir una mica més en aquestes audiències digitals i que ens expliqués si hi haurà algun canvi en l'estratègia general amb la idea d'incorporar nous usuaris, especialment pel que fa a Catalunya Ràdio; com valora aquestes audiències per franges d'edat –el tema d'internet ens permet tenir informació molt més detallada per franges d'edat, públic infantil, juvenil, adult–, i quina valoració es fa dels continguts audiovisuals que són només per emissió en digital, és a dir, que ja no s'emeten pels mitjans tradicionals, no? És una modalitat que és relativament recent, i, per tant, saber també quina valoració en fa.

Gràcies.

El president

A vostè, diputada. Senyor Gordillo, té la paraula.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Doncs, senyora diputada, com vostè deia, és un èxit digital, no? Parlem del lideratge de la televisió en TDT, però, en el cas d'internet, de moment aquests cinquanta mesos seguits de lideratge a Catalunya, i en el cas de Catalunya Ràdio, doncs, un creixement del setze per cent respecte al mateix mes de l'any passat, per part de Catalunya Ràdio, i, per tant, ha estat un bon mes de juny.

Però també és cert que la nostra estratègia, l'estratègia que hem fet des de la direcció de mitjans digitals, està arribant a tocar sostre, és a dir, cal fer accions i –em sembla que en l'anterior comissió ho vaig comentar de passada– cal fer un reposicionament de les marques, perquè hem fet un estudi molt profund des de mitjans digitals sobre com es relacionen els usuaris amb els continguts audiovisuals en l'entorn digital. Tenim detectat com creiem que s'ha de reestructurar la manera d'oferir aquests continguts i a través de quines marques.

Precisament aquest mes hem fet l'entrega o la posada en comú amb les direccions de la corporació i de televisió i de ràdio d'aquest projecte que hem fet des de mitjans digitals. I aquí sí que, perdoni'm, però haig de demanar que, si pot ser, si pot ser abans d'acabar l'any, millor, i si no de cara al proper pressupost, doncs, mitjans digitals necessita alguna injecció pressupostària amb unes xifres absolutament assumibles. No estem parlant de volums més de televisió que no pas dels que normalment nosaltres tenim, que són més modestos. Però, realment, fent accions que vagin en aquesta línia d'aquest projecte de reposicionament de les marques, i també potenciant continguts nadius, com vostè comentava, ens sembla que podem captar públic nou i públic jove.

És el cas de *Crims*, és el cas d'*Adolescents XL* i és el cas d'*El búnquer*, que són programes que cadascun d'ells té cada mes entre 400 i 500.000 reproduccions, només al canal de YouTube de Catalunya Ràdio. I, per tant, això vol dir que hi ha un tipus de consumidor que ja no ens mira, ja no ens escolta pels mitjans convencionals, i que, en canvi, sí que es relaciona a través d'aquestes plataformes digitals.

El president

Moltes gràcies, senyor director. Una altra vegada dos minuts, trenta segons. Senyora Raquel, no vol repreguntar? (*Pausa.*)

Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre l'anàlisi i els resultats de l'estudi general de mitjans

323-00040/13

Passem a la pregunta número 15, de Junts per Catalunya. El diputat Francesc Ten preguntarà sobre l'anàlisi dels resultats del darrer EGM. Quan vulgui, diputat. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, president. Senyor Gordillo, diputades, diputats, la Mesa, bon dia. Senyor Gordillo, no podem estar contents. Les darreres dades de l'EGM confirmen un descens acusat de l'audiència, i això ens preocupa, i suposo que, a contracor, vostè també ho comparteix. Ja no es tracta de reenfocar-ho o d'excusar-se comprensivament en un panorama de pandèmia, com vostè mateix defensava. La situació ens preocupa, és crua, i el pitjor seria fer-ne unes lectures esbiaixades i no actuar.

Vist aquest EGM, i els anteriors, hem de ser crítics, hem de ser crítics per millorar, i avui fem més bé ajudant críticament i fem més bé demanant replantejar-nos aspectes i reflexionant-hi conjuntament. Com pensa actuar la direcció? Quines accions portarà a terme vostè per redreçar aquells aspectes que no funcionen? Perquè segurament que vostè té marge i que no tot depèn d'uns canvis superiors i de canvis majors. Durant el dia a dia cal fer seguiment de la qualitat d'algunes seccions, que, evidentment, vostès ja fan, de programes, dimensionar els encerts, que segur que ho fan, i redirigir els defectes.

Detectem que hi ha una fuga d'oients claríssima –ens ho diuen les enquestes. Sentim queixes de l'entorn d'oients que no se senten representats o no se senten interpellats prou per un concepte al qual hauríem d'obrir els ulls, que és no perdre el pluralisme. Però no interpreti això que li dic jo, sobretot, en termes de deriva partidista, perquè estem d'acord que això empobriria molt l'emissora, i no estem en aquests termes ni ens agradaria gens ni mica. Jo del que li parlo és més d'uns termes de projecte: una ràdio nacional de Catalunya –la paraula «nacional» és important– ha de cobrir certs aspectes que els oients creuen que potser s'han deixat de cobrir, una mirada pròpia, una mirada a partir, com hem dit en aquesta comissió moltes vegades, d'un marc de referència propi.

Junts sempre estarem a favor d'una ràdio nacional de Catalunya forta, plural i amb ambició de lideratge, i ens agradaria que a la nova graella i a la nova temporada es notessin els toms i es recuperés aquest EGM i es recuperés també aquest intangible marc de referència propi.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el director de la ràdio, el senyor Gordillo.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, ho he comentat en anteriors respostes: els resultats no són bons, en som conscients. De fet, ha estat un EGM dolent per a la ràdio generalista. Els meus companys de FORTA de les altres ràdios autonòmiques a nivell de l'Estat encara estan més desesperats, perquè no els ha anat gaire bé. I, en canvi, sí que ha anat molt bé la ràdio musical. En aquest cas, iCat ha tret el seu millor resultat des del retorn a l'FM.

Aquí hi ha un cert esgotament de l'actualitat. Ha estat un any molt difícil per a tothom, i potser la ràdio generalista..., l'oient ha buscat més l'entreteniment que no pas la informació.

Totes aquestes anàlisis acurades de què és el que ha fallat les estem fent i ho hem fet, hem fet moltes reunions i jo he parlat amb molta gent, i precisament la gent d'audiències. En l'anterior EGM vaig encarregar un estudi qualitatiu per saber què és el que l'audiència troba a faltar de Catalunya Ràdio i què és el que valora, i la puntuació dels realitzadors és bona, els ítems qualitius són bons. Però sí que ens dona pistes de quin tipus de graella creiem que la propera temporada hem de fer. I, per

tant, en aquests canvis que he comentat que hi haurà la propera temporada esperem que s'esmercin.

Nosaltres som la ràdio nacional i fem coses com la que vam fer aquest diumenge, una programació que tenia unes deu hores enregistrades diumenge perquè era el primer cap de setmana de la temporada d'estiu amb la limitació de recursos que tenim. La vam aixecar sencera, i des de les vuit del dematí fins a les dotze de la nit, i després tota la nit, amb antena conjunta amb Catalunya Informació, vam fer una cobertura espectacular i vam fer un servei públic que ningú ens pot negar. I això té a veure amb la implicació dels treballadors, amb el compromís que hi ha amb la ràdio nacional, i també amb la missió de servei públic que nosaltres tenim.

En canvi, la ràdio comercial i la ràdio privada, que molts cops vostès mateixos, a través de les xarxes socials, aplaudeixen amb un entusiasme que genera una contradicció en els treballadors i a les direccions dels mitjans públics, perquè és com voler i doler, com tenir el cor dividit, no? O estem a favor de la ràdio nacional i pública sempre, fins i tot el dia que surt un EGM que no és prou positiu, o després també costa d'entendre que hi hagi aquest suport que vostè diu.

I després, en relació amb la responsabilitat de les direccions, jo ja fa uns anys vaig intentar fitxar la persona que sí que és líder a la tarda de la ràdio comercial, i no va poder ser possible. El contracte del senyor Albert Om va ser bloquejat, i aquella graella no va poder ser feta.

El president

Senyor Gordillo, se li ha acabat el temps.

El director de Catalunya Ràdio i dels Mitjans Digitals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Si el tinguéssim avui, potser hauríem tingut uns altres resultats.

El president

La següent pregunta és, ja en el bloc quart, sobre criteris professionals informatius, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre els criteris informatius per a citar fonts d'altres mitjans de comunicació

323-00037/13

La farà la diputada Susanna Segovia, adreçada al director de televisió: quins són els criteris informatius a l'hora de citar les fonts d'altres mitjans de comunicació. Quan vulgui, diputada. Té la paraula.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Senyor Sanchis, nosaltres avui li volíem preguntar sobre certes queixes que hem pogut copsar i que ens han fet arribar d'alguns professionals de diversos mitjans respecte al fet que no se cita la feina que fan alguns professionals quan es fa referència a algunes informacions als telenotícies de TV3, quan recullen exclusives, notícies de reportatges que han estat publicats en primer lloc per altres mitjans. I jo li volia explicar alguns exemples, a tall d'exemple, perquè jo crec que en podríem trobar alguns més.

Per exemple, el reportatge que van emetre els informatius de TV3 el passat 22 de juliol sobre les dificultats en l'accés a la interrupció voluntària de l'embaràs a Catalunya i les inequitats territorials que encara existeixen en aquest aspecte. Un reportatge que nosaltres no neguem la seva pertinència, la seva necessitat i la funció que va tenir a l'hora de visibilitzar aquesta manca de garantia de drets, amb una entrevista amb la representant de l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius, però que bona part de la informació recollida, doncs, en realitat està basada en una investigació exhaustiva que s'havia publicat per la periodista Paula Ericsson el 15,

del diari *Público*, que d'alguna manera aixecava tota aquesta problemàtica i donava aquesta alerta a començaments de juliol. Tot i ser evident que l'alerta i el contingut i bona part de la informació provenia d'aquest reportatge, a TV3 no se'n va fer cap esment al telenotícies.

Un altre cas. El passat 11 de maig el periodista Oriol Soler es queixava també de que un cop més, segons ell, al telenotícies de TV3 se li havia passat citar que el primer lloc on havien tingut la informació sobre la negativa judicial a investigar els caps dels antidisturbis i la informació de la policia per les càrregues de l'U d'Octubre havia estat *El Diario*.

O un altre exemple. La directora del diari *Ara*, l'Esther Vera, i la periodista Núria Juanico es queixaven que el telenotícies de TV3 va parlar dels casos d'abusos sexuals a l'Aula de Teatre de Lleida, però obviant que aquests casos havien estat el resultat d'una investigació i una denúncia feta pel diari *Ara*.

I jo crec que podríem trobar alguns casos més que han estat denunciats a les xarxes i els mateixos professionals se'n fan ressò. I nosaltres creiem que és una pràctica preocupant, que és una pràctica que realment no fa reconèixer la feina que fan els professionals d'altres mitjans; que la rigorositat dels telenotícies i els informatius..., que és una rigorositat que no posem en dubte, però que creiem que sortiria reforçada si quan es fan ressò d'aquestes informacions és cités d'on prové la primera font, les primeres investigacions...

Senyor Sanchis, ens agradaria preguntar-li quina és la resposta que es dona des de la direcció de TV3 a aquestes queixes expressades per professionals d'altres mitjans de comunicació, quines són les mesures que emprendrien perquè això no succeeixi més i quina seria la resposta.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora diputada. Senyor Sanchis, té la paraula. Quan vulgui.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, això –i entenga'm lo que li dic, eh?– és més vell que l'anar a peu. Vull dir que jo porte molts anys de periodista i sempre ha passat igual, sempre els periodistes ens queixem i ens hem queixat que no ens citen, i que els mitjans «grans», entre cometes –perquè als petits, en definitiva, els és igual–, i, sobretot, la competència, no ho fan. És una vella, vellíssima, antiquíssima discussió, i de vegades és molt complicada.

Com es resol això en un mitjà públic? Ja està resolt. Tenim un article del llibre d'estil que hi fa referència explícita i que diu que quan recollim una informació d'un altre mitjà o contenidor de continguts en citem la procedència. Això sí, nosaltres contrastem aquella informació, i, quan la contrastem, en algun moment determinat es deixa de citar la font, perquè això té un encadenament i una sèrie de conseqüències que ja no depenen de la primera investigació, o de la primera informació, encara que va ser aquella que la va publicar. La redacció d'informatius de TV3 n'és plenament conscient, i ho fan moltes vegades, i algunes altres vegades... Vostè imagini's cada dia la quantitat de notícies que es donen al 3/24 o a TV3 o en diferents programes, on siga, la quantitat de..., pel portal digital, etcètera, la quantitat de notícies que es donen cada dia.

I és veritat que els periodistes, amb això, tots, tots tenim la pell fina, amb raó. Però també és veritat que almenys nosaltres ho intentem fer. Clar, en el cent per cent dels casos és impossible. Quan se'ns escapa alguna cosa i se'ns crida l'atenció o algú ho diu, rectificuem.

No ha fet referència a una informació que va publicar el periodista Rafa Marrasé, que va protestar en la xarxa, que va dir que el seu mitjà, *Porta Enrere*, ho havia publicat, que no ho havíem dit. I quan vam veure que això era evident... Perquè va anar d'una altra manera: nosaltres, quan ens va arribar..., va arribar al TN a través del 3/24, el 3/24 primer no el va citar, vam rectificar i ell va reconèixer la rectificació.

És a dir, nosaltres ho intentem fer sempre. Però és cert que de vegades no és tan fàcil i de vegades es passa, i cada vegada que algú diu «ep, això és així»... La senyora Esther Vera, la directora del diari *Ara*, cada vegada que ho ha demanat i hem vist que tenien raó, hem rectificat. També és veritat que ningú no diu les vegades que el cites –ningú–, que són moltíssimes.

I aleshores hi ha una cosa també que avui en dia això és més complicat. Per què? Perquè parteix una notícia, se publica en un lloc i immediatament es dispersa i s'es-campa i es multiplica, i els altres llocs, que no són públics, no citen. I aleshores a tu aquella notícia te pot arribar per mitjà d'un..., o a través d'un mitjà que no n'ha citat l'origen...

El president

Senyor Sanchis, se li ha acabat el temps.

El director de Televisió de Catalunya

...i ja t'enreda, i ja la cosa es deriva moltíssim.

El president

Molt bé.

El director de Televisió de Catalunya

Però, escolte, tenim el llibre d'estil i intenten complir-lo com podem.

El president

Senyor Sanchis, ja se li ha acabat el temps. Moltíssimes gràcies, eh?

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president.

El president

Passem a la següent pregunta.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre pluralisme a la ràdio i a la televisió

322-00027/13

Canviem de bloc. Estaríem en el cinquè bloc, de pluralisme. És la pregunta número 17, que la farà la diputada Rocio Garcia, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i és sobre el darrer informe del CAC sobre pluralisme. Diputada, quan vulgui. Té la paraula.

Rocio Garcia Pérez

Gràcies, president. Diputats, diputades, senyores i senyors. Senyora Llorach, aquesta l'hi adreçaré a vostè. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar volem referir-nos avui a la manca de pluralisme polític de la televisió i ràdio públiques de Catalunya, tant a diversos programes magazins com a informatius de TV3 i Catalunya Ràdio. De l'anàlisi de les dades del darrer informe sobre la governança del pluralisme polític del CAC, queda demostrat que no hi ha equilibri ni proporcionalitat en el temps dedicat a donar veu a tota la diversitat d'opinions polítiques de la societat catalana.

Les dades demostren com programes magazins d'actualitat, com *Tot es mou*, *Més 324* i *FAQS*, per exemple, mostren un clar sectarisme ideològic en la manca d'equilibri de les persones que hi conviden i entrevisten. Les dades mostren que els mitjans públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals no compleixen amb les obligacions de servei públic que li són exigibles quant al pluralisme polític, la neutralitat i l'equilibri de la diversitat de la societat catalana. TV3 i Catalunya Ràdio no reflecteixen la realitat de Catalunya.

Senyora Llorach, per què TV3 i Catalunya Ràdio no respecten el pluralisme polític? Per què a TV3 i Catalunya Ràdio no s'entrevisten catalans i catalanes que no volen la independència de Catalunya?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Senyora Llorach, quan vulgui. Té la paraula.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Senyora diputada, jo també m'he llegit les dues-centes pàgines de l'informe de pluralisme del CAC i n'extrec dades totalment diferents a les seves.

Pel que fa a les entrevistes, l'informe del CAC detalla que TV3 i Catalunya Ràdio van ser els mitjans que més entrevistes van fer a actors polítics en el període analitzat i els que van incloure una major diversitat de veus. Pel que fa a les tertúlies, l'informe ens deixa un balanç interessant: TV3 i Catalunya Ràdio són els mitjans amb un número més elevat de persones diferents, és a dir, les tertúlies més variades i amb més diversitat. Pel que fa a les seccions d'opinió unipersonals, les tribunes, TV3 és el mitjà que en té més i hi han més persones diferents.

Per tant, sincerament, senyora diputada, no sé pas a què es refereix quan parla de que no hi ha equilibri ni diversitat, perquè l'informe del CAC diu justament el contrari.

El president

Moltes gràcies, senyora Llorach. Senyora diputada, per preguntar. Quan vulgui.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies, president. Senyora Llorach, doncs de les dades de l'informe aquest que diu que ha llegit, i que nosaltres també. També hi ha un informe amb un vot particular que destaca la manca de pluralisme en entrevistes a TV3, al programa del 3/24 i Catalunya Ràdio en diversos programes i l'incompliment amb les obligacions de servei públic que li són exigibles, com dèiem abans.

Al programa *Més 324* es van fer quaranta-quatre entrevistes a representants de l'independentisme, mentre que només es van entrevistar set no independentistes. Al programa *Tot es mou* es van fer quaranta-cinc entrevistes a persones que es manifestaven independentistes i només nou que es reconeixien que no ho eren. Així doncs, l'informe del CAC d'aquest període, setembre-desembre de 2020, que és el que estem constatant, parla d'aquesta manca de pluralisme polític.

És conegut que el Partit dels Socialistes ha presentat un document per promoure la refundació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; volem reconstruir la confiança dels mitjans amb la ciutadania i refer la seva credibilitat. Senyora Llorach, ens agradaria que això no tornés a passar i esperem que ens pugui explicar per què s'ha donat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies a vostè, senyora diputada. Senyora Llorach, té la paraula. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, ho reitero, complim amb el pluralisme. I vostè ha fet referència a un vot particular de la consellera del seu mateix espai polític, que diu que l'anàlisi és insuficient, també diu això una anàlisi que té dues-centes pàgines, a més de seixanta-un quadres de dades. Si el que volen és in-

corporar noves variables o categories –ser independent o no independent– en el mostreig que fa el CAC, el que hauríem de fer, potser, és canviar la metodologia i, per tant, fer seure aquí a la comissió de control la gent del CAC, com es va fer el 2001 quan es va instaurar aquest sistema de control de continguts, que, per cert, el ponent va ser en Jordi Mercader, diputat del PSC..., militant, perdó, no diputat, militant del PSC; va ser el ponent dels informes de pluralisme. I vàrem decidir amb el Parlament com es mesurava el pluralisme a la ràdio i a la televisió públiques i quins informes en feien.

Si vostès no estan satisfets amb aquest tipus d'informe, el que han de fer és promoure un canvi en els informes. El que no pot ser és que vostè es basi en un vot particular per dir que la corporació i els seus mitjans no són plurals.

El president

Moltes gràcies, senyora presidenta.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el programa
*Bricoheroes***

323-00038/13

Passem a la següent pregunta, seria la número 18, sobre el programa *Bricoheroes*. La farà la diputada Beatriz Silva, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i està adreçada al director de la Televisió de Catalunya. Senyora diputada, quan vulgui. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Sí; gracias, presidente. Señor Sanchis, en la última comisión de control le pregunté a la señora Llorach por la utilización del término «puta España» en TV3, y su respuesta fue que no había adoptado ninguna medida porque ella hacía lo que usted decidía en estos casos, y usted había considerado que no era necesario hacer nada. Estos días los medios de comunicación se han hecho eco de cómo el programa *Bricoheroes* utiliza de forma habitual estas y otras expresiones inapropiadas. Y me gustaría preguntarle si ahora tiene previsto decirle a la presidenta de la corporación que hay que adoptar medidas para desmarcarse, pero también para evitar que esto siga sucediendo.

Gracias.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyor Sanchis, quan vulgui. Té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, no he entès la pregunta. Vostè em demana que jo li diga a la presidenta del Consell de Govern de la corporació que he pres les mesures. Però a mi la presidenta no m'ha demanat això. En tot cas, crec que m'ho està demanant vostè. No sé si és així. És que, perdone, però no he entès bé la pregunta.

El president

Si vol concretar la pregunta, continuem amb el temps, no? Encara té tot el temps per repreguntar.

Beatriz Silva Gallardo

Pero tengo que hacer toda mi..., sin que me haya contestado nada, ¿no?

El president

Dice que no ha entès la pregunta, per tant, la concretem i... Si et sembla bé, senyora diputada. O si tens..., si vols deu segons per refer-la, lo que li has dit. No sé com fer-ho.

Beatriz Silva Gallardo

Yo creo que la pregunta es bien clara, porque él estaba en la comisión, y cuando yo pregunté por esto la señora Llorach..., porque además salió la información en los medios de comunicación. O sea, él sabe perfectamente lo que le estoy preguntando, que decían que la señora Llorach no hacía nada porque el director de TV3 decía que no había que hacer nada. Yo le estoy preguntando si ahora, que ha salido y que no puede decir que no ha escuchado que esto se produce, porque además acaba de contestar esta pregunta, le va a decir a la señora Llorach que sí hay que adoptar medidas correctoras. O sea, creo que está clarísimo y que...

Anna Grau Arias

Jo he entès que havíem de ser molt estrictes amb el temps amb tothom.

El president

D'acord. Senyor Sanchis, no sé si se veu amb cor de contestar.

El director de Televisió de Catalunya

No. No. (*Rialles.*) No, no, no...

El president

Doncs té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

...però no passa res, contestaré. Contestaré perquè, clar, és que si no conteste encara... Però, perdone, doncs mire, cada u té el seu nivell i el meu és un altre. No sé encara vostè exactament què vol que diga jo. I, en tot cas, torne a insistir-li: si la presidenta del Consell de Govern de la corporació em demana a mi personalment què pense sobre això, si vostè em diu què pensa sobre això, si vostè em diu que jo li he de dir a la presidenta... Que em sembla *la parte contratante de la primera parte y la parte contratante de la segunda parte*. I, perdone, però és que no entenc res. I no ho faig irònicament, ho faig sincerament.

Què pretén que faça? És a dir, si lo que la preocupa és aquesta expressió, o la que la preocupa..., que em sembla molt bé, li diré, i això és una altra pregunta, està en un context determinat, aquesta expressió; abans s'ha fet referència a unes altres expressions. El tipus de programa és d'entreteniment, atrevit, transgressor, té un tipus de públic joveníssim, que és lo que ens demanen, i sobre això hi ha molt a opinar i sobre determinades expressions, també. A mi, quan el cantant Gerard Quintana, de Sopa de Cabra, deia «Bona nit, malparits», tampoc em semblava que era una bona expressió a la gent jove que estava allà. Per tant, sobre això podem parlar moltíssim.

Però, a partir d'ahí, no sé què li he de dir a la presidenta. I si vol continuarem parlant. Si a vostè aquesta expressió, i unes altres que es diuen al programa, la feixen, igual que quan es diu «Hola, merdosos», doncs, diré a la gent que fa aquest programa que vigile aquestes expressions, encara que vagen referides a un públic en el qual aquesta mena d'expressions són habituals.

El president

Diputada, té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Sí. Señor Sanchis, agradezco que reconozca que va a hacer algo para evitar que esto se siga produciendo, porque entiendo que esto es lo que me ha dicho, aunque si me lo aclara luego...

Desde mi grupo parlamentario creemos que el hecho de que en TV3 se usen reiteradamente estas expresiones daña gravemente la imagen de nuestra televisión pública, ya no solo la percepción de imparcialidad que tiene que proyectar hacia la ciudadanía, sino también la imagen de TV3. Y cuando hablo de la ciudadanía hablo de toda, la que es partidaria de la independencia, la que no, la que es partidaria del insulto y la que no lo es. Porque hay mucha gente que vota por partidos independen-

tistas y que no está de acuerdo con que se utilicen estas expresiones porque también cree que es impropio de una televisión pública que no favorezca un debate político que se produzca en otros términos.

Los informes del Consell Audiovisual de Catalunya, que yo creo que usted conoce, acerca de los límites de la sátira en la misión de servicio público dicen claramente que la ironía y el humor no son legítimos en la medida en que siempre se dirige hacia una parte de la ciudadanía, que es lo que ocurre con nuestra televisión pública, donde nunca escuchamos «puta Cataluña» –aquí se ha dicho. Nuestro grupo parlamentario no está pidiendo que pase esto, lo que está pidiendo es que realmente se rija al libro de estilo y a lo que debería ser correcto.

Estos informes dicen también que la utilización de la ironía no es legítima en la medida en que se cruzan líneas rojas, como lo es banalizar el nazismo. Y es lo que hemos visto estos días en el programa *Bricoheroes*, donde sus presentadores han dicho que antes una esvástica que una bandera española. Usted dice que estas cosas se hacen en clave de humor, pero resulta que la definición del programa *Bricoheroes* que tiene colgada la propia web de la corporación queda bien claro que no va de esto. Dice, textualmente, que es un programa...

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps.

Beatriz Silva Gallardo

...que hace parodia del bricolaje y de todo lo que lo envuelve.

El president

No té la paraula. Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

Beatriz Silva Gallardo

Queda muy claro...

El president

Passem a la següent pregunta.

El director de Televisió de Catalunya

A mi també se m'havia acabat?

El president

Té raó. Té raó, senyor Sanchis.

Beatriz Silva Gallardo

Es que me ha comido el tiempo de...

El president

Senyora diputada, no té la paraula –no té la paraula. Senyor Sanchis, té la paraula, encara que sigui un tercer torn, donat que també la persona que ha preguntat... (*Veus de fons.*) Exacte, eh? Té la paraula, i, de fet, li queden encara quaranta-cinc segons.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies, senyor president. Senyora diputada, doncs em sap greu que li tallin la paraula perquè realment això s'animava. És a dir, mire, hi ha la síndrome de la sinècdocque, moltes vegades, amb TV3, i sobretot amb TV3, que és agafar sempre la part pel tot o el tot per la part. TV3 no diu res d'això; TV3 no diu «Sue Ellen, ets un pendó»; TV3 no diu això, ho diu un protagonista d'una sèrie que es diu *Dallas*, i això va passar a la història, i encara estem mirant si ho va dir o no ho va dir i ho va dir d'aquesta manera. TV3 no diu això, és un programa determinat.

I accepto i entenc les seues reticències sobre el tipus de paròdia, i no entenc tant que sempre vagen dirigides cap al mateix públic o cap als mateixos sectors, perquè aquests senyors la majoria de les vegades es burlen d'ells mateixos. Com no entenc

que *Polònia* només faça mal a uns i no als altres. Crec que els programes paròdics o d'humor, amb més o menys encert, agafen a tothom.

El president

Senyor Sanchis, ara sí que se li ha acabat el temps.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el reportatge dedicat al president de la Generalitat

323-00039/13

I, per tant, passem a la següent pregunta, que és la número 19. També la fa el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Serà la diputada, la senyora Beatriz Silva, sobre el reportatge de TV3 relatiu al president de la Generalitat, senyor Pere Aragonès, i també va adreçada al director de la Televisió de Catalunya. Senyora diputada, quan vulgui. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Sí. Señor Sanchis, quiero preguntarle sobre este documental, al que ya se ha hecho referencia en esta comisión. Y quería decir que creo que había un error, porque no consta ni que el Sindicato de Periodistas se haya pronunciado sobre este documental ni tampoco el comité de empresa –es otro grupo–, por lo cual me pidieron que lo dijera, para que conste en acta.

Me gustaría saber la forma en que se encargó este documental, que, según el portal de transparencia, costó más de setenta mil euros. Me gustaría preguntarle quién decidió esta compra, si pasó por algún comité profesional de selección de contenidos y con qué otras producciones estaba compitiendo.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor Sanchis, quan vulgui. Té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, senyor president. La paraula «competició» no és adequada respecte a les produccions que entren pel portal, no competeixen. Clar, tothom competeix, perquè quan entres n'hi ha unes que agafes i unes altres que no. Però, en tot cas, no competeix amb altres produccions semblants, va entrar pel portal. Per tant, va entrar com es fa habitualment aquesta mena de produccions, entren totes per portal. Va entrar, va ser presentada a TV3 així.

I qui la va considerar i avaluar adient a nivell de contingut, producció, pressupost i interès per als televidents? Els responsables d'informatius, que són una gent que tenen la meua confiança. I, per tant, jo també me'n faig responsable. Hi ha una sèrie de responsables en programes i en informatius en general que ho van decidir. Sí, sí, va ser així.

Beatriz Silva Gallardo

Señor Sanchis, se lo... Ah, perdón.

El president

Si em permet un segon, senyora diputada, que posem el temps... Quan vulgui, senyora diputada. Té la paraula.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Señor Sanchis, se lo pregunto justamente porque lo normal en una televisión pública es que un contenido de estas características lo realicen los propios servicios informativos de la casa, que son los que me han contactado para que pregunte esto, porque dicen que, además –bueno, y esto es obvio–, disponen de todas las imágenes porque hacen un seguimiento exhaustivo de la campaña y del día a día de los partidos políticos. Yo he mirado el documental con detención y me

gustaría preguntarle si TV3 cedió imágenes a esta productora y cómo se justifica pagar más de setenta mil euros por un documental que podrían haber hecho perfectamente los profesionales de la casa, sobre todo si usted me confirma que parte de las imágenes son de TV3.

Este documental fue comenzado a rodar durante la campaña, y cuesta pensar que en estos tiempos de restricciones presupuestarias los productores se arriesgan a invertir cantidades como estas si no tienen la certeza de que van a poder vender esta producción. Por eso me gustaría saber en qué momento TV3 lo encargó, si se hicieron encargos similares para los otros candidatos que se presentaron a las elecciones del 14 de febrero y si TV3 tomó imágenes también de los otros candidatos previendo que pudiera ser otra persona la que fuera finalmente investida. En definitiva, queremos saber cómo se justifican estos setenta mil euros.

En esta comisión la presidenta de la corporación ha manifestado que se necesitarán aportaciones extraordinarias de 7 millones de euros en 2021, y considerando el momento económico y social que vive Cataluña, creo que sería importante que hubiera mucha transparencia en los gastos que se hacen y que la televisión pública fuera muy cuidadosa. Las productoras están pasando un mal momento; creo que deberían saber también cómo se producen estas compras y quién las decide. Como está previsto que las productoras pasen por esta comisión, y probablemente pedirán una vez más...

El president

Senyora diputada...

Beatriz Silva Gallardo

...que haya procedimientos claros y justos, creo que sería bueno que quedara muy claro.

Gracias.

El president

...també se li ha acabat el temps. Passaríem, per tant, a la següent pregunta.

El director de Televisió de Catalunya

No, no, no. No sé si em queda temps. Perquè ha fet un muntó de preguntes, la senyora diputada.

El president

Té raó. Té raó, senyor Sanchis. Ja volia jo acabar aquesta comissió. Li queda, de fet, minut quaranta-cinc segons. Quan vulgui. Té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Doncs vinga, contestem-les. A veure, en primer lloc, qualsevol proposta de documental que passe per TV3 té uns costos semblants. No és un cost excessiu, ni és un cost més petit, ni és un cost superior a l'habitual, aquesta és la mitjana.

Segona pregunta, o segona resposta. Si haguérem posat qualsevol altre documental ens hauria costat el mateix. Per tant, no patisca vostè perquè resulta que, evidentment, aquests diners estan ben emprats, sobretot considerant el tipus d'audiència que va tindre i el tipus de programa que era.

Tercera resposta. Vostè diu que ha parlat amb els serveis informatius. Quin és el segon cognom de «serveis informatius»? Suposo que «serveis» deu ser el nom, «informatius» el primer cognom i em falta el segon. És que no sé què diu quan diu «serveis informatius». «És que a mi m'han dit els serveis informatius...» Els serveis informatius parlen amb vostè? Els serveis informatius, o hi ha alguna persona? Si fa referència concreta, jo l'hi diré: la persona responsable d'aquest tipus de continguts i de decidir-ho es diu David Bassa. Ha parlat vostè amb el senyor David Bassa? És el cap d'informatius de Televisió de Catalunya. Jo sí que parlo amb ell i amb el seu equip, amb tot el seu equip, i són els que van decidir comprar aquest programa.

Això ha de preocupar altres productores? Dona –següent resposta–, jo crec que no ha de preocupar ningú, al contrari: quan algú presenta una bona idea i entra pels canals habituals i demana els diners habituals, se'n fan.

El president

Senyor Sanchis...

El director de Televisió de Catalunya

TV3 va fer més imatges?

El president

...se li ha acabat el temps.

El director de Televisió de Catalunya

Quina pena, perquè tinc contestació per a totes, senyora diputada.

El president

Després hi ha més preguntes.

Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la retirada del programa *Bricoheroes*

323-00041/13

Passem a la següent, ara sí. Si no m'equivoco, és la número 20, i la farà el diputat Francesc Ten. Està adreçada també al director de Televisió de Catalunya i és sobre la retirada de *Bricoheroes* de la programació d'estiu. Diputat, quan vulgui. Té la paraula.

Francesc Ten i Costa

Sí, president. No n'havíem parlat encara, d'aquesta qüestió. Agraïxo el meu torn. Senyor Sanchis, l'article 94, «publicitat i televenda encobertes», de la llei de comunicació audiovisual de Catalunya diu, en l'article sisè, en el punt sisè, que «els programes que inclouen publicitat encoberta ho han d'advertir a l'inici de manera visual o sonora, segons que s'escaigui, amb la inserció d'una llista dels anunciants dels quals es farà publicitat en el programa». Quan un programa fa publicitat encoberta, jo li faig una pregunta: s'ha d'eliminar de la graella? La infracció suposa una multa? I, en aquest cas, doncs, per què s'ha optat per la suspensió o, tècnicament, per la retirada, que ens han dit vostès?

No sé si hauria estat més reparador esmenar la infracció amb un advertiment en crèdits o amb alguna altra solució possible. El programa i el tarannà dels presentadors de *Bricoheroes* o «Bricoherois», o com es digui, eh?, *heroes*, pot agradar més o menys, és veritat, però és indiscutible també que té una bona acceptació entre els telespectadors, digital i en antena. El dia 6 d'abril van fer un 11,1 per cent de quota, i el programa sempre s'ha mantingut entre un deu i un tretze per cent de quota de pantalla, una xifra que a les vuit del vespre no és menyspreable, em fa l'efecte –hi ha programes del *prime time* que potser els costaria arribar en aquesta franja a aquesta xifra. En termes d'audiència, m'ha sobtat, a mi, aquesta retirada o suspensió, cosa que no vol dir que no s'hagi de corregir la irregularitat, eh?, i sancionar, si fora el cas –dic «si fora el cas».

En termes d'audiència, doncs, sobta, perquè anem mancats de continguts joves que connectin amb noves audiències –vostè mateix ho ha dit anteriorment–, que renovin la graella i ens omplim la boca d'aquesta necessitat. Jo, en aquest sentit, li demano que no sé si seria replantejable, aquesta suspensió, i estic segur que coincidim en pensar que la decisió d'eliminar *Bricoheroes* no té res a veure amb el tarannà de paròdia, ironia i sàtira, i que si el CAC hagués fet un informe en termes similars de qualsevol altre programa..., doncs assenta un precedent que potser..., no sé si un altre dia actuarem igual. Jo detesto el bricolatge, però m'encanta que a la Televisió de Catalunya hi hagi aquest programa.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Francesc Ten. Senyor Sanchis, té la paraula.

El director de Televisió de Catalunya

Moltes gràcies, senyor president. A veure, si el CAC avisa, com va ser el cas, amb un comunicat i detecta que hi ha publicitat excessiva, mal col·locada, com va ser el cas també..., i, atenció, no tornem –sempre estem igual– a les sinèdoques, perquè això ens ha passat una vegada, i he sentit abans un comentari que deia com si això ja fora sistemàtic. El CAC només ens ha avisat molt poques vegades respecte a això. Doncs n'has de fer cas. Si no en fas, què passa? Si no en fas, d'això se'n diu «reincidència», i aleshores sí que arriba la sanció. Detecten un problema, l'avisen, hi ha reincidència, i pot haver-ne..., i, si tu continues, hi ha sanció, i, si continues, encara n'hi ha més. Per tant, evidentment, senyor diputat, comparat amb els ingressos publicitaris, amb lo que poden ser aquestes sancions amb un màxim de cent mil euros, evidentment... I, a part, una altra cosa, som una televisió pública i, efectivament, hem de fer cas a un requeriment de la instància reguladora de continguts, com és el CAC.

Aleshores, se podia haver arreglat? No. Ho vam estar mirant, però tècnicament representava un canvi, una modificació tan forta en l'estructura del programa, hi havien tants punts que s'havien de retocar que al final vam decidir que no, i que la millor solució era preparar, com de fet ja fèiem, una tercera temporada en què això no passe.

Per què ha passat això? Doncs, mira, de vegades tot el món té errors. Era una sèrie pensada per al món digital. En internet la publicitat funciona d'una altra manera: per evitar interrupcions s'accepten aquestes publicitats –el CAC no diu res d'això. I nosaltres, quan vam concebre aquest programa, no pensàvem en televisió, i quan la vam passar per TDT no vam caure en que això suposaria un problema enorme. Quan ens ho han dit, doncs, ràpidament hem rectificat.

I és curiosíssim –i acabe, senyor diputat– la meravella d'aquest país, que immediatament per internet corren deu mil versions, i ves a saber quina és més destarifada. És a dir, «ho han fet per això, ho han fet per allò altre, ho han fet per allò altre», i, encara que vinguis aquí i que el CAC faci una nota pública i nosaltres n'estiguem parlant i ho diem tot clar, avui encara hi haurà gent que dirà: «incomprensible acte de censura una vegada més en TV3». Així és la vida.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Sanchis.

**Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el programa
*Bricoheroes***

323-00044/13

Passem a la següent pregunta, que és la 21. La fa el Grup Parlamentari del Partit Popular, la diputada Lorena Roldán, sobre el programa de TV3 *Bricoheroes*. (*Rialles*.) És així, no? Quan vulgui, eh?, diputada.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Hago, simplemente, una puntualización. Los primeros que han hablado de censura son los propios conductores del programa, entonces quizá tendrían que hablar ustedes con ellos. Pero, bueno, mi pregunta no iba por ahí. Yo le quiero preguntar si usted cree que este programa, el programa *Bricoheroes*, cumple con los criterios del libro de estilo de la corporación.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor Sanchis, té la paraula. Quan vulgui.

El director de Televisió de Catalunya

Senyor president. Senyora diputada, perquè és una paròdia, perquè és un problema..., és un programa –més que un problema, que també estic veient que per vostès

ho és— que es burla del mort, com diuen al meu poble, i de qui el vetla, que es burla de tothom, d'ells també, i de nosaltres. I no es prenga al peu de la lletra res del que diuen. Si diuen que *ells* mateixos diuen això i després se'n burlen, no ho confonguem amb gent que pretesament parla de manera seriosa.

Si compleix els criteris del llibre d'estil, etcètera? Si no, ens haurien arribat demandes serioses en aquest sentit, o bé dels nostres consells professionals, el de programes, concretament, o bé del CAC, o bé d'alguna instància reguladora, que haguera dit que estem incomplint el llibre d'estil. D'entrada, a mi em sembla que sí. I ara vostè em corregirà i em concretarà per què li sembla que no.

El president

Moltes gràcies, senyor director. Senyora diputada, quan vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Yo empiezo a creer que es que usted no ve los propios programas que se emiten en TV3, señor Sanchis, cosa que me parece también, pues, bueno, bastante paradójico en este sentido, porque hace dos sesiones de la comisión yo le pregunté, precisamente, por algunas de las expresiones que el señor Domínguez insiste en referir en TV3, como, por ejemplo, el ya famoso «puta España». Usted en aquel momento me contestó que no tenía constancia de que eso se hubiera dicho pero que se iba a poner manos a la obra para ver si era como yo decía. Ha tenido dos meses para mirarlo —no sé si lo ha podido hacer o no.

Yo le quiero facilitar la tarea. Mire, concretamente en el programa *Bricoheroes*, el señor Jair Domínguez hace esta expresión el 1 de noviembre del 2020 y en la reposición del pasado 5 de julio. Con que vaya a mirar allí, tiene usted bastante. Pero es que no son las únicas expresiones que profieren el señor Jair Domínguez y su compañero en este programa. Por ejemplo, también pudimos ver cómo los dos salían con un trozo de metal en la mano y decían: «Esto le puede hundir el cráneo a alguien. ¿A un guardia civil, por ejemplo? Dice un guardia civil porque tienen la piel más fina. Son delicados, no son leñadores.»

Otro día también, durante un *sketch*, el señor Domínguez imitaba, pues, como que era un ladrón de bicicletas, y, casualmente, el ladrón de bicicletas hablaba en castellano. Mire usted por dónde, siempre, siempre, siempre hablan en catalán, pero cuando se trata de un ladrón de bicicletas este habla español.

Otro día también sacaban unas cintas, la típica cinta con la bandera con la que se envuelve, se ata la rosa de Sant Jordi, y aquí decían: «Bueno, podemos usar la del Betis o una esvástica. Mientras no sea la española, pues, oye, libertad de expresión.» O sea, ellos prefieren la esvástica a la bandera española.

Otro día también, insisto, el 5 de julio, el 1 de noviembre, pues el famosito ya «puta España» ofensivo.

Mire, señor Sanchis, una cosa es la burla, el sarcasmo, la sátira, la parodia, todo lo que usted quiera, y otra cosa es lo que se hace en este programa, que es la incitación a la violencia, que es el insulto, que es el intento de humillación a ciertos colectivos, vuelvo a repetirlo, justamente el ladrón de bicicletas habla en castellano.

Esto está pasando en este programa de TV3 del que usted hace un ratito nos ha dicho que estaban ya preparando la tercera temporada. Nos parece una auténtica vergüenza, porque insisto en que todo esto se emite en la televisión pública...

El president

Senyora diputada...

Lorena Roldán Suárez

...la televisión que pagamos todos los catalanes.

El president

...se li ha acabat el temps, i som molt estrictes aquesta vegada amb el temps. Passem... Ah, no. Senyor Sanchis, té la paraula. Quan vulgui ja pot començar.

El director de Televisió de Catalunya

Gràcies, president. Tenim molta sort de la regulació del temps, perquè veig que ens anem animant a mesura que van passant els segons. Senyora diputada, ja veig que vostè sí que se'l mira, sí, i també veig que això, l'expressió aquesta oprobiosa, la van fer una vegada, potser un parell de vegades. Ja parlaré amb ells, perquè, miren... I si la fan més vegades...

Mire, hi ha un tipus d'expressions que són pròpies de gent ruda, rural, etcètera. Amb mi ara quanta gent s'enfadarà. És que ara estic fent ironia, entén? La gent ruda, la gent rural, té aquest tipus d'expressions, de vegades, diuen aquestes coses. I aquesta gent, que em sembla que no són exactament de ciutat, un d'ells sobretot, doncs, caricaturitzen aquestes expressions. Entenc perfectament que no compartisca vostè el seu sentit de l'humor –ho entenc perfectament–, i vostè ha d'entendre també perfectament que jo sí.

I encara no m'ha dit a on hi ha en el llibre d'estil l'article clau que diga que això no es pot fer així. La ironia, l'humor, la paròdia... No, no s'ho apunte perquè ja no té més temps, i, per tant, m'ho haurà de dir després, i jo l'atendré molt amablement. Però crec que la ironia, l'humor, la paròdia són molt discutibles, i, evidentment, vostè i jo no coincidim en això. Si no, jo no programaria o no faria el programa i vostè se'l miraria gustosament –què hi farem. Però torne a insistir-li, si ens passem en alguna cosa ja..., això, però sempre recorden que estan en un context irònic, de paròdia.

I respecte a la llengua dels lladres o la llengua dels policies o la llengua de no sé què, al final ja no sé què pensar. Quan vam fer la sèrie d'*Altsasu* ens van dir, moltíssima gent, que no entenien per què doblàvem la Guàrdia Civil i els posàvem parlant en català, i ara ens diuen que no entenen per què no doblem els lladres de bicicletes i els posem parlant... Doncs mire, li diré que això depèn del programa, i estic segur que si vostè hi busca lladres perfectes els trobarà que parlen català en moltíssima programació de TV3, en molta. Si no, mire la telenovella, que hi ha un muntó de lladres –i amb perdó, eh?, amb perdó també–, de fills de daixò, que parlen perfectament català, i no passa res.

El president

Moltíssimes gràcies.

El director de Televisió de Catalunya

Depèn de la programació, depèn dels programes.

El president

Senyor Sanchis, moltíssimes gràcies.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el programa *Bricoheroes*

322-00028/13

Passem a la següent pregunta. Crec que és la número 22. La fa el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Beatriz Silva, està adreçada a la presidenta de la CCMA i és també sobre aquest programa, *Bricoheroes*, «Bricoherois», com vulgueu. Diputada, té la paraula. Quan vulgui.

Beatriz Silva Gallardo

Sí; gracias, presidente. Señora Llorach, la dirección de TV3 y el órgano de gobierno de la corporación que usted preside sabían que el programa *Bricoheroes* tenía publicidad prohibida, sabían que había insultos, sabían lo de la esvástica, que acabo de mencionar en mi intervención anterior, porque estos capítulos que habíamos visto estos días ya se habían emitido en la plataforma digital. A pesar de

todo esto, se decidió emitirlos, y emitirlos en una franja privilegiada antes del *telenotícies*.

Quiero preguntarle quién decidió poner este programa en la *graella* de verano de TV3, quién decidió renovar una tercera temporada, si alguna comisión interna profesional intervino en esta decisión, también si en el pliego de condiciones de esta tercera temporada se establece que todas estas cosas no pueden aparecer, cuánto nos costará esta tercera temporada.

Y una cosa importante: usted anteriormente dijo que los noventa mil euros, aparentemente, la corporación los pagará para zanjar el tema. ¿Esto quiere decir que los pagaremos con los presupuestos públicos? ¿Y qué pasará con la empresa? ¿La productora se va a quedar con el dinero que ha cobrado por esta publicidad prohibida?

Gracias.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. Senyora Llorach, té la paraula. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. En cap cas he dit que es pagaria una multa de noranta mil euros, bàsicament perquè el CAC no ha resolt posar cap multa. Per tant, no puc dir que pagaré una multa que no està resolt que es posi la multa. Jo lo que he dit és que havíem retirat, a instàncies del director, el programa de la *graella* de televisió, i que, si s'obria expedient sancionador, la multa podia ser fins a noranta mil euros, que és diferent que lo que vostè acaba d'afirmar. Suposo que el fet d'haver retirat de la programació de televisió el programa farà que això no sigui així.

Sabíem que hi havia publicitat? Abans l'hi ha explicat el director de televisió. Els temes de publicitat a través de YouTube són diferents. Per exemple, l'advertiment a inici i a final de programa no s'ha de fer per YouTube. Per tant, les normes publicitàries són diferents a YouTube que a Televisió de Catalunya.

Sí, controlarem que la tercera temporada estigui basada en tots els criteris per poder-se emetre per televisió.

I no, el CAC no ha obert cap expedient per continguts. Per tant, els continguts d'aquest programa no tenen res a veure amb aquesta retirada.

El president

Senyora diputada, quan vulgui.

Beatriz Silva Gallardo

Sí. Señora Llorach, entiendo entonces que respecto a usar expresiones insultantes y a lo de la esvástica y todos estos episodios que han aparecido no hay nada en el pliego de condiciones de esta tercera temporada de que no lo pueden seguir haciendo.

Respecto al tema de que se hace en clave de humor, que salió antes y no pude acabar, me gustaría recordarle que este no es un programa de sátira política, es un programa que hace humor del bricolaje, porque en la web de la corporación que usted preside dice claramente que el objetivo del programa es hacer parodia del bricolaje y de todo lo que lo envuelve, los tópicos, los *nyaps* clásicos. Queda muy claro que no es un programa de parodia política, sino de entretenimiento y divulgación del bricolaje en clave de humor. No hay cómo justificar estas expresiones en medio del programa ni tampoco que se compare a los españoles con los nazis. A pesar de que usted sabía que había todas estas cosas, me dice ahora que ha renovado una tercera temporada y que no ha pedido que todo esto se rectifique y se ajuste a lo que debería ser la televisión.

Quiero insistir en la pregunta de quién decidió poner este programa a pesar de que, como usted ha dicho, la publicidad es distinta en uno y en otro, quién decidió ponerlo en la *graella* antes del *telenotícies*, y también si la productora se quedará con el dinero que ha cobrado por esta publicidad prohibida.

Gracias.

El president

Se li ha acabat el temps. Moltíssimes gràcies. Senyora Llorach, té la paraula. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

La graella i els continguts que s'emeten per Televisió de Catalunya, com no pot ser d'altra manera, els decideix el director de la cadena, el senyor Vicent Sanchis, amb el seu equip de gent. Per tant, qui va decidir posar-ho en aquell lloc és el director de televisió. Ens va informar al consell de govern, evidentment, ens informen absolutament de tot.

I jo crec que li aniria bé que li llegís i li recordés que el Tribunal Europeu de Drets Humans ha definit reiteradament el tractament humorístic com «una forma d'expressió artística i crítica social que, amb un contingut inherent d'exageració i distorsió de la realitat, persegueix naturalment la provocació i l'agitació». La sàtira és, per tant, l'expressió de les manifestacions creatives de l'ésser humà, que la utilitza com un instrument de denúncia i de crítica social, i com a tal és una manifestació més de la llibertat d'expressió i la creació artística. I, per tant, els nostres mitjans no limitaran aquesta llibertat d'expressió.

El president

Moltíssimes gràcies, senyora Llorach.

Pregunta a la presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la situació econòmica, el tancament del primer semestre del 2021 i la previsió de tancament anual

322-00029/13

Passem a l'última pregunta. És la número 23, de Junts per Catalunya. És en el punt setè, sobre la situació econòmica de la CCMA. Fa la pregunta la senyora Mònica Sales. Quan vulgui, diputada. Té la paraula.

Mònica Sales de la Cruz

Moltes gràcies, president. Presidenta Llorach, la situació econòmica preocupa sempre, i és per aquest motiu que no és la primera vegada que en sessions de control d'aquest tipus en aquesta comissió parlem de xifres i de tancaments. Els anys 2020 i 2021, com hem dit en nombroses ocasions, perquè és una realitat ben visible, han marcat un punt d'inflexió en molts àmbits del nostre dia a dia.

La covid ha estat un xoc per a la salut i un trasbals social de grans magnituds, i també una catàstrofe econòmica. En aquest context difícil, cal posar en valor el paper dels mitjans de comunicació, que van ser, que són i que seran fonamentals, especialment els públics, per donar un servei d'informació i d'acompanyament a la ciutadania. En aquest context fatídic hem d'afegir la intensa davallada d'ingressos en publicitat que ha afectat directament la «corpo», i que els pressupostos prorrogats no han pogut rectificar. Aquesta davallada, per tant, podria plantejar una situació complexa, i per això, des del nostre grup parlamentari, des de Junts per Catalunya, hi mostrem interès, conscients del que hi ha en risc.

Per aquests motius expressats, senyora Llorach, voldríem preguntar-li quina previsió d'ingressos publicitaris tenen i si es nota una millora en el mercat; com caldria afrontar aquest darrer semestre i quin pla de xoc i contenció ajudaria a reduir aquest dèficit o a augmentar ingressos; de quina previsió de dèficit parlem i exactament quina és la situació actual.

Moltes gràcies.

I, president, li comunico que no faré ús del temps que em queda després.

El president

Doncs gràcies a vostè, diputada. Té la paraula, senyora Llorach. Quan vulgui.

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, president. Senyora diputada, com vostè ha expressat, la crisi global provocada al nostre país i a tot el món per la covid-19 ha impactat molt negativament l'any 20 en els ingressos de publicitat de la corporació. Ja ho vaig expressar en una altra sessió, que era gairebé de 10 milions d'euros, amb la realitat del pressupost de l'any anterior, que és el pressupost que tenim prorrogat per a aquest any.

La previsió actual de la situació econòmica a causa dels ingressos publicitaris no es preveu que es pugui recuperar totalment aquest any. Sí que n'hem recuperat una part, gairebé preveiem recuperar-ne 3 milions, d'aquella caiguda, però la previsió és que el dèficit, avui en dia..., la previsió que tenim és que hi hagi un dèficit, a l'acabar l'any, de 7 milions. Aquests 7 milions són necessaris per tenir plenes les graelles de televisió i de ràdio del darrer trimestre d'enguany. No és per fer nous programes i nous continguts, sinó que és per poder mantenir allò que hem tingut a la graella fins ara.

Què va passar el 2020? Vam aconseguir tancar l'exercici sense dèficit, bàsicament perquè vam compensar la caiguda d'ingressos amb l'aplicació d'un pla d'estalvi, però, bàsicament, perquè va haver-hi una reducció de producció derivada per la pròpia pandèmia. La pandèmia va provocar una aturada de la producció i l'emissió de molts programes es va reprendre al cap de setmanes o mesos després de que sortís de graella, tant de televisió com de ràdio. Per tant, aquest any aquests 7 milions, ens fan falta per què? Perquè la producció i l'activitat a la corporació i a les empreses audiovisuals està al cent per cent, amb tots els canals i tots els programes operatius, i, per tant, no es preveu que puguem compensar part d'aquesta caiguda prevista dels ingressos publicitaris de la mateixa manera.

No volem fer un pla de xoc, no podem fer un pla de xoc. Si fem un pla de xoc no tindrem continguts per a la graella de la tardor. Per tant, ens hem adreçat al Govern demanant aquesta aportació extraordinària de 7 milions, perquè, si no, com saben, la corporació pot fer dèficit, i arrossegariem un dèficit que començaríem l'any que ve amb un dèficit de 7 milions que l'arrossegariem. Per tant, jo crec que vostès hauran de parlar a la tardor del nou pressupost de la corporació.

El president

Senyora Llorach...

La presidenta en funcions del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

I s'ha de tenir en compte aquesta davallada publicitària per incrementar l'aportació pública.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora Llorach. No té la paraula. I aprofito ja per acomiadar-la. Acomiadar també el senyor Sanchis, el senyor Saül Gordillo, l'Antoni Pemán, l'Andreu Martínez i l'Elisabet Ventura. Els desitgem bones vacances. Ja us en podeu anar. *(Rialles.)* Ara surto a acomiadar-vos.

Nosaltres ens quedem. Farem la darrera compareixença. Si us sembla, fem cinc minuts, d'acord? Us sembla bé? *(Pausa.)* Cinc minuts entre que fem la sortida i l'entrada, eh?

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i un minut i es reprèn a les dotze i tretze minuts.

El president

Reprenem, eh?

Compareixença d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació

357-00030/13

El segon punt de l'ordre del dia, que és aquesta sol·licitud de compareixença, que ja hem votat al començament, d'una representació del Col·legi de Periodistes de Catalunya davant d'aquesta Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És una compareixença, pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació. És una sol·licitud de compareixença que la van fer conjuntament el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem i el Grup Mixt, i, per tant, farem ara aquesta compareixença.

Havíem parlat una mica amb els portaveus de fer una intervenció d'uns deu, quinze minuts. A partir d'aquí farem les intervencions, com l'altre dia, dels portaveus, al voltant de dos minuts, per si heu de fer alguna pregunta –no és obligatori intervenir-hi–, i després acabaria, finalment, el compareixent.

Per tant, donem la benvinguda al Joan Maria Morros Cuadras, que és el degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, i també al Carles Prats Padrós –ah, està aquí darrere–, que és el membre de la junta de govern. Senyor Morros, quan vulgui. Té la paraula.

Joan Maria Morros Cuadras (degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya)

Moltes gràcies. Benvolgudes i benvolguts diputats del Parlament de Catalunya, bon dia. En primer lloc, els agraeixo, en nom del Col·legi de Periodistes de Catalunya, la invitació a comparèixer davant d'aquesta comissió.

Deixin-me que faci uns breus apunts. El Col·legi de Periodistes representa més de 4.200 col·legiades i col·legiats, cosa que suposa que som la major entitat del sector, no només referent a Catalunya, sinó també a tot l'Estat, i permetin-me que els hi digui: també a nivell europeu. D'això en deixa constància que tenim una interlocució permanent amb la Federació Europea de Periodistes i amb la Federació Internacional de Periodistes, i que, a més a més, som membres de la Xarxa de Col·legis Professionals de Periodistes de tot l'Estat. Som, a més a més, l'entitat que aporta més col·legiats: més de la meitat de les col·legiades i col·legiats de la xarxa són del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Aquests més de 4.200 col·legiades i col·legiats que represento formen part del col·legi de manera voluntària perquè tenen un profund compromís cívic, ètic i professional. El nostre ofici és fonamental en democràcia per un tema tan senzill com aquest, que és el de preservar el dret a la informació de la ciutadania des del rigor, la professionalitat i la independència. I els mitjans públics tenen una responsabilitat afegida, que no és exclusiva, però, perquè són finançats per diners de totes i tots els contribuents.

El col·legi, a més a més, està compromès des del primer moment de la seva existència en la defensa dels mitjans públics. Fa més de vint anys que vam crear una comissió específica que hem convertit en un grup de treball que és dels més actius que tenim. L'opinió de l'actual Junta de Govern del Col·legi de Periodistes, tant de la junta actual com de les que ens han precedit, és fruit de l'experiència del dia a dia de les redaccions d'arreu del país, dels lligams amb el món acadèmic, i també de les lliçons que hem pogut aprendre d'altres parts de l'Estat, i també de països europeus. No són fruit ni de la casualitat ni d'interessos corporatius, sinó que l'única cosa que ens mou és fer millor i més periodisme, també des dels mitjans públics. I això no ho defensem només nosaltres sols. El primer manifest de la Xarxa de Col·legis Professionals de Periodistes de tot l'Estat estableix que «els mitjans públics són garantia

d'accés universal a una informació de qualitat, plural i independent». Per això és fonamental garantir la seva qualitat, la professionalitat, la independència, la pluralitat i la viabilitat.

Nacions Unides i la Unió Europea han reconegut la importància dels mitjans públics; consideren que els mitjans públics han d'estar protegits institucionalment i han de tenir garantit el seu finançament perquè puguin exercir les seves funcions centrals per a la consolidació de les democràcies. Això és el que diu la UNESCO, però el Parlament Europeu diu que les autoritats públiques tenen el deure de protegir la independència i la imparcialitat dels mitjans de comunicació públics, en particular, com a agents al servei de les societats democràtiques i no de satisfer els interessos de governs en el poder.

M'ha semblat que això és especialment indicat de dir, primer, perquè es vegi la força que té el Col·legi de Periodistes de Catalunya –de la qual, com els hem dit, agraïm que puguem estar aquí en aquesta comissió–, i després també per veure quines són les línies que posen les diferents institucions internacionals i mundials pel que fa als mitjans de comunicació públics.

Des del Col·legi Periodistes de Catalunya el que demanem és una cosa molt senzilla, que és fer un concurs públic per escollir els membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en base a mèrits professionals i no per designacions a dit o en base a quotes polítiques. Assegurar, a més a més, als mitjans públics un sistema de finançament estable i suficient i una regulació que els alliberi de la dependència dels governs de torn. També mecanismes de participació dels professionals de la informació en els òrgans rectors d'aquests mitjans per garantir la independència respecte dels poders polítics i econòmics.

Apostem per consells d'administració que actuïn amb criteris de gestió empresarial, que els seus membres siguin professionals de diversos àmbits relacionats amb l'activitat present i futura de la corporació i que siguin nomenats per l'autoritat audiovisual, i que el consell d'administració es completi amb un representant social i un de professional nomenats pels comitès respectius. Sempre hem defensat la independència i la professionalitat dels mitjans públics contra tots els atacs: quan s'han intentat imposar directius, quan s'han intentat imposar criteris de cobertura aliens als criteris professionals, com és el cas de la Junta Electoral Central, o quan s'ha volgut intervenir directament als mitjans, amb el 155, o quan s'ha amenaçat d'aprimar-los o, fins i tot, se n'ha qüestionat la continuïtat quan no se'ls ha donat l'estabilitat necessària que requereix la llei de l'audiovisual i que posava en risc la seva viabilitat.

Des del Col·legi de Periodistes volem posar de manifest com els últims anys la pràctica de concursos públics s'ha anat estenent arreu del país. Hi ha una excepció, i que considerem, a més a més, que és sonada, que és la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Ja fa uns anys que Betevé va obrir el camí, i han seguit també mitjans de comunicació públics de Badalona, i també la segona ciutat de Catalunya. Aquí deixin-me dir-los que no sense algunes dificultats en un primer moment, però a l'Hospitalet de Llobregat es va fer un procés que va culminar l'any 2017. Inicialment, aquest va ser un procés molt criticat, però al final fins i tot les forces polítiques que eren més reticents van reconèixer la transparència del procés. En el nostre entorn més proper també hem vist el concurs per a la nova corporació de mitjans públics del País Valencià, i també la que ha fet Radiotelevisió Espanyola. Els concursos oberts són una eina defensada pel mateix Parlament Europeu; reclamen que siguin professionals de la comunicació els que gestionin els mitjans, que hagin de presentar projectes avaluable abans i després; reclamen el dret a encertar-la o fracassar dels professionals, però no poden ser els polítics els que dissenyin les estratègies, les graelles, els programes o els informatius dels mitjans públics.

Des del Col·legi de Periodistes de Catalunya el que fem és demanar que el Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sigui un òrgan

format per professionals de diferents àmbits que treballin com un equip per aconseguir que la corporació sigui el motor de la indústria audiovisual de Catalunya i que la situï entre les potències d'aquest sector a nivell europeu, i fins i tot global. Perquè, si tenim produccions liderades per televisions públiques de països nòrdics, per què no hi pot haver més sèries catalanes amb participació de la producció de TV3? Aquí posaré només dos exemples –n'hi ha molts més–, com *Merlí* o *Nit i dia*. Són produccions d'una qualitat extraordinària i que arriben a tot el món. La producció és catalana i és una producció, a més a més, amb participació de TV3.

Demanem que es recuperi, a més a més, el contracte programa –l'últim és de l'any 2009. I el contracte programa és el millor instrument que donarà estabilitat financera i perspectiva per a la corporació. El llibre blanc de l'audiovisual del CAC demanava un increment de l'aportació pública per a la corporació de 137 milions d'euros a l'any de manera progressiva per als quatre anys següents per tal de poder-la situar al mateix nivell que les radiotelevisions públiques de països europeus d'una dimensió similar a Catalunya.

La corporació viu en un context del qual no es pot escapar, que és la concentració de grans conglomerats que tenen força per acaparar i imposar les seves condicions als anunciants, i també viu de la fragmentació de les audiències. Davant d'això, la corporació està competint sense un rumb clar, i a sobre li han tallat les cames, perquè no té un marc pressupostari estable. Tanmateix, la força, la professionalitat i el compromís dels seus treballadors han aconseguit que TV3 hagi estat quaranta-sis mesos seguits líder d'audiència, només ho ha pogut trencar la celebració de l'Eurocopa de futbol aquest passat mes de juliol; aquest mes de juliol, vaja.

Per tant, doncs, podem dir sense rubor que quan més s'ha collat des de dins i des de fora els mitjans públics és quan més han respost els seus professionals per posar-la al servei de la ciutadania. La crisi econòmica que patim des de l'any 2008 requeria un esforç informatiu suplementari que s'ha fet. La crisi política i institucional també ha estat un repte que ha representat un desafiament professional suplementari. Els treballadors i les treballadores de la corporació han complert, tot i no tenir aquest contracte programa i tot i tenir un consell de govern incomplet des de fa anys i amb els membres que han quedat tots ells amb el mandat caducat.

Nosaltres ja dèiem des de l'any 2016 que en l'última dècada el Parlament ha legislat amb l'objectiu de desgovernmentalitzar els mitjans públics de la corporació, però el resultat ha estat del tot insuficient. S'ha substituït el control governamental pel dels partits polítics, i això considerem, des del col·legi, que és inadmissible que els càrrecs de responsabilitat siguin moneda de canvi entre partits. S'ha traït l'esperit de la llei. En un mateix comunicat reivindicàvem que, seguint exemples europeus, s'incorporin als òrgans de decisió professionals de trajectòria acreditada, representants de la societat i també representants dels treballadors.

Cal que s'apliqui la llei del 2019 i cal que se'n conservi l'esperit. No serveix de res tenir una llei garantista amb la llibertat de premsa, la independència dels mitjans públics i el respecte del pluralisme si després les pràctiques parlamentàries o governamentals el que fan és acabar-la pervertint.

La independència passa per no dependre ni de governs ni de partits, tenir el finançament necessari per dur a terme el servei i dotar-se de mecanismes de control per respectar els codis ètics i deontològics. El Parlament ja va aprovar que els professionals dels mitjans de comunicació públics han de poder treballar amb imparcialitat i neutralitat, la qual cosa és incompatible amb la pressió del dirigisme polític i governamental, i es va refermar en la necessitat que els mitjans públics, i també els mitjans privats que reben publicitat institucional, respectin els drets professionals.

Sé que pot semblar una mica estrany defensar –i, a més a més, en una seu parlamentària– que els legisladors s'abstinguin de legislar, però en matèria de llibertat de premsa nosaltres considerem que la millor llei és la que no existeix. Des del

Collegi de Periodistes som partidaris de l'autoregulació, i, de fet, aquesta és la línia també en la que van les institucions europees. Com saben, el Collegi de Periodistes es va dotar l'any 1992 d'un codi deontològic que vam posar al dia l'any 2016 i que els nostres col·legiats es comprometen a respectar. Per vetllar pel seu compliment, l'any 97 vam crear el Consell de la Informació de Catalunya, que és un òrgan d'arbitratge independent que vetlla per l'ètica professional i que es basa en el codi deontològic.

Amb el temps, per tant, estem demostrant que la millor garantia per al rigor, la pluralitat i la neutralitat és deixar treballar els periodistes. Així ho certifiquen els informes del CAC sobre la cobertura de les últimes eleccions a Catalunya des que no es fan els anomenats «blocs electorals». Està costant molt, però el que és cert –i això suposo que molts de vostès ho podran convenir amb nosaltres– és que s'han fet avenços impensables ara fa uns anys.

Per tant, i en resum, per atendre'm a la durada que havíem establert, des del col·legi demanem un concurs públic per a la tria dels consellers de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals que responguin a diferents perfils professionals per dur a terme un projecte de relançament de la corporació com a motor de la indústria audiovisual del país a nivell europeu. No cal que siguin tots periodistes, hi ha d'haver també experts en producció audiovisual, en entreteniment, en innovació tecnològica, gestors, però professionals que coneguin el sector i que aportin expertesa en diferents camps.

Un equip que, a més a més, es complementi, que sigui capaç de liderar el relançament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals com a motor de la indústria audiovisual a nivell europeu i mundial, que disposi d'un contracte programa per poder tenir clars els eixos i els objectius a uns quants anys vista. En definitiva, que no es facin els nomenaments a dit o vinculats a quotes polítiques en cap d'aquests càrrecs, que siguin gestors professionals i que, evidentment, hauran de respondre de la seva feina i que optin a la possibilitat de poder allargar el mandat si s'han assolit els objectius que s'havien fixat, i, si no, que se'n vagin cap a casa, en cas contrari.

Aquesta és la petició que fem des del Collegi de Periodistes de Catalunya. I el que ens agradaria seria que no hi haguessin més retards en l'aplicació d'una llei que ja tenim, que ja existeix i que es va aprovar, que és la de l'any 2019. I a partir d'aquí que es pugui fer la millor tria per donar la millor força i convertir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i Catalunya en un autèntic motor de la indústria a nivell europeu.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor Josep Maria Morros, que és el degà del Collegi de...

Joan Maria Morros Cuadras

Perdó: Joan.

El president

Joan Maria Morros, sí, que és degà del Collegi de Periodistes de Catalunya. Passarem a la intervenció dels grups, eh? No és obligatori intervenir. Si us sembla, fem un torn de menor a major, d'acord? I, per tant, començaríem pel Grup Mixt, la senyora Lorena Roldán. Hem dit de fer un torn d'uns dos minuts, però, seguint una mica les indicacions del vicepresident, no serem estrictes amb aquests dos minuts. D'acord? Per tant, senyora Roldán, quan vulgui. Té la paraula.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, president. No pateixi pel temps perquè no l'esgotaré. La veritat és que vull agrair-li la compareixença al senyor Morros, el degà del Collegi de Periodistes de Catalunya. Jo crec que va molt en la línia, precisament, de la voluntat que tenim

els diputats d'aquesta comissió, i per això vam encetar aquesta ronda de compareixences. Crec que era bo també escoltar l'opinió dels professionals.

I coincidim en moltes de les coses que vostè ha dit, i ens sembla que el consell de govern ha d'estar format per experts, no només del món del periodisme, sinó també d'altres àmbits. Per tant, jo no en tinc cap dubte, perquè la veritat és que ho ha explicat tot de forma molt planera. I per part del nostre grup, només agrair-li, doncs, la seva assistència i el seu punt de vista, que, hi insisteixo, compartim.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora Roldán. Senyora Grau, Anna Grau, del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula. Quan vulgui.

Anna Grau Arias

Bon dia. Jo també voldria donar les gràcies al degà del Col·legi de Periodistes. I, bé, dir que compartim algunes coses importants que ha dit, com la demanda d'un concurs públic, la demanda del contracte programa d'autoregulació, de deixar treballar els periodistes i de no nomenar la gent a dit i en quotes.

Li he de dir que, per desgràcia, el nostre pessimisme és total, vist com s'estan muntant les coses, o sigui, l'aparell legislatiu de què disposem, doncs, per posar això en marxa està pensat per a tot el contrari, perquè hi hagi quotes, perquè hi hagin acords entre determinats partits. La manera com funcionen els treballs i els acords d'aquesta comissió, que vostè no en té cap culpa, ens fa témer això: que anem en línia recta cap a una no democràcia, per part dels grups que donen suport al Govern i per part d'una no oposició, per part de qui la podria fer.

Dir-li que des de Ciutadans farem tot el possible per defensar els professionals, per defensar els mitjans públics i per defensar els principis que vostè ha exposat, que subscriu completament.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Doncs tindria ara la paraula, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la seva portaveu, la senyora Susanna Segovia. Quan vulgui.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; moltes gràcies. Agrair també al senyor Morros la seva intervenció. També nosaltres coincidim amb bona part d'allò que s'ha expressat. Nosaltres, com a mínim, des del nostre grup, En Comú Podem, estem treballant aquesta legislatura i creiem que és urgent que els partits fem el que ens toca fer, que és posar-nos d'acord i avançar en aquesta renovació del consell de la corporació, que és el que després ha de donar pas al concurs dels directors de TV3 i de Catalunya Ràdio.

Per tant, sí que ens sembla que és una cosa que hauríem d'accelerar al màxim possible, i que ha de ser un acord suficientment ampli i que parteixi de fixar uns criteris professionals previs de quins haurien de ser, doncs, això, els criteris i les característiques que haurien de tenir les persones que formin part d'aquest consell.

Sí que m'agradaria, si pot ser, que estengui una mica més aquesta reflexió de que la millor llei és la que no existeix. Exactament, a què es feia referència en el context que estem parlant de la renovació de la corporació. Vull dir, entenem aquesta crida a la independència tant del poder legislatiu com de l'executiu, però reconec que no he acabat d'entendre aquest punt.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el seu portaveu, senyor Xavier Pellicer. Quan vulgui. Té la paraula.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; moltes gràcies, senyor Morros, per comparèixer. Nosaltres, traslladar-li el nostre absolut suport i coincidència amb pràcticament la totalitat de plantejaments que s'han fet des de la seva intervenció. En tot cas, sí que li volia demanar si es podria estendre una mica en parlar dels concursos oberts, que m'ha semblat una proposta interessant i que podria ser d'aplicació en aquests casos, i que hauríem de veure, tant amb els exemples que ha posat com si es podria fer.

En aquest cas, dir-li també que la cosa no serà fàcil. Jo no soc tan pessimista com altres grups, però, en tot cas, sí que, si m'ho permet, fer-li un emplaçament, tant a vostè com al col·legi, de que crec que farà falta una implicació de tot el sector per realment poder aplicar aquest esperit de la llei i anar més enllà d'aquestes quotes de mínims que programa la llei.

I, per tant, si m'ho permet, demanar-li també que nosaltres farem el possible i demanar que puguem sumar esforços perquè així sigui, la reforma del consell i dels òrgans de govern es faci al més aviat possible i es pugui fer respectant l'esperit de la llei i fins i tot anant més enllà, que per nosaltres es queda curta en alguns aspectes.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula el senyor Francesc Dalmasas. Quan vulgui.

Francesc de Dalmasas i Thió

Sí; moltes gràcies, president, i moltes gràcies, degà, per venir aquí al Parlament. A vegades –ho diem amb tot el respecte i tot el reconeixement, no?– algunes obvietats val la pena recordar-les perquè constin, i sobretot quan estem abordant nous cicles.

A nosaltres ens agradaria anar una mica més enllà, i ens sembla que una de les feines del col·legi, efectivament, és la defensa de la professió. Ens sentim ben representats i ben reconeguts, i ens consta també que en molts casos així se sent bona part dels treballadors i treballadores de la televisió pública. Com sabeu, a la professió sovint es fa broma de les bones condicions dels mitjans públics, les bones condicions professionals, i nosaltres hem defensat sempre que una de les missions també implícita dels mitjans públics és reconèixer els professionals com toca, que tinguin les condicions que voldríem a tots els mitjans, no només en els públics, i en aquest sentit el col·legi ha fet una bona feina.

Però, més enllà d'aquesta feina, també voldríem que el col·legi mirés d'anar una mica més enllà, i, específicament en aquesta comissió, ens ajudés, perquè, de fet, el que estem pensant, replantejant i el que hem d'acordar és la posada al dia dels mitjans públics. És a dir, volem uns mitjans públics del segle XXI, i això planteja reptes que no hi havia ni quan es va fundar i que, probablement, tampoc existien fa vint o vint-i-cinc anys.

Ahir, per exemple, amb uns periodistes que estaven aquí al Parlament, discutíem sobre el paper dels periodistes a les xarxes, que és un tema que ens preocupa, no? Nosaltres sempre parlem de la BBC com a gran referència, però, per exemple, la BBC, que considera que la imparcialitat és un bé superior, des de que Tim Davie va ser director general va imposar unes normes disciplinàries duríssimes que pràcticament limiten l'expressió política dels seus presentadors, dels seus redactors a les xarxes, específicament a Twitter i a Facebook, perquè parlava bàsicament d'aquestes xarxes. Ens agradaria saber si el col·legi s'ha situat, perquè allò que se'ns criticava tan sovint als polítics ara també ens passa a les tertúlies amb els periodistes, i és que, malauradament, abans que parlin ja sabem quina opinió expressaran. I, per tant, també el col·legi en aquest sentit hauria de fer..., voldríem que fes propostes i voldríem que ens ajudés, que ens expliqués quin és el projecte de ràdio i televisió pública que teniu al cap.

Probablement, atenent a la legislació que tindrem, lo del concurs, tal com ho ha explicat, és una mica complicat, però, probablement, sí que podríem anar cap a una qüestió més mixta fent *hirings* seriosos que demostrassin la validesa d'aquelles persones que volen ocupar una plaça al consell. Ens sembla que aquest també és un model anglosaxó que ens podria ajudar, i ens agradaria molt saber la vostra... –acabo, president, eh?, ja, dos segons.

I després també ens agradaria que donéssiu la vostra opinió sobre una qüestió que ens ajuda molt a vertebrar la televisió pública, que és una televisió que s'ha envellit pel que fa als col·laboradors, als redactors, per tant, com equilibrem el tema de l'edat, com equilibrem el tema de la procedència i la pertinència o no, per exemple, de que hi hagin delegacions territorials.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor De Dalmases. Tres minuts exactes. Bastant bé –bastant bé, bastant bé. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Raquel Sans. Quan vulgui.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, president. Moltes gràcies al senyor Morros i al Col·legi de Periodistes, doncs, per la compareixença d'avui. Jo voldria assenyalar –no voldria entrar en discussió, eh?, però sí que voldria assenyalar– una mica la contradicció entre la necessitat d'aplicar la llei que vam aprovar el 2019, i que, per tant, no?, aquesta llei ens diu que la renovació dels òrgans del Consell de Govern de la corporació s'ha de fer per dos tercers parts d'aquest Parlament, i, en canvi, demanar un concurs públic, no? Jo crec que són dues coses que s'haurien de fer temporalment de manera diferent, no? És a dir, primer hauríem d'aplicar la llei que tenim aprovada des del 2019, efectivament, i això ho compartim des del Grup d'Esquerra Republicana, que és una urgència i és una necessitat, no?, per, d'alguna manera, fer allò que ens vam marcar per llei l'any 2019. I, en tot cas, de cara al futur es pot parlar d'una possible renovació d'aquesta llei i situar-hi el concurs públic, tot i que veient una mica el resultat del concurs públic de Radiotelevisió Espanyola no sé si potser és el camí. En tot cas, assenyalar aquesta contradicció.

Com ha fet el company De Dalmases, doncs, també destacar la feina que fa el col·legi pel que fa a la no precarització o a la posada en valor de la feina periodística, no?, perquè, malgrat que avui no és el tema que ens ocupa, crec que hem d'aprofitar qualsevol espai per denunciar la precarització que pateix el sector, i, per tant, la feina que també fan els mitjans públics de cara a dignificar una feina que és molt necessària i és del tot imprescindible en democràcia.

I després dues preguntes concretes. Vostè ha parlat d'un representant social dins d'aquest Consell de Govern de la corporació –s'havia parlat en diverses ocasions d'un representant professional. Voldria saber una mica com se l'imaginen, aquest representant social.

I després, en clau de projecte dels mitjans públics d'aquest país, des del Col·legi de Periodistes, més enllà de la renovació estricta dels òrgans de govern, com s'imaginen, no?, els mitjans públics del país de cara a la propera dècada.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Per últim, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la seva portaveu, la diputada Beatriz Silva Gallardo. Quan vulgui, diputada.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Nosotros también, desde el Grupo Parlamentario Socialistes i Units per Avançar, querríamos agradecer que el Colegio de Periodistas esté hoy

aquí a darnos su punto de vista acerca de la renovación del órgano de gobierno de la corporación. Creo que en esta comisión hay bastante consenso de que no tiene que haber más retrasos en que esto se produzca, y por eso estamos intentando avanzar en las comparecencias para que este no sea un impedimento para tomar esta decisión.

Me pareció interesante lo que usted ha planteado respecto a que, bajo su punto de vista, el control gubernamental había sido sustituido por el control de los partidos políticos y la importancia de que las y los profesionales de nuestros medios públicos trabajen con libertad. No sé si puede hacernos una valoración de cómo esto ha cambiado en el tiempo, o sea, si ha habido algún momento en que esto que usted está planteando se producía con normalidad en los medios públicos de Cataluña, un poco para tener una referencia de la situación pasada y la situación actual.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Molt bé. Senyor Morros, malgrat que anem bé de temps ara, l'altre compareixent està a punt d'arribar. Li hem posat un temps de cinc minuts, però si..., orientatiu, no serem estrictes amb aquest temps, eh? Quan vulgui.

Joan Maria Morros Cuadras

Intentaré respondre totes les preguntes que m'he anat apuntant aquí. De fet, és com estrany, perquè és aquest canvi de papers, no?, que a vegades..., és a dir, els periodistes acostumem a estar aquí i vostès aquí, fent les preguntes. Per tant, intentaré no deixar-me re. Si em deixo alguna cosa, suposo que el president ja em permetrà que ho recuperem.

Sobre el tema de què volem dir quan diem que la millor llei és la que no existeix, amb això ens referim al tema de l'autoregulació. És a dir, nosaltres tenim el codi deontològic, com he explicat, i el Consell de la Informació de Catalunya, que és l'organisme que des de fa gairebé vint-i-cinc anys s'encarrega de vigilar que periodistes i periodisme treballem en base al codi deontològic. La millor llei, que és la que no existeix, sempre quan parlem de llibertat de premsa.

Aquí el que estem avaluant és com s'ha de fer la tria del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Ja existeix una llei, que és la de l'any 2019. Per tant, creiem que el que s'ha de fer és aplicar-la, perquè no es pot endarrerir més. Si després, en materials posteriors a aquesta llei, s'hagués de fer algun tipus de modificació, es podria tirar. Però ja hi ha una llei –és la del 2019–, està aprovada, per tant, apliquem aquesta llei i després ja veurem què és el que hi ha. En aquest aspecte, sí. No en el tema de la llibertat de premsa, que això, els periodistes, d'una banda, ja sabem com hem de treballar, perquè tenim un codi deontològic. I després ja hi ha els mecanismes per denunciar l'incompliment –per part del que deia, eh?, d'algun periodista o d'algun mitjà– del codi deontològic i denunciar-ho al Consell de la Informació de Catalunya.

Els perfils oberts. Ens referíem a que en aquests concursos hi pogués participar tothom qui tingués un projecte per dirigir o per formar part del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És a dir, pot ser que hi hagi perfils en les diferents..., a qualsevol punt de Catalunya que no es conegui ni per part dels partits polítics ni per part, inclús, moltes vegades, del Consell de Periodistes. Dic professionals que tinguin un projecte i que pensin com podria arribar a ser o com consideren ells que podria ser la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Per això demanem uns perfils oberts, és a dir, que es presenti qui sigui. Després, ja serà el tribunal el que haurà de fer la tria en funció de la idoneïtat i de la capacitat que hagi tingut per explicar el seu projecte i per presentar un projecte que vostès o que el tribunal consideri que s'ha de tirar endavant.

El senyor Dalmases... De fet, nosaltres, el Col·legi de Periodistes, estem sempre encantats de participar en tots aquells organismes, en grups de treball, comissions, el que sigui, és a dir, la força que tenim representant més de 4.200 col·legiats i col·le-

gides crec que ens dona suficient valor i que ens dona suficient força i capacitat –tenim un històric de més de trenta-cinc anys d'existència. Que, per tant, es tingui en compte el Col·legi de Periodistes, i mai direm que no volem participar en qualsevol de les feines que es facin per millorar el periodisme i els periodistes, la feina dels periodistes del nostre país, i, evidentment, també dels mitjans de comunicació públics.

Senyora Sans. És a dir, no creiem que hi hagi una contradicció entre el que és l'aplicació de la llei del 2019... És a dir, ja tenim una llei. Creiem que no s'ha de perdre més temps, i, de fet, em sembla que aquí podríem coincidir tots els partits polítics. Ja la tenim, per tant, apliquem-la. I constituïm aquest concurs en el qual es puguin presentar aquests professionals de diferents àmbits, com abans comentava, eh? És a dir, el Col·legi de Periodistes de Catalunya no vol que només siguin periodistes, no, és que potser també hi ha d'haver enginyers, és que potser també hi ha d'haver altres perfils que tenim aquí. El que és important és que tots els consellers del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals treballin com un equip, cada u portant la seva expertesa, la seva capacitat i també el seu projecte per tirar endavant el que és la corporació, i després, com deia, ja es farà la tria de quin és el millor d'aquests professionals. Però no creiem que hi hagi cap contradicció entre els dos processos, sinó que creiem que serien absolutament complementaris l'un de l'altre.

Com ens imaginem que siguin els mitjans públics del país de cara a la pròxima dècada? És a dir, bàsicament, liderant el que és la indústria audiovisual que tenim a Catalunya. Jo crec que estem també tots d'acord en que la indústria audiovisual que tenim aquí és molt potent, és molt important. Aquí tenim professionals, és a dir, dels que estan davant i darrere de les produccions audiovisuals, que són dels més importants que hi ha no només a Catalunya, sinó a Espanya, Europa i m'atreveria a dir que al món. Per tant, per què no pot ser la corporació el motor d'aquesta indústria audiovisual que pugui constituir Catalunya com una de les primeres potències que hi hagi a nivell europeu pel que fa a la creació de continguts o la creació del motor audiovisual? Això és el que nosaltres considerem, això és el que defensem des de fa molt temps, i així és com ens pensem el Col·legi de Periodistes que ha de ser la corporació de mitjans públics del país.

Evidentment, totalment d'acord que es puguin fer els *hirings* aquí per escoltar tots aquests professionals.

S'ha esmentat també que hi ha hagut processos de concurs públic que no han estat, potser... Bé, del que es tracta és d'aprendre, no? És a dir, quan les coses es fan bé, doncs, es tracta d'agafar el que va bé, i, si hi ha coses que no funcionen, doncs, es tracta de no repetir els errors que hi pugui haver en determinats projectes.

Crec que m'he deixat alguna cosa, però no sabria dir quina. No sé si es pot fer... No?

El president

Sí, sí, sí.

Joan Maria Morros Cuadras

Ah.

El president

Si hi ha algun portaveu que considera que ha fet alguna pregunta concreta que no se li ha contestat... O potser en aquest...

Raquel Sans Guerra

Sí. La figura del representant social de la qual parlava.

El president

Ah, sí.

Raquel Sans Guerra

Si pot desenvolupar una mica més aquest concepte. Gràcies.

El president

Sí, aquesta era una pregunta concreta.

Joan Maria Morros Cuadras

Nosaltres també considerem que hi ha d'haver representants de..., és a dir, hi ha constituïts, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals..., hi ha representants del comitè d'empresa i del comitè professional –em sembla que van estar aquí en la compareixença de fa no sé si és una setmana, a l'anterior compareixença que hi va haver en aquesta mateixa comissió–, però també de l'àmbit social. És a dir, del que es tracta és d'establir quins són els diferents perfils que volem. El Consell de Govern de la corporació són set consellers, set conselleres. Doncs a partir d'aquí fem la tria.

La qüestió bàsica que nosaltres considerem és que haurien de ser persones que, evidentment, el que haurien de conèixer és el mitjà de comunicació, és a dir, haurien de tenir una mínima capacitat de coneixement, haver treballat, per què no, en mitjans de comunicació, siguin dels que siguin, eh? Perquè ara..., és a dir, la corporació no només és televisió, també és ràdio, també són mitjans digitals. Per tant, que tinguin aquest coneixement de base, i a partir d'aquí fer el procés d'escollir quin sigui el millor.

Però de la mateixa manera que he dit que no hi ha d'haver només periodistes, o que nosaltres no considerem que els set han de ser periodistes, sinó que cada u ha de poder aportar en el seu àmbit –en l'àmbit social, en l'àmbit del món de l'enginyeria, etcètera– tota la seva capacitat, perquè el que hem de fer aquí és una suma de set perfils que siguin els que es complementin i que acabin creant un sol equip que sigui el que lideri la corporació.

El president

Doncs molt bé. Si no hi ha cap diputada o diputat que vulgui fer algun aclariment més, doncs, ho deixariem aquí. Donar les gràcies al senyor Joan Maria Morros, que és el degà del Col·legi de Periodistes, i al Carles Prats, que és membre també de la junta de govern, que ens han acompanyat. Aquesta compareixença ha estat gravada i, a més a més, constarà en el diari de sessions, eh?, perquè la puguem repassar i per si algun diputat també la vol tenir.

Sense recés, continuarem amb la següent, que ja està aquí, ja ens estan esperant. Ara acomiadaré el Joan Maria, i aprofitaré i entraré amb la següent. L'ordre de la següent i els temps de la següent, si us sembla, seran els mateixos que hem tingut en aquesta. Us sembla bé? *(Pausa.)*

Doncs vinga, de seguida comencem.

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i dos minuts i es reprèn a tres quarts d'una i cinc minuts.

El president

Molt bé. Doncs continuariem.

Compareixença d'una representació de Dones Visuals com a pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la corporació

357-00031/13

Donem la benvinguda a la Carme Puche Moré, que és la vicepresidenta de Dones Visuals –li prego que es posi al meu costat. Està també i ens acompanya la Yolanda Olmos Ruiz, que és la directora de l'associació, i també ens acompanya la Rocío Campaña Mora, que és també membre d'aquesta associació.

Els hi he comentat: aproximadament uns quinze minuts d'intervenció, entre deu, quinze minuts. Després farem el torn de les diputades i dels diputats i després tindrà un temps també per repreguntar. Tindrà aquí davant el temps, que veurà com

funciona. En principi, no serem estrictes, però l'aniré avisant de com funciona això del temps. Doncs, sense més, senyora Carme Puche, quan vulgui. Ja té la paraula.

Carme Puche Moré (vicepresidenta de Dones Visuals)

Molt bé. Bon dia a tothom. Gràcies per convidar-nos a comparèixer davant d'aquesta comissió. Com han dit, soc la Carme Puche i vinc en representació de Dones Visuals.

El que avui es parla aquí és només un dels molts passos que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de fer, però som totes molt conscients que aquest és un pas decisiu per com s'enfocaran les coses a partir d'ara. No els venim a donar només recomanacions sobre com creiem que haurien de configurar-se els òrgans de govern de la corporació, sinó a demanar-los ambició, visió i responsabilitat.

L'altre dia una persona aliena al nostre sector, però d'una entitat pública, em preguntava què feia un productor –«aquells senyors amb “puro”», em va dir. El primer que li vaig dir és que les productores i els productors ja no podien fumar «puros» a les oficines, perquè estava prohibit. Després li vaig dir que una productora era aquella persona que tenia una visió, que era capaç de mirar en la realitat i veure les oportunitats –una bona història, una bona creadora, una temàtica important–, i que avui ja no solament no es podia fumar a les oficines i les dones formaven part del mercat laboral, per si se li havia saltat, sinó que una bona productora, un bon productor, avui, no solament era ambiciosa i tenia visió, sinó que també era una productora responsable, conscient del poder que tenia entre mans, de la força transformadora de les imatges, ja siguin visuals o sonores.

Voldria començar explicant-vos breument qui som. Dones Visuals va néixer el 2017. Vint-i-tres cineastes que en aquell moment van mirar la realitat i es van horroritzar. A Catalunya hi havia un seixanta-quatre per cent de dones a l'educació superior en audiovisual, però només un setze per cent lideraven projectes a la indústria. Es van posar a treballar, per una banda, en la demanda de mesures correctores i, per l'altra, en un pla d'acció d'acompanyament a les creadores, productores i caps d'equip. Avui, aquell setze per cent és un vint-i-sis. És molt poc, només un 2,3 per cent d'augment anual. Si tenim en compte tots els rols i no solament el lideratge en cinematografia, l'augment anual de la presència de les dones al sector audiovisual és només d'un u per cent. Per tant, haurem d'esperar al 2044 perquè aquest vint-i-sis per cent actual de mitjana de directores, guionistes i productores arribi al cinquanta per cent. I, amb aquest ritme, una cineasta afrodescendent ho aconseguirà el 2094 –per posar només un exemple d'un col·lectiu minoritzat.

Malgrat tot, o, precisament, potser per això, el 2021, aquestes vint-i-tres cineastes som cinc-centes sòcies de Dones Visuals. El nostre directori de professionals de l'audiovisual acull set-cents perfils, i els nostres programes ja han acompanyat cent cineastes. Enguany, a més, hem organitzat les primeres jornades feministes a la indústria; més de quatre-centes persones les han seguit de manera presencial o *online*. Uns dies d'indústria que han generat més de cent reunions entre productores i les cineastes del programa.

Som un referent per a la transformació de l'audiovisual i estem molt contentes d'estar avui aquí –gràcies– i poder compartir el nostre aprenentatge. Ja ho hem fet en altres àmbits del sector. Des dels inicis mantenim el diàleg amb la conselleria de Cultura i en el disseny de les mesures correctores a les ajudes de l'ICEC; amb el ministeri, per les ajudes de l'ICAA, i, més recentment, amb l'Acadèmia del Cinema Català, amb qui treballem conjuntament. Per tant, ens sembla un pas lògic que ara puguem ser interlocutores també per a la corporació.

Què volem transmetre sobre les persones candidates al Consell de Govern de la corporació? Primer de tot, la importància i la responsabilitat dels seus càrrecs. Comencem pel final: el producte acabat, els continguts i el poder de transformació que tenen. Susan Sontag s'interrogava sobre quina era la quantitat de realitat que sabem però que no experimentem directament, sinó que solament coneixem a través de les

imatges. La resposta es pot quantificar des de molts punts de vista: hores de pantalla visionades pels infants o pels adults, pel·lícules produïdes anualment al món, nombre de reproduccions de la youtuber amb més seguidors. Si busquem aquestes dades, la resposta a la pregunta de Sontag serà més o menys sempre la mateixa: és que la major part de la realitat l'aprenem a través de les imatges. Aquesta construcció de la realitat arrossega una forta responsabilitat en la manera com es presenten aquestes imatges, què signifiquen i com ens representen.

L'audiovisual és entreteniment, però també un dels generadors d'imatge col·lectiu més potents i amb més pregnància d'avui dia; conforma la nostra manera d'entendre el món, els nostres prejudicis i tolerància, les nostres expectatives i frustracions, la manera en què ens relacionem, en definitiva, la nostra identitat com a individus, però també com a societat, una societat molt diversa, que sovint no troba el seu lloc dins d'aquest imaginari construït com arquetípic, durant massa temps, per unes veus molt determinades i devotes dels estereotips.

De veritat ens pensem que vivim en un país que no és racista i sexista? De veritat pensem que conscientment o inconscientment a la nostra indústria, a les nostres institucions, a la nostra societat, no estem aplicant tots aquests prejudicis a l'hora de desenvolupar històries i apostar per elles, triar qui les explica i contractar un equip? Hi ha una urgència, perquè allò que està passant de manera espontània ara mateix i sense que ningú sigui molestat és que algunes de les sèries més vistes a l'Estat espanyol són masculistes, són discriminatòries, són racistes. A Catalunya ni tan sols tenim dades o estudis que se'n preocupin. No podem escriure «#BlackLivesMatter» i tenir un audiovisual que només representa les persones blanques i estereotipa les persones racialitzades simplement perquè no es dona accés a la direcció i als equips a persones negres i afrodescendents, asiodescendents o d'altres orígens.

Estem en una cultura on l'assetjament... Sabeu per què m'emociona tant llegir aquestes paraules? Primer, perquè hi hem treballat durant molts mesos. Són moltes setmanes, moltes hores, moltes reunions amb moltes companyes. I després perquè em provoquen dolor, em genera dolor llegir-les, haver-les d'articular, haver-les de demanar. I, de veritat, m'agradaria pensar que traspassen, perquè per mi i per totes és dolorós dir-les, ho és. Però continuo.

El president

Et ben asseguro que estàs arribant i que estàs traspassant. Si vols aigua, tens aigua aquí a la dreta.

Carme Puche Moré

Sí.

El president

I anem bé de temps.

(Pausa.)

Carme Puche Moré

Estem en una cultura on l'assetjament comença el dia que algú qüestiona el teu anhel de crear, la teva capacitat, el teu talent, que et menysté repetidament no anomenant-te, pagant-te menys, fent-te sentir que no t'esforces prou, cedint-te un espai per caritat i amb comptagotes, on tens por de denunciar contractes abusius i il·legals, on t'has de plantejar crear o «maternar», on et fan dubtar de la legitimitat del teu desig, on la violència travessa la teva vida, al carrer, a la professió, amb les institucions, on et demanen paciència –«això va a poc a poc, ara no toca, ara hem de pensar en el bé comú». I nosaltres ens preguntem cada dia si no som part d'aquest bé comú. No ho són les persones que creen els seus imaginaris a través dels continguts audiovisuals amb imatges esbiaixades de les dones, perpetuant la cultura de la violació i promovent estereotips masculistes i racistes.

Els continguts tenen el poder de transformar tot això. Aquest poder és especialment transcendent quan parlem dels infants. Aahir llegia un article d'*Afroféminas* on reflexionaven sobre la dificultat d'acceptar la pròpia negritud vivint en una societat que les invisibilitza des de que són ben petites. El canvi que suposaria per a aquesta nena amb la seva pell fosca veure's representada a la pantalla..., i no solament com un estereotip repetit fins a la sacietat, sinó tantes variants d'ella com possibilitats té de ser, infinites possibilitats.

Ara canviem de lloc en la cadena de producció, anem una mica més enrere. Hem parlat del contingut, ara parlem de qui el genera. Els equips que creen els continguts són vitals en la construcció d'aquesta representació. De nou, no tenim dades de quina és la situació actual, però sabem del cert que la paritat i la diversitat en la composició són la clau per donar cabuda a totes les mirades. Quan es parla d'implementar mesures correctores, com ara quotes de gènere per reequilibrar la infra-representació de les creadores, sovint s'apella a la meritocràcia, donant per fet que forçar la presència de les dones perjudicarà la qualitat de les obres. En si, aquesta afirmació és ofensiva. Ha estat demostrat en diverses ocasions que la incorporació de talent femení augmenta la qualitat general. Només cal mirar les ràtios d'èxit entre el número de candidatures o nominacions als premis i el número de premis que s'emporten les cineastes. Les mesures correctores no solament augmenten la qualitat, sinó que són imprescindibles. La meritocràcia no existeix si no hi ha igualtat d'oportunitats.

Resumint, els continguts poderosos creats per aquests equips paritaris i equitatius tenen un màxim responsable a la corporació, i aquests són els òrgans de govern. Per tant, les persones que en formaran part no han de ser només unes bones professionals i uns bons professionals en els àmbits que abasta la corporació, sinó que tenen la responsabilitat social que comporten les decisions que prendran, començant per la composició del consell, passant pels equips de cada mitjà i acabant en els continguts que els faran possibles.

Nosaltres ho hem fet, ens hem fet responsables. Ha estat un procés de dins cap a fora, com la majoria de processos que impliquen transformacions reals i profundes. Des de fa tres anys ho apliquem als nostres programes; des de fa tres anys, i en l'acompanyament de més de cent cineastes, hem diversificat els comitès de selecció dels nostres programes i hem incorporat una persona especialitzada en perspectiva de gènere i interseccionalitat en audiovisual.

Us podem assegurar dues coses: la primera, la qualitat no es pot qüestionar, tot al contrari. Hem accedit a projectes de molta qualitat, i les productores ens han traslladat l'alt nivell de les cineastes seleccionades, la riquesa de les històries i l'extraordinari valor dels projectes. El planter és ple de talent i la ràtio d'èxit és altíssima. Només a Acció Curts, dels quaranta-nou projectes seleccionats, més del cinquanta per cent de les productores que se n'han beneficiat ja han produït el seu film o estan en procés de produir-lo.

Segon. El debat que es genera, tant als comitès de selecció com entre les participants que finalment formen part del programa, són una ona expansiva. Aquestes cent cineastes acompanyades es multipliquen, traspassen les unes a les altres amb tot el que s'ha incorporat. Jo he estat en algunes d'aquestes discussions. És espectacular, el que passa. O sigui, és molt gran quan en una comissió que està seleccionant un projecte o un equip –es pot aplicar a qualsevol àmbit– es comença a reflexionar sobre què passa sobre aquell contingut, què està dient, què ens està explicant, què ens està transmetent. I nosaltres mateixes, que estem molt posades en aquest tema, aprenem cada dia en cada un dels debats que fem. Per tant, no s'està només transformant aquell projecte o aquella decisió, sinó totes les persones que van parlant d'aquest tema, que cada cop tenen més coneixement. Perquè és veritat que és un tema complicat, però hi ha gent que ja hi ha treballat molt i que té molt clar com s'han de fer les coses.

Està clar que la corporació és una casa més gran que Dones Visuals. Per això venim amb propostes més grans, també. Durant les primeres jornades feministes que vam organitzar el passat mes de juny, en un acte organitzat conjuntament amb l'Acadèmia del Cinema Català, hem estat en converses amb el British Film Institute, ja que els seus estàndards en diversitat i com estan treballant pel reequilibri clarament són un model a seguir. Ens van explicar com van fer tot aquest procés i ens ha semblat rellevant traslladar-lo avui aquí.

El primer pas va ser crear un nou càrrec, cap de diversitat. Van contractar una persona externa a la institució i feta per a aquest rol, especialitzada en perspectiva d'interseccionalitat, que va muntar un equip, un departament. El primer que va fer aquest departament va ser encarregar un estudi per fer un diagnòstic i saber quines polítiques aplicar. Amb això van establir uns estàndards de diversitat que afectaven en aquell moment els fons públics de les pel·lícules. Avui això s'aplica als premis de l'acadèmia –els BAFTA–, a la televisió pública, com és la BBC, i fins i tot a cadenes privades amb obligacions públiques com Channel 4. S'ho van prendre seriosament, es van responsabilitzar, i ara n'estan recollint els fruits.

Tenint aquest exemple d'èxit, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals ha de ser pionera d'aquesta urgent i inevitable transformació. Per tot això, les nostres demandes quant a la composició dels òrgans de govern en la corporació són: en el consell de govern, paritat i diversitat; en la composició del consell assessor de continguts de programació, que té una feina tan important quant a tot el que es refereix a continguts, paritat, diversitat i, com a mínim, una persona especialitzada en perspectiva de gènere i interseccionalitat en audiovisuals –diem sempre en audiovisuals perquè és important, evidentment, que aquesta persona conegui el sector i no que estigui totalment desconnectada.

Al consell de govern que es conformi i als partits polítics que escolliran la seva composició els volem demanar que es porti a terme el disseny de mesures d'acció positiva, com totes les que hem exposat, per combatre la infrarepresentació de les dones en tota la seva diversitat, i algunes d'aquestes mesures són urgents.

Primer. Inclusió com a mínim d'una persona experta en el disseny d'aquestes mesures i que estigui en permanent contacte amb les associacions i entitats feministes del sector –l'exemple del cap de diversitat del British Film Institute.

Segon. La distribució equilibrada dels fons per a la producció de continguts tenint en compte la perspectiva de gènere i les diversitats.

Tercer. Que es posin els mecanismes necessaris per fer un estudi complet de la representació i la representativitat en les produccions de la corporació, tant en termes de perspectiva de gènere com d'interseccionalitat.

I quart. Demanem a partir d'ara un diàleg constant amb els òrgans de govern de la corporació, així com amb aquesta comissió –gràcies per convidar-nos avui–, per poder treballar les propostes concretes derivades d'aquestes grans línies estratègiques que plantegem.

El novembre de 2020 Dones Visuals va comparèixer davant la Comissió d'Estudi de la Reconstrucció i la Reactivació Socials i Econòmiques del Parlament de Catalunya, on aquestes demandes en termes més generals ja van ser exposades. Com ja vam dir, no tenim problema en explicar-les una i una altra vegada, però creiem necessària una actitud decidida per aplicar-les.

Els demanem a vostès això de què els parlava al principi: la visió per reconèixer l'oportunitat d'un moment tan necessari per a l'equitat i la diversitat, la responsabilitat de generar un imaginari col·lectiu que ens representi a totes i l'ambició de saber que poden fer-ho, que la transformació que avui els demanem és possible i viable, com els acabem de demostrar. I tenim una pregunta per a tots vostès: volen aquesta transformació?

Gràcies pel seu temps.

El president

Moltíssimes gràcies, gràcies a vostè, senyora Carme Puche, vicepresidenta de Dones Visuals. Molt bé. Diputades, diputats, fem el que hem fet abans: fem una ronda. Començaríem pel Grup Mixt, la seva portaveu, l'excel·lentíssima senyora Lorena Roldán. Si vol fer ús de la paraula... Quan vulgui.

Lorena Roldán Suárez

Sí, de manera molt ràpida, senyor president, jo, per agrair aquesta compareixença de la senyora Carme Puche, que, a més, doncs, estava evidentment emocionada, perquè m'imagino tota la feina que hi ha al darrere i tota la tasca, i segurament venir aquí i tenir l'oportunitat de poder-ho explicar és un pas endavant també per a aquesta tasca que tenim al davant, no?

Vostè deia que és una oportunitat per repensar o per transformar el model de l'audiovisual. Jo crec que des de la televisió pública tenim també aquesta responsabilitat d'oferir uns continguts que fugin, doncs, d'alguns estereotips, i vostè ho ha explicat molt bé.

Per tant, jo, agrair-li aquestes reflexions. Crec que era l'objectiu, a més a més, de la comissió quan vam demanar aquesta compareixença; crec que, hi insisteixo, tenim aquesta responsabilitat des dels mitjans públics d'oferir continguts que representin la major diversitat possible, la que està present a la nostra societat, i que fugi, doncs, d'alguns estereotips que, malauradament, a dia d'avui encara existeixen.

Jo, per tant, estudio totes aquestes reflexions. Podrem recuperar aquesta compareixença, i de ben segur que ens anirà molt bé per a les properes sessions. I també a veure si aconseguim d'una vegada per totes renovar l'òrgan, el Consell de Govern, en aquest cas, de la corporació i donar-li també una altra mirada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, la seva portaveu, la il·lustre senyora Anna Grau. Quan vulgui.

Anna Grau Arias

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyora Puche, per la seva colpidora intervenció. La veritat és que quan la sentia parlar hi havia moments que pensava que si més que en representació de les Dones Visuals no venia en representació de les amazones visuals, perquè realment t'adones quan vas aprofundint, doncs, de la dificultat i de la duresa amb què a vegades...

De tota manera, deixi'm dir-li que m'he quedat una mica confusa amb l'abast del que proposa. No m'ha quedat clar si vostès ara mateix fan una valoració, diguem-ne, de que els continguts de la corporació catalana són més o menys acceptables des d'un punt de vista de la generació. Vostès com puntuen en l'actualitat els continguts, o sigui, si creuen que ara mateix TV3 o Catalunya Ràdio són masculistes o imperen estereotips masculistes. Jo alguna vegada els he patit personalment, però no hem vingut a parlar de mi, hem vingut a parlar de vostès.

També ha posat vostè uns quants exemples de mesures, bé, que segurament en altres països han tingut èxit. Això, la creació de..., o sigui, això, doncs, les quotes, la paritat, el crear figures concretes que garanteixin la interseccionalitat i la visió de gènere. Jo sospito que això, a casa nostra, coneixent la cultura política local, ens portaria més una burocratització que una altra cosa. Jo crec, modestament, que potser on hauríem de posar la banya, hauríem de posar l'accent, és que en el seu paper de dinamitzador de la indústria audiovisual que la corporació faci especial esment en generar recursos amb produccions com les que vostès representen, o sigui, penso que més que vostès intentar entrar en l'estructura de la corporació, potser hauríem de garantir que entrin els recursos a la corporació.

Però, en fi, és només un suggeriment i una pregunta, perquè no m'ha quedat molt clar si vostès tota aquesta reflexió que feien, en fi, a quin punt és estrictament aplica-

ble al que estem parlant, o si és una noble defensa d'una noble tasca que, en tot cas, i en qualsevol context, li agraïm i l'animem a continuar fent. I estic segura que tots els grups d'aquest Parlament els donaran suport.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, diputada. Pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la seva portaveu, la il·lustre senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies. Jo volia agrair a la senyora Puche, a la Carme, doncs, les seves paraules, i també la seva emoció, perquè crec que realment demostra com se l'estan jugant i com estan apostant i com estan creient en aquestes eines de transformació, i com, també, d'alguna manera –i és una mica la feina que tenim aquí–, la corporació pot ser una eina de transformació social brutal. O sigui, moltes vegades quan parlem de l'augment de la violència masclista, de l'augment..., l'altre dia teníem una compareixença dels consellers d'Interior i de Feminismes per parlar de l'augment de les agressions d'odi, no?, i com moltes vegades el contingut dels mitjans i de la societat acaba incidint en aquests augments dels delictes.

Jo sí que crec que és molt pertinent, quan estem parlant de la renovació del Consell de Govern de la «corpo», perquè justament hauria de ser aquest consell de govern el que vetlli per aquestes eines de transformació social i cultural que haurien de regir la producció de tota la corporació. Crec que és necessari tant el que vostès representen, el que vostè estigui present quan parlem dels criteris a l'hora de la renovació d'aquest òrgan en les diferents persones i en aquest equip que ens comentava abans el representant del Col·legi de Periodistes... És a dir, més enllà de que hi hagi una persona en concret, és que les set persones d'aquest equip haurien de garantir que comparteixen aquests criteris d'incorporar aquesta perspectiva de gènere i interseccionalitat.

I sí que m'agradaria una mica preguntar-li més, doncs, aquestes coses que avui ens ha explicat. Jo en algun moment pensava que hagués estat bé potser que les haguessin fet quan encara estaven aquí presents la presidenta de la corporació, el director de TV3 i el director de Catalunya Ràdio. Perquè està molt bé que ens ho facin arribar a nosaltres, però crec que era un missatge fonamental que ells poguessin escoltar. Per això sí que volia preguntar-li si han tingut aquesta oportunitat de fer-los arribar aquest missatge, tant a l'actual Consell de Govern de la corporació com als directors dels mitjans, que al final són els que estan prenent les decisions a l'hora de definir els continguts i les produccions, tant les pròpies com les externalitzades, de la corporació. De fet, aquí, a vegades, preguntem justament per aquests continguts perquè ens sembla que moltes vegades no compleixen aquests criteris, no? El tema de la participació de les dones en la programació, per exemple, és més que evident.

I sí que m'agradaria preguntar-li també, perquè ha fet esment del consell assessor, no?, i... El consell assessor, justament nosaltres vam fer una pregunta a l'anterior comissió perquè actualment el consell assessor de la corporació pràcticament no té cap paper. De fet, pràcticament no es reuneix, no ha pogut ni fer el seu dictamen sobre la proposta de contracte programa que s'ha presentat al Govern. Se'ns va dir que és que molts membres han dimitit i no s'ha fet una renovació. El cas és que ara mateix aquest consell assessor no està jugant aquest paper.

Llavors, també preguntar-li com, des de Dones Visuals, creuen que s'hauria d'enfortir la participació d'aquest consell assessor, que nosaltres també creiem fonamental, més enllà del consell de govern, perquè no són set persones, és un espai més ampli que, a més a més, representa aquests diversos sectors de la societat que han de poder assessorar, i, per tant, intervenir en el contingut, en la programació i en l'emissió i la visió de tots els mitjans de la corporació.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el seu portaveu, senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, bon dia. Moltes gràcies, senyora Puche, senyora Olmos, també. És un plaer poder tornar a coincidir i poder tornar a escoltar-les perquè sempre el que plantegen sacseja, i les sacseja a vostès i jo crec que sacseja a tothom que les escolta. Per tant, primer de tot, gràcies.

Dir-los també que m'han semblat molt interessants els quatre plantejaments que feien, tant pel que fa al Govern i els criteris a tenir en compte dins del Govern, pel que fa a l'àrea d'assessoria, sense conèixer-ho a fons, i amb els dubtes que ha plantejat també la companya dels comuns, pel que fa també a les mesures d'acció positiva i l'estudi en produccions i dades com per la comunicació en la comissió. Crec que són deures que ens hem d'apuntar des del Parlament i des de la comissió, i que els hem de tirar endavant.

I, per no allargar-me més, dir-los que des de la nostra candidatura estem compromesos i compromeses en aquesta transformació, hi creiem profundament, i els hi resumiré amb una frase de Montserrat Roig, que és que pensem que la cultura és l'opció política més revolucionària a llarg termini, i que, per tant, tenim el deure, des del Parlament i des dels mitjans públics, de treballar en aquesta transformació.

Gràcies.

El president

A vostè, senyor Pellicer. Ara aniríem ja al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la seva portaveu, la il·lustre senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Dones Visuals, per la compareixença d'avui, una vegada més. Sabem que vostès impulsen aquestes accions de les professionals del cinema i de l'audiovisual per fomentar aquesta presència de les cineastes al sector i per transformar el sector de l'audiovisual perquè siga més equitatiu, més divers i més just. Han comparegut en diverses ocasions aquí al nostre Parlament, ho van fer també en plena pandèmia per posar en valor el fet que la cultura és un bé essencial i és segura, i també per reivindicar el patiment que ha patit el sector cultural durant aquest temps. Sabem i compartim amb vostès que volen ser pioneres per fer aquest canvi de rumb per arribar a la paritat i augmentar aquest talent femení, perquè també suposarà augmentar la qualitat, no? Vostès ho diuen i nosaltres ho compartim.

Avui han fet una exposició des de la cruesa de les situacions viscudes, i els ho agraïm enormement. Sembla, de vegades, que les emocions en aquesta casa s'han de quedar a la porta, i crec que entre tots compartim que també és necessari poder compartir els plantejaments des de les emocions, fins i tot, també, quan sacsegen.

L'audiovisual sabem que és generador d'imaginari, però durant massa temps compartim amb vostès que aquesta generació d'imaginari s'ha fet a través d'unes veus determinades i estereotipades. Vostè ho ha dit, les imatges són força transformadora, i, per tant, les hem d'allunyar de qualsevol tipus de masculisme, als videojocs o arreu, on siga.

Som conscients que hi ha canvis que cal engegar, però ara també és cert que tenim unes majories parlamentàries que cal tenir en compte per configurar tots aquests canvis, i ens cal assumir el repte d'avançar també en el plantejament de l'audiovisual que volem per a públics diferents i per a plataformes diferents.

I en aquest pas previ a la presentació de candidats al Consell de Govern de la «corpo» nosaltres volem evidenciar que discrepem de qualsevol concepte que vagi en línia de la refundació, perquè donem validesa als fonaments dels mitjans públics, creiem que són vigents i que cal que els potenciem, tot el tema relacionat amb l'àm-

bit lingüístic, amb el català i l'aranès, i també amb tots els vincles culturals que relacionen els mitjans de comunicació amb la nostra societat.

Però també és cert que estem d'acord que cal combatre aquesta infrarepresentació de la dona, i, per tant, agafem el guant que vostès ens llancen per continuar treballant plegats, disposats a incorporar aquesta paritat i aquesta diversitat com a bastida de tot això que estem disposats a canviar.

Des de Junts per Catalunya hem manifestat en diverses ocasions que volem fer possible aquest consens que ens permetria trobar els millors perfils per al Consell de Govern de la «corpo», uns perfils que puguen representar la diversitat i, evidentment, a vostès mateixes com a Dones Visuals; uns perfils que tinguen ple compromís amb els principis fundacionals que ja he esmentat, i uns perfils que representen aquests dos terços necessaris, o més, que necessitem per impulsar tots aquests canvis.

Els agraïm aquestes aportacions que han fet avui en aquesta compareixença, però també altres vegades que han comparegut al Parlament, i també aquesta predisposició a treballar conjuntament per poder confegir el consell de govern, i també valorem molt positivament les coincidències que tenim.

Certament, la «corpo» és una casa més gran que la seua, però també saben i sabem que necessita la seua casa, precisament, per a ser tan gran, no?, i, per tant, estariem d'acord amb el que ha dit. La implicació de tots, de tot el sector, és necessària, i, per tant, cal que treballem en aquesta direcció.

I abans ho deia el company diputat Dalmasas, volem uns mitjans públics del segle XXI, i aquest objectiu ens incumbeix a tots, i, utilitzant els mots que vostè mateixa ha dit, ho hem de fer amb ambició, amb visió i amb responsabilitat, que són les tres primeres paraules que ha compartit amb nosaltres al començar aquesta compareixença.

Si m'ho permeten, els he de dir que avui és la meua darrera intervenció com a portaveu aquí a la comissió de la «corpo», perquè el nostre company Pep Riera ja s'incorporarà a partir del setembre. No podem estar més contents, per la seva professionalitat, pel seu to i pel seu rigor en aquest món dels mitjans públics. Però des d'aquí el nostre compromís, i també el meu compromís com a diputada, perquè les dones siguem visuals i no invisibles i que això ho practiquem en tots els àmbits i en tots els sectors del nostre dia a dia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada il·lustre senyora Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bé, en aquesta comissió molt sovint parlem de pluralisme polític i se'ns escapa, no?, que hi ha altres biaixos que no és només el... Ja, és que m'ofego, amb la mascareta. El que deia, no?, que parlem molt del pluralisme polític i de vegades se'ns oblidava que hem d'equilibrar aquesta televisió de senyors amb «puro» que deia la companya Puche, i, per tant, entendre que aquest biaix de gènere és important també. De fet, amb aquesta voluntat vam demanar la compareixença de Dones Visuals, no?, perquè sovint tendim a voler equilibrar tots aquests..., no?, els poders públics han de tenir totes aquestes representacions, i el pluralisme aquí a la «corpo» és molt important i ens oblidem, no?, de que el pluralisme va més enllà de que estiguin representats de forma equitativa els partits polítics o les forces polítiques o els moviments polítics.

Per tant, amb aquesta voluntat els vam demanar de manera majoritària aquesta compareixença. Vostès van venir a comparèixer a la comissió per a la reconstrucció postpandèmia, han vingut a la Comissió de Cultura nombroses vegades, han vingut també a la Comissió d'Igualtat, però potser a la «corpo» ens faltava, no?, incorporar aquesta visió que potser hem tingut aquest biaix. Jo crec que en tota la passada legis-

latura vostès no van trepitjar aquesta comissió; crec que avui trenquem, no?, aquesta petita mancança que teníem.

Com deia, la televisió pública ha de ser per força..., ha de tenir aquesta visió estratègica, i, per tant, ser aquest generador d'imatges, no?, que és tan important que..., la cultura, especialment, però la televisió pública, la ràdio també, però és encara més important la televisió pública, aquest generador de referents. Però aquest generador de referents –que no han de ser aquests senyors amb «puro» només– no ens val que ara siguin senyores amb «puro» només, sinó que volem també tota aquesta diversitat, no?

Nosaltres els volíem preguntar justament..., perquè tant a la Comissió de Cultura com a la Comissió d'Igualtat vostès ens van demostrar que la paritat en l'àmbit de la cultura era molt important, però que encara era més important –i d'això en parlàvem amb els companys de l'ICEC, no?– aquesta figura de la perspectiva de gènere en els continguts. Perquè és evident que si nosaltres fem, doncs..., aquestes quotes són molt importants, són un motor de transformació, el fet que les dones, no?, envaeixin... De fet, el fet que vostès entrin en aquesta comissió ha modificat ja aquesta compareixença d'avui, però és evident que no n'hi ha prou.

Jo els volia demanar, justament en aquesta línia, si aquesta figura de la perspectiva de gènere tenia una equivalència a la «corpo», però ens han parlat del cap de diversitat, i, per tant, em dono per resposta. Vostès ens van oferir a Cultura un referent, que era l'Anna Serner, i, per tant, nosaltres, de la seva expertesa i del seu coneixement en el camp de l'audiovisual, ens ho fem nostre.

I, a banda de donar les gràcies a les companyes Puche, Olmos i Campaña, volia respondre la pregunta. Vostè ens ha demanat si ens hi volem sumar, a aquesta transformació, i jo li responc que sí.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I, per últim, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la seva portaveu, la il·lustre senyora Beatriz Silva Gallardo. Quan vulgui, diputada.

Beatriz Silva Gallardo

Gracias, presidente. Yo también, primero que nada, quiero agradecer a las compañeras de Dones Visuals estar hoy aquí, a la Carme, a la Yolanda, porque creo que vamos hablando y desde el sector se habla mucho y se está insistiendo mucho en la necesidad de renovar el órgano de gobierno de la corporación, pero nadie da la perspectiva de que la corporación juega también un papel de elemento transformador de la realidad. No solo renovarlo por renovarlo ni si el criterio tiene que ser profesional o no, sino la transcendencia que tienen los contenidos y el trabajo que hacen los medios de comunicación para poder avanzar en tantos terrenos.

Me gustaría agradecer también el hecho de que, a diferencia de otras organizaciones feministas, Dones Visuals no se limita a un tema de cuotas y de mujeres, sino que va más allá, y va más allá en el tema de la diversidad. O sea, la importancia de que los colectivos infrarrepresentados en nuestros medios o que realmente no juegan un papel importante en nuestra sociedad, porque son dos cosas que van de la mano, puedan formar parte de esta renovación y de este cambio.

Hay un debate un poco respecto a nuestros medios públicos, porque hay formaciones políticas que dicen que habría que cerrarlos y, bueno, ahorrarse este dinero. Nosotros creemos que es importantísimo que existan los medios públicos de comunicación, entre otras cosas, porque tienen que ejercer esta labor de ser un elemento transformador de la realidad. Y por eso también queremos que la corporación se refunde bajo todos estos criterios.

En la anterior comparecencia la persona que venía en representación del Colegio de Periodistas decía de la importancia de que el órgano de gobierno de la «corpo» sea un equipo, que no sea como personas aisladas, sino que realmente... Y a mí, en

este sentido, me gustaría si Carme puede ahondar un poco, porque yo creo que no se trata de que una persona de las siete ejerza esta labor de decir «tiene que haber cuota femenina, tiene que haber cuota de diversidad» y se dedique a perseguir a las otras seis personas, que es lo que suele pasar en realidad, o es mi experiencia, cuando se intenta avanzar en este tema. Y, además, la persona que ejerce esta labor, que a veces me ha tocado a mí, es muy ingrata, porque es como «mira, ya está esta pesada contando si...», y claro, no se trata de eso, se trata de un cambio más integral, y que esto esté integrado en el equipo y no solo en una persona en particular. O sea, me gustaría saber cuál es la opinión de vosotras, porque vosotras habéis trabajado en esto.

Respecto a lo que sí nosotros tratamos aquí –se me han presentado propuestas de resolución– es sobre la presencia de las mujeres, porque es algo que los informes del CAC van constatando de que la presencia de las mujeres no es suficiente y, además, en muchos casos, por ejemplo, ahora, con la crisis sanitaria, a pesar de que son mayoría las enfermeras, incluso los médicos son mayoría, a la hora de hablar sobre la covid-19 casi no aparecían. O sea, las mujeres..., su papel en nuestros medios públicos fue hablar de cómo se cuidaba a los niños en casa, cómo habían asumido el teletrabajo teniendo a los niños en casa. O sea, un papel totalmente secundario. Me gustaría un poco..., si vosotros creéis que el CAC está ejerciendo este papel de un poco medir esto. Sencillamente, lo mide en cuotas, porque esto no es solo cuota, no es solo cuántas aparecen, sino que es una cuestión, es un cambio más integral, y la valoración que tiene que hacerse de los contenidos tiene que ser más integral. Básicamente, eso.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Bé, com ha vist, senyora Carme, són preguntes i són reflexions, eh? Té un temps aproximat de cinc minuts, però, vaja, de fet, el que necessiti. I quan vulgui.

Carme Puche Moré

D'acord. Segurament aquestes respostes les farem conjuntament amb la companya Yolanda, que ens han dit que podia tenir accés, no?, a parlar amb algun micròfon per allà. O, si no, té una veu molt potent, però..., no? Tens un micro per aquí de...? Perquè t'aniré fent preguntes de coses que ella coneix molt millor.

D'entrada, disculpes si no sé noms, entenc malament els partits o alguna cosa –*esto va a va pasar*, eh?, tot bé– (*l'oradora riu*).

Bé, gràcies, evidentment, per la resposta majoritàriament positiva a les nostres demandes. Crec que el primer que voldria clarificar és que el que és important en la configuració d'un equip perquè realment sigui transformador –el que aquest equip genera, sigui el que sigui, però en aquest cas continguts audiovisuals..., hi han dos coses que nosaltres hem vist que són clau. Una és que la composició sigui diversa, és a dir, que, per una banda, hi hagi una paritat entre homes i dones i, per altra banda, una diversitat. Ja parlem d'origen, racialització –és una paraula que no ens agrada encara molt, però de moment no en tenim una altra–, ja sigui, doncs, identitat sexual, discapacitats físiques, psíquiques, etcètera. És a dir, trobar un «crisol» suficient de diversitat, perquè en realitat posar-se a la pell de l'altre és molt difícil. Per tant, el millor al final és tenir aquella pell allà, per dir-ho d'alguna manera, no?, en la mesura de que en cada equip això sigui possible.

Això ho sabem, ho sabem per llocs internacionals, on es pot estar més o menys d'acord, o podríem entrar en un debat molt llarg de si és o no aplicable aquí o si ho és en llocs tan diferents. Però nosaltres ho sabem perquè ho hem fet a casa, i nosaltres ho hem fet. Nosaltres érem una associació majoritàriament, per exemple, blanca, i va venir una persona i ens va posar les coses sobre la taula, i nosaltres les vam recollir, i vam treballar molt i no ho vam canviar en un dia. I una de les coses que ens

vam adonar és que per molt que nosaltres –dones blanques, majoritàriament normatives– ens esforcéssim per entendre l'altre, en realitat el que necessitàvem era algú que ja hagués fet aquest procés, des de feia molt de temps, no nosaltres que tot just començàvem i creïem que podríem saber moltes coses llegint revistes i informes.

I aquesta és la persona –que és el segon punt–, que és la que vam incorporar: l'expertesa, l'expertesa en aquesta mirada. Aquesta mirada no és així, no és posar-se unes ulleres –evidentment, lo primer que s'ha de fer–, però no és només això, no? Hi ha una expertesa. I, per tant, són les dos coses les que són importants: que hi hagi una diversitat en la composició, que hi hagi una responsabilitat sobre, evidentment, aquestes persones que s'agafen, però també que hi hagi aquesta persona que té l'expertesa en aquesta perspectiva. No és tan fàcil. És a dir, hi han coses molt evidents i n'hi ha que ho són molt poc. Jo mateixa l'altre dia vaig veure una –no diré el nom, perquè aquí no podem dir molts noms, perquè llavors entrem en personalismes– pel·lícula on hi havien tres homes –un protagonista, dos secundaris– i tres dones –una protagonista, dos secundàries. I vaig tardar molt a adonar-me que tots els homes tenien carreres i professions i totes les dones eren prostitutes. Vaig tardar. I hi estic entrenada, eh?, o sigui (*l'oradora riu*), allò de..., i tinc fills i em dedico a mirar amb ells tot i explicar..., no?, i com a dona... És a dir, em dedico a la divulgació per dintre i per fora.

És a dir, que realment nosaltres hem arribat a la conclusió que aquesta composició és molt important a dins. És a dir, per una banda, que dins de la composició hi hagi una persona amb expertesa i que sigui diversa. Però, per altra banda –i aquest ha sigut el gran canvi del British Film Institute, i nosaltres, per exemple, estem en el camí també d'incorporar-ho–, és que hi hagi un departament que estigui dedicat a aquesta mirada, i això és perfectament viable. No té res de surrealista i no crec que sigui burocràtic, perquè les coses es tornen burocràtiques si volem, i si no volem són vehiculars.

Per exemple, aquesta preocupació, no?, de la Beatriz de que no et fan cas. Evidentment, aquestes persones han de tenir vinculació, ha de ser vinculant el que elles facin. Aquest departament és vinculant, és a dir, que les decisions que es prenen, les estratègies que es prenen, amb els sistemes d'aprovació que deu tenir la corporació, doncs, s'han de tirar endavant. I així va passar i així s'ha fet. En una corporació que déu-n'hi-do lo burocràtica que pot arribar a ser (*l'oradora riu*), el British Film Institute, el BAFTA i la BBC.

Yolanda, si hi ha alguna cosa que... Perquè jo sí que volia... Ah, l'altra cosa, que era el tema de les dades, no?, que ens preguntava la companya si..., nosaltres com creïem que era la programació, no?, etcètera. No sé si vols parlar-ne tu més, d'aquest tema. El titular que dono és: si no tenim dades, si no tenim informació, si no ho sabem, nosaltres no tenim la capacitat, ni crec que ens pertoca, de fer un estudi del que representaria poder saber això, la qual cosa seria de responsabilitat i absolutament imprescindible, no? Si estàs llançant un contingut des d'una cadena pública, saber, aquest contingut, en què està repercutint. Però m'agradaria que la companya Yolanda ho expliqués millor.

Yolanda Olmos Ruiz (directora de Dones Visuals)

Sí, tens raó, Carme, en això que dius...

El president

Parla la senyora Yolanda Olmos –a efectes d'acta, eh?, ho dic–, que és la directora de Dones Visuals. Quan vulgui. Té la paraula.

Yolanda Olmos Ruiz

Jo he entrat aquí assemblea total. Todo bien. Sí, tens raó, Carme, no ens podem moure per sensacions. En aquest sector i en el cultural és: «Oh, quantes dones, això ja està arreglat! Quantes dones estan guanyant premis! Mira l'últim Gaudí.» Però després, quan anem a les dades, quan anem a aquesta anàlisi i aquest diagnòstic, resulta que estem en aquest setze per cent, aquest vint-i-cinc, a vegades un nou, no?

En el cas dels continguts de TV3 i la participació dels equips i de qui hi ha darrere de la nostra televisió, no podem dir..., jo, així *a bote pronto*, podria dir: sí, hi ha masclisme; sí, hi ha racisme. Però necessitem aquestes dades i no moure'ns per sensacions. Igual que quan parlàvem dels equips. Quan un diu: «Sí, algú que tingui sensibilitat en gènere, en perspectives interseccionals, que tingui...» No. La sensibilitat és una cosa i una altra cosa és l'expertesa. Per això hi han persones professionalment formades per analitzar continguts, analitzar guions de pel·lícules, de programes. I aquestes persones existeixen; només s'han de posar en un equip i que les seves opinions siguin vinculants, com deia la Carme. O sigui, tots sempre anem al mateix, no?, és donar valor a l'expertesa de les persones, a aquesta diversitat i, evidentment, tenir dades i analitzar. I, quan tenim aquestes dades, fer un diagnòstic i, evidentment, unes mesures que s'apliquin.

Perquè heu anomenat –perdoneu, us parlo de tu?, eh?, *todo bien*–, les vegades que hem estat en aquesta sala o una de més enllà, no?... Hi hem estat moltes vegades. No ha canviat tant, el nostre discurs o les propostes que té Dones Visuals des del 2017. Cinc anys després costa molt. La burocràcia... Vull dir, no sé. Truquem als de la BBC, com ho han fet per fer-ho, no? Però no han canviat tantes coses. I nosaltres estem encantades d'estar aquí, eh?, vull dir, i parlar-ho, explicar-ho. Però, quan posem fil a l'agulla? Vull dir, parlem l'1 de setembre? Sortim d'aquí amb una reunió? I perdoneu que ho digui així, perquè, si no, tenim aquesta sensació de que això no va enlloc. Nosaltres seguim, eh?, això no s'atura. Vull dir, *no es una amenaza*, ho diem obertament, això no s'atura. Però soles no ho hem de fer, ho hem de fer tots i totes les que esteu aquí. Per tant, per nosaltres és molt important que aquesta burocràcia no serà burocràcia si posem en un paper el primer que hem de fer: una reunió amb qui calgui i posar fil a l'agulla.

O sigui, que no sé si ho he contestat tot amb una sola pregunta.

El president

Doncs moltíssimes gràcies. I ja per acabar, té una altra vegada la paraula la senyora Carme Puche, que és la vicepresidenta de Dones Visuals.

Carme Puche Moré

Només per tancar, dues cosetes. Una, que el consell assessor, com hem dit, ens sembla molt important i vital. Nosaltres no sabem, el consell assessor, i en altres instàncies, el CAC, quina és la feina que està fent, perquè, de nou, ni hem tingut aquestes reunions ni hem tingut aquesta comunicació. Esperem que tot això canviï, que realment puguem tenir, doncs, dades, informació i comunicacions, però creiem que és vital.

I, per altra banda, sí que voldria... La companya Jenn –que ara ha desaparegut, bé–, que comentava això, que no hi hagi confusió. És a dir, una cosa és dins de les comissions, dels grups, del consell, hi hagi una diversitat i una persona amb expertesa, i una altra cosa és crear el departament. I les nostres, ara, peticions immediates són aquestes, i són molt clares. I no és una amenaça, però bé, sí que és una mica de «seguim-ne parlant», perquè és el que voldrem i continuarem volent. És a dir, no és només un «ai, veiem si això de la perspectiva...», no; ho tenim bastant clar. I a no ser que tornem amb una proposta que diguem: «Ostres, fantàstic! Molt millor idea!», doncs, això és el que continuarem demanant.

Gràcies de nou.

El president

Doncs gràcies a vostè. A veure, ara sí, abans d'acabar, agrair, eh?, la compariència de la Carme, de la Yolanda i de la Rocío, de Dones Visuals. Els agraeixo també a vostès, sobretot a les portaveus i al portaveu, tot, com ha anat durant aquest període de sessions. Al setembre tindrem un altre període. Deixeu-me també agrair al senyor Toni Bayona i a l'Eva Vendrell la seva feina durant tota la comissió i durant tots aquests dies. Esperem que al mes de setembre sigui tot una miqueta més fàcil.

I, sobretot, també, als meus dos companys de la Mesa, al Francesc Ten, que sempre està *al quite* –i avui ho ha demostrat una vegada més estant *al quite*–, i a la Jenn, que ho té tot en el cap, sobretot els procediments, els terminis, molt més que jo.

Jo ara me'n vaig a acomiadar les companyes de Dones Visuals. Us demanaria, a les portaveus i al portaveu, que us quedeu un moment per parlar, precisament, de com ho farem el setembre, eh?, de com preparem el tema del setembre. Res, en dos minuts torno. Però, vaja, ho podríem començar quan vosaltres vulgueu.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i deu minuts.